

KONTRA

**Λεφτά για εξοπλισμούς
υπάρχουν!**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Αναδρομικά; Ποια
αναδρομικά;**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Περισσότες

**Με κριτήριο την αστική
νομιμότητα**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Κούρδοι της Συρίας
**Από τη Σκύλλα στη
Χάρυβδη**

ΣΕΛΙΔΑ 5

**Το δικαστήριο «χαϊδεύει»
τους νεοναζί στις
απολογίες τους με τα
τερατώδη ψέματα και τις
κραυγαλέες αντιφάσεις**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Ψήφος Ελλήνων του εξωτερικού
**Παιχνίδια
απομονώσεων και
συναινέσεων**

ΣΕΛΙΔΑ 9

ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ

**Στηρίζουν την
ανωτατοποίηση των
κολλεγίων**

ΣΕΛΙΔΑ 10

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

23ος χρόνος - αρ. φύλλου 1024 - 19 Οκτώβρη 2019

www.eksegersi.gr

**Για να σταματήσει
να ρέει το αίμα
των λαών στους
ιμπεριαλιστικούς
πολέμους**

**ΝΑ ΣΥΝΤΡΙΨΟΥΜΕ
ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ**

Scripta... Verba...

Αυτό το νομοσχέδιο προ-
σπαθεί να κάνει τη ζωή των
επιχειρηματιών και των επεν-
δυτών ευκολότερη.

Αδωνις Γεωργιάδης

**Βουρ στο πλιάτσικο και μην
κωλώνετε. Εμείς είμαστε εδώ.**

Την επόμενη φορά που θα
δεχτώ επίθεση, το ΚΚΕ να
γνωρίζει ότι έχει βάλει το χε-
ράκι του σε αυτή την επίθεση
στοχοποιώντας με. Και αυτό
μου έκανε πολύ μεγάλη αλγει-
νή εντύπωση. Δεν το περίμενα.

Κωνσταντίνος Μπογδάνος

**Γιατί οι ρουφιάνοι ήταν πά-
ντοτε και χαμηλού διανοητι-
κού επιπέδου;**

Δεν αποτελεί πρόβλημα αν
πεντέξι βουλευτές της συμπο-
λίτευσης επιφυλάχθηκαν να
ψηφίσουν την παραπομπή του
Ρασπούτιν. Μπορεί να είναι
απλώς βαρεμένοι, στενοχω-
ρημένοι ή συγχυσμένοι. Πρό-
βλημα υπάρχει αν οι πεντέξι
έστειλαν κάποιο μήνυμα. Αν
δηλαδή είναι συνεννοημένοι
και αν θέλουν κάτι να πουν.

Ι.Κ. Πρετεντέρης

**Διέταξε άραγε ανακρίσεις ο
Μητσοτάκης ή δε δίνει σημα-
σία στις υστερίες του Πρετε-
ντέρη;**

Είμαι πολύ δυσανεκτή για
γιατί πραγματικά δεν έχουμε
ακόμη ανοίξει τη συζήτηση
για τα αίτια της ήττας. (...) Αυτοί
που έχουν ευθύνη για
κάποια πράγματα, δεν έχουν
πει κάτι, ακόμα περιμένω να
ακούσω την αυτοκριτική τους.
(...) Περιμένω ακόμη να ακού-
σω κάποιους υπουργούς να
μας πούνε τα δικά τους. Στον
τομέα που ανέλαβαν τι έκα-
ναν, τι δεν πήγε καλά και πώς
ευθύνονται, αν ευθύνονται. Οι
πολίτες ήταν πάρα πολύ δυσ-
ανεκτοί με πρόσωπα που
πλαισίωσαν τον κ. Τσίπρα, με
τους συμβούλους του, και ο
κόσμος είχε θέμα μ' αυτούς.

Ελένη Αυλωνίτου

**Η Ελενίστα θέλει να επανέλ-
θει στη Βουλή και το παιχνιδά-
κι των μίντια το ξέρει πολύ κα-
λά. Άλλο γραφική, άλλο χαζή.**

Σωστά μπαίνουμε στη δια-
δικασία της διεύρυνσης του
ΣΥΡΙΖΑ, της ανανέωσης, της
αλλαγής ορισμένων στοιχεί-
ων. Τίποτα δεν είναι αναλλοί-
ωτο. Αλλά αυτό που πρέπει
να μείνει αναλλοίωτο είναι η
αριστερή φυσιογνωμία.

Νίκος Φίλης

**Τελικά πιο έντιμοι είναι οι
γραφικοί από τους τάχαμου
σοβαρούς συριζαίους.**

Εδώ μπαίνει και το ζήτημα
της ιθαγένειας ευρωπαίων
μεταναστών που ζουν στην
Ελλάδα - όποιος επιθυμεί την
υπηκοότητα, όποιος νιώθει
ενταγμένος, πρέπει να αποκτά
την ιθαγένεια. Rules apply.

Σώτη Τριανταφύλλου

**Μόνον Ευρωπαίοι, εντάξει;
Οχι οι βρομιάρηδες από την
Ασία και την Αφρική.**

ΡΙΠΕΣ

♦ «Θα ανοίξουμε τις πύλες και θα σας
στείλουμε 3,6 εκατομμύρια πρόσφυ-
γες» ♦ Είπε ο Ερντογάν σε ομιλία του
προς βουλευτές του κόμματός του,
απευθυνόμενος στην ΕΕ ♦ Ας του
πει κάποιος ότι έρχεται δεύτερος και
καταϊδρωμένος ♦ Πρώτος το έχει πει
ο πρόεδρος, τώως υπουργός και τώως
συγκυβερνήτης Καμμένος ♦ Προσθέ-
τοντας, μάλιστα, ότι θα τους στείλει
κυρίως τζιχαντιστές ♦ Η «σπουδαία
και ανυπέρβλητη σοφία» του Τραμπ
♦ Μα σε αμερικανικά απευθύνεται;
♦ Ακριβώς ♦ Ο πρώην φρούραρχος
του Μαξίμου εκλήθη να καταθέσει
αν επί Τσίπρα μοιράζονταν τρίφυλλα
στους ξένους ανταποκριτές, ώστε να
τα βλέπουν όλα ροζ ♦ Προφανώς, ο
φρούραρχος θα διαψεύσει μετά βδε-
λυγμίας ότι υπέπεσε στην αντίληψή του
κάτι τέτοιο ♦ Τότε πώς πρέπει να χα-
ρακτηριστεί ο γνωστός Μπάμπης που

έκανε την «καταγγελία»; ♦ Συκοφά-
ντης, προβοκάτορας ή παπαρολόγος;
♦ Ή μήπως και τα τρία μαζί; ♦ Ανιστό-
ρητη η Ράικου, σύμφωνα με τον πρώ-
ην υπουργό Μίμη ♦ Πιο ανιστόρητος,
όμως, αποδεικνύεται ο ίδιος ♦ Διότι
ο Ρασπούτιν δεν ήταν απλώς μια sex
machine, όπως λέει το παλιό ποπ τρα-
γουδάκι ♦ Ήταν ένας μηχανορράφος
που είχε κάνει άνω-κάτω την τσαρική
αυλή και το διοικητικό μηχανισμό της
τσαρικής αυτοκρατορίας ♦ Γι' αυτό και
τον «έφαγαν λάχανο» κάποιοι ευγενείς
♦ Αντίθετα, ο Μακιαβέλι δεν ήταν κά-
ποιος μηχανορράφος, πανάσχετε Πα-
παγγελόπουλε ♦ Εκτός από πολιτικός
της πράξης, υπήρξε ένας πολιτικός στο-
χαστής ♦ Πολύ μπροστά για την εποχή
του ♦ Προσπάθησε ν' απαλλάξει την
πολιτική του καιρού του από τα δεσμά
του κληρικαλισμού και της ελέω θεού
μοναρχίας ♦ Αρα, αν δεχτούμε όσα

του καταμαρτυρούν, το «Ρασπούτιν»
θα του ταίριαζε και όχι το «Μακιαβέλι»
♦ Τι επιχείρημα κι αυτό όμως! ♦ «Δε
θα μπορούσα να αποκληθώ Ρασπούτιν,
διότι δεν μπορώ να επιδείξω τη δική
του σεξουαλική υπερδραστηριότητα»!
♦ Ούτε σε επαρχιακό νεροδικείο ♦
Τελικά το χάσαμε το Νόμπελ Ειρήνης
♦ Ούτε τον πάπα άκουσαν ούτε τό-
σες «διεθνείς προσωπικότητες» ♦ Το
έδωσαν στον Αιθίοπα, λες και τρέχαμε
Μαραθώνιο ♦ Κακούργα κενώνια ♦ Κι
όχι τίποτ' άλλο, αλλά δε μέτρησε ούτε
προεκλογικά η υποψηφιότητα ♦ Διότι
με τις υποψηφιότητες για Νόμπελ Ειρή-
νης δεν ισχύει ό,τι με τα Οσκαρ ♦ Που
παίρνεις την υποψηφιότητα και πας
κατευθείαν ταμείο ♦ Είδαμε τη Μπα-
ρουφταϊνία του Γαβρά ♦ Και γαμώ τις
κωμωδίες ♦ Δε σου μένει άντερο από
το γέλιο ♦ Αλλά, δυστυχώς, οι Ελλη-
νες δεν έχουμε χιούμορ ♦ Γι' αυτό και

η ταινία πάει σχεδόν άκλαφτη ♦ «Τρα-
γική» χαρακτήρισε ο Τσίπρας τη στάση
του Τραμπ στον πόλεμο που κήρυξε η
Τουρκία ενάντια στους Κούρδους ♦
Μιλάμε, του έκανε τα μούτρα κρέας ♦
Κατηγόρησε όμως και τον Μητσοτάκη
για «εκκωφαντική αφωνία» ♦ Οπότε ο
Κούλης αποφάσισε να μιλήσει ♦ Και
έστειλε, λέει «αυστηρά μηνύματα»
στον Ερντογάν! ♦ Η λέξη «Κούρδοι»,
βέβαια, δεν υπάρχει σε καμιά επίσημη
ανακοίνωση ♦ Αγιογραφία Κούλη από
Χατζηνικολάου ♦ Χρόνια ειδικεύεται
στο είδος της τηλεοπτικής παπάρας
♦ Ο Βαγγέλης Αποστόλου άνοιξε το
χορό ♦ Το 2015, ήμουν πανέτοιμος για
να αναλάβω υπουργός ♦ Αναμένεται
να τοποθετηθούν ο ένας μετά τον άλ-
λο και οι υπόλοιποι συριζαίοι ♦ Για τον
πρόεδρο Πάνο και τους ανελίτες του
δε γεννάται θέμα ♦ Αυτοί γεννήθηκαν
πανέτοιμοι ♦ Ε, ρε, γλέντια... ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Μεξικανοί αγρότες μπού-
καραν στο δημαρχείο της
Σάντα Ρίτα, κάπου στο νότιο
Μεξικό, άρπαξαν το δήμαρ-
χο, τον έδεσαν πίσω από ένα
αγροτικό και άρχισαν να τον
σέρνουν στον κεντρικό δρόμο.
Στη συνέχεια, πλακώθηκαν με
τους μπάτσους που έσπευσαν
να γλιτώσουν το δήμαρχο από
την οργή των αγροτών, τους
οποίους εξαπατούσε. Είναι μια
καλή ιδέα...

Κ «Οι επιλογές που έχουν
κάνει ο κ. Μητσοτάκης και
ο κ. Σταϊκούρας και τις έχουν
ήδη εξαγγείλει και θα τις συ-
μπεριλάβουν στον προϋπολο-
γισμό έχουν ταξικό πρόσημο,
είναι για λίγους», δήλωσε ο
συριζαίος Θεόδωρος Δρίτσας.
Αλλη μια εκδήλωση πολιτικής
αγυρτείας. Γιατί ο Δρίτσας
ξέρει πολύ καλά ότι ο Μη-
τσοτάκης δεν επιφέρει καμιά
θεαματική αλλαγή στον προϋ-
πολογισμό του 2020. Συνεχίζει
ακριβώς την ίδια πολιτική που
ακολουθούσαν οι συριζαίοι, η

οποία ορίζεται από το μετα-
Μνημόνιο.

Κ Μεταφράζουμε τα νέα...
εκλαϊκευτικά τιτιβίσματα
του Τραμπ: «Αφού νικήσαμε
100% το Χαλιφάτο του ISIS,
εγώ έβγαλα τα στρατεύματά
μας από τη Συρία. Αφήστε
τη Συρία και τον Ασαντ να
προστατεύσουν τους Κούρ-
δους και να πολεμήσουν την

Τουρκία για τη γη τους. Είπα
στους στρατηγούς μου, γιατί
θα έπρεπε να πολεμήσουμε
για τη Συρία και τον Ασαντ
προστατεύοντας τη γη του
εχθρού μας; Δεν έχω πρόβλη-
μα με οποιονδήποτε θέλει να
βοηθήσει τη Συρία να προστα-
τεύσει τους Κούρδους, είτε
είναι η Ρωσία, η Κίνα ή ο Να-
πολέων Βοναπάρτης. Ελπίζω
όλοι να τα κάνουν καλά, εμείς

είμαστε 7.000 μίλια μακριά!».
Νηπιακή πολιτική προσέγγιση,
ασφαλώς. Σε τέτοιο εκλογικό
σώμα απευθύνεται ο Τραμπ,
όμως. Και ξέρει να του μιλάει
στη γλώσσα που καταλαβαίνει.
Οι φασίστες του Μεσοπολέ-
μου δημιούργησαν Σχολή.

Κ Δραγασάκης: «Επίσης
σημαντικό λάθος αποδεί-
χτηκε ότι αναθέσαμε την υλο-
ποίηση του σχεδίου μας, στην
αρχική πιο κρίσιμη φάση, σε
έναν άνθρωπο που όπως απο-
δείχτηκε είτε δεν το πίστευε

είτε δεν το καταλάβαινε. Σε
έναν άνθρωπο ο οποίος υποβί-
βαζε διαρκώς την πολιτική σε
τεχνικές και κακοσχεδιασμέ-
νες τακτικές και αντί να χτίζει
συμμαχίες και γέφυρες, όπως
απαιτούσε η πολιτική μας άνοι-
γε μέτωπα με όλους, συχνά
αχρείαστα ή σε δευτερεύον-
τα θέματα, ακόμη και στις
πιγμές χωρίς κανένα σχέδιο
ούτε Α, ούτε Β, ούτε Χ». Η μη-
χτή είναι περισσότερο για τον
Τσίπρα και τους Τσιπραίους και
όχι για τον Μπαρουφάκη.

Donald J. Trump
@realDonaldTrump

After defeating 100% of the ISIS Caliphate, I largely
moved our troops out of Syria. Let Syria and Assad
protect the Kurds and fight Turkey for their own land. I
said to my Generals, why should we be fighting for
Syria....

Donald J. Trump
@realDonaldTrump

....and Assad to protect the land of our enemy? Anyone
who wants to assist Syria in protecting the Kurds is
good with me, whether it is Russia, China, or Napoleon
Bonaparte. I hope they all do great, we are 7,000 miles
away!

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Αντί να αναδείξουμε το έργο μας, την αναπτυξιακή στρατηγική
και την προοπτική που θεμελιώνει η πολιτική μας δόθηκε
μεγάλος πολιτικός χώρος σε πολύ σημαντικά και υπαρκτά
σκάνδαλα, βάζοντας σε δεύτερη μοίρα τους δεσμούς με
την κοινωνία που παρέμεναν ατροφικοί, αλλά και το ίδιο το
έργο της κυβέρνησης που έμενε εν πολλοίς άγνωστο. Αυτά
και άλλα, συνέβαλαν να δημιουργηθεί η εντύπωση ότι εμείς
ασχολούμαστε με το παρελθόν ή έστω με το παρόν ενώ ο κ.
Μητσοτάκης μιλάει για το μέλλον.

Γιάννης Δραγασάκης

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

19/10: Μαυριτανία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960)
19/10/1977: Εκτέλεση Χανς Μάρτιν Σλάγιερ (RAF)
20/10: Ημέρα ελεγκτών εναέριας κυκλοφορίας,
ημέρα κατά οστεοπόρωσης, ημέρα στατιστικής,
Γουατεμάλα: Ημέρα επανάστασης (1944), Κένυα:
Ημέρα Jomo Kenyatta 20/10/1969: Βόμβα (πρώτη
εμφάνιση «20 Οκτώβρη») σε κάδο απορριμμάτων
(Δεξαμενή) 20/10/1977: Απόπειρα εμπερησμού
αποθηκών AEG, δολοφονία Χρήστου Κασί-
μη 20/10/1977: Βόμβα στο γερμανικό προξενείο
της Πάτρας 20/10/1986: Βόμβα στο ΙΔ' ΑΤ (ΕΛΑ)
21/10: Σομαλία, Σουδάν: Ημέρα επανάστασης
(1964), Αγγλία: Ημέρα Trafalgar (1805), Ον-
δούρα: Ημέρα στρατού (1956) 21/10/1918: Πρώτο
πανελλαδικό πανεργατικό συνέδριο, ίδρυση
ΓΣΕΕ 21/10/1969: Δεκαεξαετής κάθειρξη σε δύο

μέλη ΠΑΚ για βόμβες 21/10/1977: Διαδηλώσεις,
βόμβες, επεισόδια σε Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία,
Ολλανδία, Ισπανία και Ελλάδα 21/10/1999: Ο
23χρονος φύλακας της ΕΡΤ Π. Καζάκος πυρο-
βολεί αδιακρίτως εναντίον μεταναστών, ένας
νεκρός, έξι τραυματίες 22/10: Ημέρα τραυλι-
σμού, Βατικανό: Εθνική γιορτή, Πουέρτο Ρίκο:
Ημέρα βετεράνων 22/10/1977: Βόμβα στο γερμα-
νικό προξενείο (Ηράκλειο Κρήτης) 22/10/1977:
Διαδηλώσεις, επεισόδια, βόμβες (Ιταλία), 24
τραυματίες 23/10: Ημέρα οικολογικού χρέους
23/10/1948: Αθώωση δολοφόνων Γιάννη Ζέβγου
23/10/1949: Σύλληψη Μανώλη Αναγνωστάκη και άλ-
λων 68 αριστερών (Θεσσαλονίκη) 23/10/1998: Ο
ανθυπαστυνόμος Κυριάκος Βαντούλης σκοτώ-
νει τον 17χρονο Γιουργκοσλάβο Μάρκο Μπου-

λάτοβιτς (Θεσσαλονίκη) 24/10: Ημέρα αποτίμη-
σης γυναικείας εργασίας, Ημέρα Ηνωμένων Εθνών,
ημέρα κατά παχυσαρκίας, ημέρα ακτών, ημέρα για
αφοπλισμό, ημέρα πληροφόρησης για ανάπτυξη,
Ζάμπια: Ημέρα ανεξαρτησίας (1964) 24/10/1977:
Αποφυλάκιση βασανιστή Μπάμπηλη μετά από
δεκαοκτώ μήνες ποινής 24/10/1968: Βόμβες
(ΔΕ) σε εισόδους Νομικής και Ταμείου Παρα-
καταθηκών και Δανείων 24/10/2001: Ο αστυ-
φύλακας Γ. Τυλιανάκης σκοτώνει τον Ρομά
Μαρίνο Χριστόπουλο (Ζεφύρι) 24/10/2002: Ο
ανθυπαστυνόμος Θεόδωρος Κατσάς σκοτώνει τον
Αναστάσιο Λυμουρά (Γλυφάδα) 25/10: Ημέρα ζυ-
μαρικών, Καζακστάν: Ημέρα ανεξαρτησίας (1990)
25/10/1977: Διαδηλώσεις, συγκρούσεις, δεκαοκτώ
αστυνομικοί τραυματίες (Παλέρμο).

Λεφτά για εξοπλισμούς υπάρχουν!

Όπως ακριβώς το είχαμε προβλέψει. Δεν πρόλαβε να φύγει ο Πομπέο, έχοντας στο χαρτοφύλάκί του μια συμφωνία για επέκταση των αμερικάνικων βάσεων στην Ελλάδα και ένα πακέτο με αιτήματα για αγορά μεταχειρισμένων αμερικάνικων οπλικών συστημάτων, και ο υπουργός Αμυνας Νίκος Παναγιωτόπουλος πετάχτηκε στο Παρίσι, όπου υπέγραψε με την ομόλογό του Φλωράνς Παρλί προσύμφωνο (Letter of Intend - Δήλωση Πρόθεσης) για την αγορά από την Ελλάδα δύο γαλλικών φρεγατών νέας γενιάς τύπου Belhara.

Όπως είναι γνωστό, αυτού του τύπου τα προσύμφωνα δεν είναι δεσμευτικά. Δείχνουν όμως τη διάθεση των δύο πλευρών να βρουν έναν κοινό τόπο για να ολοκληρώσουν την αγοραπωλησία. Κι όταν πρόκειται για οπικά συστήματα, τα προσύμφωνα δεν έχουν προπαγανδιστική σημασία (όπως κάτι προσύμφωνα που υπέγραφε ο Λαφαζάνης με τους Ρώσους

για κάτι ανύπαρκτους αγωγούς), αλλά έχουν **πολιτικά δεσμευτικό** χαρακτήρα.

Αλλωστε, αυτή η ιστορία χρονίζει, από την εποχή που πρόεδρος στη Γαλλία ήταν ο Ολάντ και πρωθυπουργός στην Ελλάδα ο Τσίπρας. Συνεχίστηκε με πρωθυπουργό τον Τσίπρα και προέδρους πρώτα τον Ολάντ και μετά τον Μακρόν και τώρα περνάει στα χέρια του Μητσοτάκη. Κάποια στιγμή τα δύο μέρη έφτασαν τόσο κοντά που ο Κουβέλης βγήκε και έκανε ανακοινώσεις για απόκτηση γαλλικών φρεγατών με «λίζινγκ». Αποδείχτηκε ότι το θέμα δεν ήταν ακόμα ώριμο.

Η γαλλική πολεμική βιομηχανία «καίγεται» να πουλήσει τις νέες φρεγάτες γιατί από το συγκεκριμένο «προϊόν» εξαρτάται το ξαναζωντάνεμα των γαλλικών ναυπηγείων που περνούν κρίση εδώ και χρόνια. Ως πολιορκητικός κριός χρησιμοποιείται η ιμπεριαλιστική κυβέρνηση της χώρας, η οποία βάζει το θέμα της πώλησης φρεγατών στο τραπέζι με τα γενικότερα πολι-

τικά ζητήματα. Δεν είναι τυχαίο ότι κάθε φορά που γάλλος πρόεδρος επισκεπτόταν την Ελλάδα αναβίωνε η φιλολογία για τις φρεγάτες. Όπως είναι προφανές ότι η αναζωπύρωση του ενδιαφέροντος για τη συγκεκριμένη αγορά συνδέεται με γεωστρατηγικά ζητήματα, όπως η άσκηση γαλλικής πίεσης προς την Τουρκία.

Η παραγγελία για τις δύο φρεγάτες θα είχε δοθεί, αν δεν υπήρχε η γνωστή δημοσιονομική στενότητα. Αναζητείται, λοιπόν, η φόρμουλα του δανεισμού που θα επιτρέψει να γίνει η παραγγελία. Σ' αυτές τις περιπτώσεις η μονοπωλιακή κονόμα είναι διπλή. Κονομάει και η πολεμική βιομηχανία και οι τράπεζες που θα δώσουν το δάνειο. Κι όπως γράψαμε την περασμένη βδομάδα, άμα πάρουν οι Αμερικανοί και οι Γάλλοι τις παραγγελίες τους σε οπικά συστήματα, θα ζητήσουν και οι Γερμανοί αυτό που «δικαιούνται». Έχει κάτι χρόνια να αγοράσει τεθωρακισμένα το ελληνικό στράτευμα...

Η παπαρολογία ποτέ δεν έβλαψε τον ΣΥΡΙΖΑ

Αν διαβάσει κανείς τα έντυπα που πρόσκεινται στη ΝΔ, ειδικά αυτά του ομίλου Μαρινάκη, θα νομίζει ότι στον ΣΥΡΙΖΑ έχουν βγάλει τα μαχαίρια και σφάζονται. Οτι βρίσκονται στα πρόθυρα της διάσπασης.

Η αλήθεια, βέβαια, είναι εντελώς διαφορετική. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχασε τις εκλογές, μήπε σε μια διαδικασία εσωτερικών αναδιρθρώσεων, οπότε κάθε στέλεχος πρώτης γραμμής και κάθε φράξια θα βγει μπροστά με τις δικές της παπάρες, προσπαθώντας να καταλάβει όσο γίνεται καλύτερη θέση στον υπό αναδιάρθρωση κομματικό μηχανισμό. Η παπαρολογία ποτέ δεν έβλαψε τα αστικά κόμματα και ειδικά στον ΣΥΡΙΖΑ το ξέρουν αυτό το σπορ καλύτερα απ' όσο το ξέρουν στα άλλα αστικά κόμματα. Όπως συνηθίζουν να οι ευρωαναθεωρητές, από τους οποίους έλκει το γένος ο ΣΥΡΙΖΑ, η πολυχρωμία και η πολυφωνία είναι η δύναμή μας.

Έχουν υπάρξει εποχές στο παρελθόν όπου στον ΣΥΡΙΖΑ λαλούσαν πολλοί κοκρόροι. Δεν άργησε να ξημερώσει, όμως. Η προοπτική της εξουσίας τους συνένωνε όλους. Αναγκαστικά περί τον Τσίπρα, την προεδρία του οποίου ουδείς αμφισβήτησε. Τότε μάλιστα οι διαφορές στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ ήταν πιο έντονες από σήμερα. Η ομάδα των Λαφαζανικών, για παράδειγμα, έφτανε το 25% στην κεντρική επιτροπή του ΣΥΡΙΖΑ και είχε τη φραξιονιστική πείρα να διεκδικεί και να παίρνει το μερίδιό της. Κάποια στιγμή συσπείρωσε και κάποιες τροτσκιστικές ομάδες. Από την άλλη, γύρω από τους «προεδρικούς», που ήταν μια μικρή ομάδα, συνασπίστηκαν όλες οι άλλες ομάδες. Σ' αυτούς κόλλησαν και οι πασόκοι της πρώτης συριζογενιάς και έγινε έτσι μια πλειοψηφία

που ψήφισε μονοκούκι. Αυτή η πλειοψηφία αποδέχτηκε τα Μνημόνια, απαλλάχτηκε από τους Λαφαζανικούς και μερικούς ακόμα και είναι αυτή που τώρα έχει ξαναμοιραστεί σε φράξιες, η καθεμιά από τις οποίες προσπαθεί να έχει όσο το δυνατόν καλύτερο πλάσarisma στα play offs, δηλαδή στο συνέδριο.

Δεν πρέπει, λοιπόν, κανένας να δίνει σημασία στην παπαρολογία με την οποία εμφανίζονται οι φράξιες και τα στελέχη τους, αλλά σ' εκείνο που τους ενώνει όλους τους και θα τους κρατήσει ενωμένους: την προοπτική επανόδου στην εξουσία. Πού να πάνε -εκτός ΣΥΡΙΖΑ- εκείνοι που επικαλούνται αρχές, αριστεροσύνη και τα συναφή; Έχουν δει τα χάλια των Λαφαζανικών, της Κωνσταντοπούλου και κάποιων άλλων που τώρα γλείφουν τον Περισσό και κινούνται υποστηρικτικά προς αυτόν. Εκτός ΣΥΡΙΖΑ δεν έχουν καμιά προοπτική. Εκεί θα μείνουν, λοιπόν, και θα παριστάνουν την αριστερή συνείδηση, προσπαθώντας όσο μπορούν να ελέγξουν τις οργανώσεις και να στείλουν αντιπροσώπους στο συνέδριο. Ξέροντας ότι θα βρεθούν σε δυσχερή θέση, καθώς είναι σίγουρο ότι στο συνέδριο θα έχουν γενναία εκπροσώπηση οι πασόκοι δεύτερης και τρίτης γενιάς, οι οποίοι δεν έχουν αναφορά στον ΣΥΡΙΖΑ αλλά στον Τσίπρα προσωπικά.

Πάντως, παρά τα όσα έλεγαν οι Σκουρλέτηδες, από την περασμένη Τρίτη άρχισε να λειτουργεί η πλατφόρμα isygriza.gr, η οποία είναι ανοιχτή και μπορεί να εγγραφεί ο καθένας βάζοντας τα στοιχεία ταυτότητάς του. Και μη μας πει κανένας ότι αυτή είναι μια πλατφόρμα ενημέρωσης και συζήτησης, τα μέλη της οποίας δεν ταυτίζονται με τα μέλη του ΣΥΡΙΖΑ. Σε μια πλατφόρμα

ενημέρωσης και συζήτησης δε χρειάζεται κάποιος να βάλει τα πλήρη στοιχεία ταυτότητάς του. Μπορεί να μπει και μ' ένα ψευδώνυμο. Η συγκεκριμένη πλατφόρμα είναι ο προθάλαμος για να γίνει το μέλος της και μέλος του ΣΥΡΙΖΑ. Αν το κόλπο πετύχει και εγγραφεί επαρκής αριθμός, οι εγγεγραμμένοι στην πλατφόρμα θα αποκτήσουν δικαιώματα. Περιττεύει να πούμε ότι μέσα από τέτοιες πλατφόρμες, στις οποίες ανάμεσα στο άτομο και τη συλλογικότητα μεσολαβεί το πληκτρολόγιο, το μανιπουλάρισμα είναι πιο εύκολο και κατά συνέπεια πιο εύκολη είναι η δημιουργία πόλων ισχύος.

Ο ίδιος ο Τσίπρας βγήκε στο σερίανι (ξεκίνησε -για ευνόητους λόγους- από την Αχαΐα, την κοιτίδα του παπανδρεϊσμού) και χτίζει το συνέδριο -σε όλα τα επίπεδα- όπως βολεύει τον ίδιο και την παρέα του. Ποιον θα βάλουν απέναντί του οι άλλοι, τον Σκουρλέτη, τον Φίλη ή τον Βούτση; 'Η μήπως τον Τσακαλώτο που ο Μπαρουφάκης με τον Γαβρά τον παρουσιάζουν σαν κάποιον που κουβαλούσε την τσάντα του Μπαρουφάκη και προέβαλε τις διαφάνειες με το λάπτοπ, χωρίς ποτέ να μιλάει, σαν πιστό σκυλί που ακολουθεί

το αφεντικό του;

Ο αντίλογος είναι πως οι παλιοί ευρωαναθεωρητές, όπως ο Φίλης, ο Βούτσης, ο Σκουρλέτης, είναι ικανοί στο φραξιονισμό. Το ίδιο ικανός είναι και ο Φλαμπουράρης. Αλλά και οι νεότεροι, όπως ο Τζανακόπουλος. Κι ύστερα, είναι άλλο να κάνεις φραξιονισμό στην ΕΑΡ και στο «ΚΚΕ εσ ΑΑ» ή έστω στον ΣΥΡΙΖΑ του «μπαίνουμε δεν μπαίνουμε στη Βουλή», κι άλλο σ' ένα κόμμα του 31%, το οποίο έχει σχηματίσει δύο κυβερνήσεις, έχει υπογράψει Μνημόνιο και το έχει διαχειριστεί επί μια τετραετία, έχει αναπτύξει δεσμούς με τα ιμπεριαλιστικά κέντρα, συμμετέχει στις συνόδους των ευρωσυνεδρημάτων και έχει μια μεγάλη κοινοβουλευτική ομάδα η οποία, στη συντριπτική της πλειοψηφία, πίνει νερό στο όνομα του αρχηγού Τσίπρα. Υπ' αυτές τις συνθήκες, ο παλαιού τύπου φραξιονισμός δεν μπορεί να είναι αποτελεσματικός. Θέλοντας και μη, οι φράξιες θα υποταχτούν στον Τσίπρα, διεκδικώντας όσο γίνεται καλύτερο μερίδιο στην κομματική εξουσία, που αποτελεί εισιτήριο για την κυβερνητική εξουσία, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ την ξανακατακτήσει.

Εστιάτορας ή μπάρμαν;

Ο Σταύρος Θεοδωράκης στενοχωρήθηκε, λέει, επειδή δε δόθηκε δημοσιότητα στη large κίνησή του να χαρίσει στο ΕΚΠΑ τα χρήματα που είχαν περισσέψει στο ταμείο του Ποταμιού. Ωστε διαλύθηκε και επισήμως το Ποτάμι κι εμείς δεν το πήραμε χαμπάρι; Έτσι φαίνεται.

Πώς να αισθάνεται τώρα ο Θεοδωράκης; Ως χρήσιμος ηλίθιος ή σαν μυρμήγκι που έκανε φτερά και μετά ψόφησε; Όπως αντιλαμβάνεστε, μας είναι αδιάφορο. Ο ίδιος φαίνεται πως δεν μπορεί να βρει δουλειά στην τηλεόραση. Εκτός αν ντρέπεται να εμφανιστεί ξανά στο ρόλο που τον έκανε γνωστό, επειδή θα φαίνεται σαν δήμαρχος που έγινε κλητήρας. Οι πληροφορίες τον φέρνουν να ετοιμάζεται να ανοίξει μπαρ ή εστιατόριο. Στον εν λόγω τομέα έχει διαπρέψει και στο παρελθόν ως μπιζνεσμαν και κονόμησε καλά όταν πούλησε το μαγαζί. Εμείς να του ευχηθούμε ν' αξιωθεί κάποια στιγμή να κατέβει και στην παραλιακή.

Χυδαίοι εξουσιαστές

Πρώτα ήρθε ο Βούτσης που σε εκδήλωση παρουσίασης βιβλίου του Μπαλτά έκανε μία από εκείνες τις «αυτοκριτικές» που εδώ και δεκαετίες τις συνηθίζουν οι ευρωαναθεωρητές (και ο Βούτσης, όπως και ο Μπαλτάς και ο Φλαμπουράρης έχουν διδακτορικό στο είδος). «Ημασταν πολύ μακριά από το να είμαστε έτοιμοι για διακυβέρνηση. Και ήμασταν επίσης μακριά από την οργάνωση της διακυβέρνησης», ήταν η αποστροφή στην ομιλία του Βρούτση που απομονώθηκε και έγινε σημαία από τα ΜΜΕ της συμπολίτευσης.

Ήταν προφανές ότι ο Βούτσης δεν ήθελε να πει ότι κακώς πήραν την εξουσία ή ότι έκαναν ό,τι τους κατέβαινε. Απλώς έβαλε μερικές πινελιές «αυτοκριτικής» στη συζήτηση που γίνεται εντός του ΣΥΡΙΖΑ, για να λειτουργήσουν εκτονωτικά. Γι' αυτό και όταν είδε ότι η δήλωσή του έγινε σημαία των πολιτικών αντιπάλων του ΣΥΡΙΖΑ, έσπευσε να αποδοκιμάσει τις ερμηνείες, καταλήγοντας στη νέα δήλωσή του ότι «η ιστορία και η πράξη έδειξαν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ πορεύτηκε με τόλμη και ετοιμότητα, αποτελεσματικά και σε αυτό το πεδίο».

Μετά ενέσκυψε ο Κούλογλου με τον εξουσιαστικό κυνισμό του: «Το 2014 δεν έπρεπε να υπάρχει εκβιασμός των πολιτικών εξελίξεων με την προεδρική εκλογή. Έπρεπε ο Σαμαράς να κάνει όλη τη βρώμικη δουλειά. Δηλαδή να πάρει αυτός όλα τα μέτρα. 'Η θα έπεφτε ή, αν δεν έπεφτε, θα έχανε τις εκλογές στο τέλος του 2015. Έτσι, ο ΣΥΡΙΖΑ θα είχε προετοιμαστεί καλύτερα, θα είχε αξιοποιήσει το χρόνο και δε θα είχε χρειαστεί να κάνει συμμαχία με τους ANEL, που αποδείχτηκε πολιτικά δαπανηρό».

Μια ολόκληρη συλλογιστική που έχει στο κέντρο της μόνο τη δίψα των συριζαίων για εξουσία. Οχι το λαό, για τον οποίο υποτίθεται ότι ασκούν πολιτική. Αυτοί υποτίθεται ότι χρησιμοποίησαν την προεδρική εκλογή για να ανατρέψουν τον Σαμαρά και να μην προλάβει να κάνει άλλη ζημιά στη χώρα και στο λαό. Η υπόσχεσή τους δεν ήταν για διορθώσεις στην μέχρι τότε εφαρμοζόμενη πολιτική, αλλά για μεγάλες ρήξεις, με κατάργηση των μνημονίων και των εφαρμοστικών τους νόμων κτλ. κτλ. Γι' αυτό υποτίθεται ότι βιάζονταν να πάρουν την κυβερνητική εξουσία. Τι μας λέει τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ; Οτι όλα αυτά ήταν μπουρδες, ότι μοναδικός στόχος τους ήταν να πάρουν την εξουσία και να την κρατήσουν όσο γίνεται περισσότερο. Γι' αυτό και η εκ των υστέρων αυτοκριτική αναφέρεται μόνο στον τρόπο με τον οποίο πήραν την εξουσία και όχι στην πολιτική που εφάρμοσαν. «Θα ήταν καλύτερα αυτά να τα είχε κάνει ο Σαμαράς, οπότε εμείς μπορεί να μέναμε περισσότερο χρόνο στην εξουσία», είναι η ουσία αυτού που λένε.

Και ακροδεξιά πτέρυγα ΣΥΡΙΖΑ!

Για κάποιους η υπόθεση είναι για γέλια, για πολλούς συριζαίους όμως είναι για γοερά κλάματα. Διότι αυτοί διαμαρτύρονται για τους πασόκους που δε θα είναι πλέον συνεργαζόμενοι αλλά μέλη του «νέου ΣΥΡΙΖΑ» και τους προκύπτει και ακροδεξιά πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ. Κάπως πρέπει να αποκατασταθούν κομματικά και τα ορφανά του Καμμένου που πέρασαν στον ΣΥΡΙΖΑ.

«Η αλήθεια είναι ότι ετοιμάζεται μια παρέμβαση ενόψει του προσυνεδριακού διαλόγου. Ο ίδιος ο πρόεδρος ξεκίνησε το διάλογο ώστε μετά το συνέδριο του κόμματος ο ΣΥΡΙΖΑ να εκφράζει τις πλατιές λαϊκές ανάγκες», δήλωσε πρόσφατα ο Βασίλης Κόκκαλης (πρώην ανελίτης υφυπουργός, που εκλέχτηκε βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ). «Δεν γίνεται κάτι κρυφό, δεν γίνεται μια “φράξια” ούτε θα πηγαίνουμε απέναντι από κάποιους άλλους», διευκρίνισε ο Κόκκαλης, που αρνήθηκε τον όρο «δεξιός» και περιέγραψε την ομάδα ως «κίνηση πολιτών» που κινούνται στο χώρο «του προοδευτικού δημοκρατικού κέντρου με σκοπό ο ΣΥΡΙΖΑ να γίνει πιο εκσυγχρονιστικό κόμμα, πιο δημοκρατικό, πιο μεγάλο». Όταν τον ρώτησαν αν θα φτιάξει «τάση», απάντησε «πείτε το κι έτσι» και ενημέρωσε ότι «θα κατατεθεί κείμενο θέσεων και αρχών στο πλαίσιο της διεύρυνσης, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να εκφράσει τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία. Η μεγάλη αυτή κοινωνική πλειοψηφία θα δημιουργηθεί από τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Κι όπως καταλαβαίνετε, στο ΣΥΡΙΖΑ, θα είναι βασικός κορμός η αριστερά, αλλά θα είναι και δυνάμεις μέχρι και το προοδευτικό κέντρο»!

Ο Κόκκαλης δεν επιβεβαίωσε τη συμμετοχή της Κουντουρά στην «τάση» (εμείς την είδαμε πρώτη μούρη στο φεστιβάλ των συριζονολαίων, να καταχειροκροτεί τον Τσίπρα), είπε όμως ότι μπορεί να μετέχει η Μαρίνα Χρυσοβελώνη. Τον Παπαχριστόπουλο δεν τον βλέπουμε να μετέχει (αυτός ήδη έχει γίνει κανονικός συριζαίος), ο Ζουράρις έτσι κι αλλιώς είναι μια κατηγορία μόνος του ως αρχηγός της πυρκαύλου Ελλάδος, ίσως δούμε τον Κουίκ. Όσο για το «προοδευτικό δημοκρατικό κέντρο», που τάχα εκπροσωπούν τα ορφανά του Καμμένου, θυμηθήκαμε την περίπτωση του Κωστή Στεφανόπουλου που αποχώρησε από τη ΝΔ, έφτιαξε τη ΔΗΑΝΑ και παρουσιαζόταν ως κεντρώος. «Μα αυτός είναι πιο δεξιός από εμένα», είχε πει τότε ο Αβέρωφ. Κι είχε δίκαιο, γιατί ο Στεφανόπουλος ήταν σκληρός δεξιός εθνικιστής και πορωμένος αντικομμουνιστής.

Βαριές ποινές στους «στασιαστές», ανοίγουν τον ασκό του Αιόλου στην Καταλονία

Η καταδίκη με βαριές ποινές (9 έως 13 χρόνια κάθειρξης), που επέβαλε το Ανώτατο Δικαστήριο της Ισπανίας στα εννέα από τα δώδεκα μέλη της προηγούμενης κυβέρνησης των αυτονομιστών στην Καταλονία, άνοιξαν ξανά τον ασκό του Αιόλου. Ενα νέο κύμα βίας άρχισε να σαρώνει την περιοχή. Οι μεγάλες διαδηλώσεις χιλιάδων Καταλανών στο αεροδρόμιο της Βαρκελώνης αντιμετωπίστηκαν με πρωτοφανή αγριότητα από την αστυνομία, με αποτέλεσμα ένας διαδηλωτής να χάσει το μάτι του από πλαστική σφαίρα και συνολικά 131 να τραυματιστούν (24 χρειάστηκε να μεταφερθούν στα νοσοκομεία). Ταυτόχρονα, πολλές οδικές αρτηρίες αποκλείστηκαν από τους διαδηλωτές, ενώ συγκρούσεις έγιναν και σε άλλες περιοχές της Καταλονίας με αποτέλεσμα 16 διαδηλωτές να μεταφερθούν στα νοσοκομεία. Οι βίαιες συγκρούσεις σε τέσσερις πόλεις της Καταλονίας κράτησαν όλο το βράδυ της περασμένης Τρίτης προς Τετάρτη, αναγκάζοντας τον «σοσιαλιστή» υπηρεσιακό πρωθυπουργό της Ισπανίας Πέδρο Σάντσεθ να καλέσει τους πολιτικούς ηγέτες των τριών κομμάτων της αντιπολίτευσης για να συζητήσουν μαζί τους πώς θα εκτονωθεί η κρίση.

Ενταλμα σύλληψης εκδόθηκε ξανά για τον πρώην αρχηγό της κυβέρνησης της Καταλονίας, Κάρλος Πουιτσοδεμόν, ο οποίος έχει καταφύγει στο Βέλγιο κι απ' ό,τι φαίνεται οι βελγικές αρχές δεν επιθυμούν να τον εκδώσουν στην Ισπανία. Ο Πουιτσοδεμόν χαρακτήρισε τις ποινές «αίσχος που θα πρέπει να απαντηθεί», καλώντας τους Καταλανούς να αντιδράσουν.

Ποιο ήταν το «έγκλημα» των μελών της προηγούμενης κυβέρνησης της Καταλονίας; Οτι κήρυξαν την ανεξαρτητοποίηση της πλούσιας αυτής επαρχίας της Ισπανίας, βάσει του δημοψηφίσματος της 1ης Οκτώβρη 2007! Τους καταδίκασαν για «στάση». Η ισπανική «δικαιοσύνη», που ακύρωσε την καταλανική επιτροπή που ψηφίστηκε από την πλειοψηφία του καταλανικού κοινοβουλίου, επειδή η επιτροπή αυτή σχεδίαζε να ερευνήσει τις ευθύνες του ισπανού βασιλιά Φελίπε VI για ενέργειες κατά της Καταλονίας, τώρα κυνηγά τους «στασιαστές» που τόλμησαν να εφαρμόσουν όσα το δημοψήφισμα της 1ης Οκτώβρη 2007 είχε αποφασίσει! Ο βασιλιάς, που φέρεται να επιχείρησε να πιέσει τράπεζες, επιχειρήσεις και πολυεθνικές να μεταφέρουν την έδρα τους εκτός Καταλονίας, μετά από το δημοψήφισμα ανεξαρτητοποίησής της το 2017, βγήκε λάδι, ενώ ο πέλεκυς έπεσε βαρύς στους αστούς πολιτικούς που στο πλαίσιο της αστικής δημοκρατίας τόλμησαν να αμφισβητήσουν την κεντρική εξουσία! Αυτό κι αν είναι δημοκρατία!

Με σφαίρες στο ψαχνό απαντά η κυβέρνηση της Γουινέας στους διαδηλωτές

Τουλάχιστον πέντε άνθρωποι σκοτώθηκαν στη Γουινέα, όταν η αστυνομία άνοιξε πυρ ενάντια σε διαδηλωτές που αντιτίθενται στη σχεδιαζόμενη αλλαγή του συντάγματος, προκειμένου ο νυν πρόεδρος της χώρας Αλφά Κοντέ να «τρέξει» μια τρίτη προεδρική θητεία. Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος μίλησε για ένα νεκρό χωροφύλακα και ένα διαδηλωτή, όμως η Οργάνωση για την Υπεράσπιση των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων στη Γουινέα ανέβασε τους νεκρούς διαδηλωτές σε τέσσερις. Όλοι τους χτυπήθηκαν από αστυνομικά πυρά στη Μαμού, ανατολικό προάστιο της πρωτεύουσας Κονακρί,

όπου κυριαρχούν οι δυνάμεις της αντιπολίτευσης.

Αυτή η πρώην γαλλική αποικία (είναι διαφορετική από τη Γουινέα Μπισάου με το ισχυρό αντάρτικο στη δεκαετία του '70) ανεξαρτητοποιήθηκε

το 1958. Κυβερνήθηκε επί μακρόν από το δικτάτορα Σεκού Τουρέ, ο οποίος ανατράπηκε από στρατιωτικό πραξικόπημα το 1984. Πρόεδρος έγινε ο Λανσάνα Κοντέ, ο οποίος νομιμοποίησε τα πολιτικά κόμματα,

κέρδιζε όμως τις εκλογές με νοθεία. Το 2007 υπήρξε νέος γύρος ταραχών, στις οποίες πρωταγωνίστησε το εργατικό στοιχείο. Τουλάχιστον εξήντα ήταν οι νεκροί από τα πυρά αστυνομίας και στρατού. Ο Κοντέ πέθανε το 2008 και ο στρατός ξανακατέλαβε την εξουσία με πραξικόπημα, η οποία παρέδωσε στους αστούς πολιτικούς το 2010. Τις προεδρικές εκλογές κέρδισε ο Αλφά Κοντέ, ο οποίος επανέλαβε τη νίκη του το 2015. Τώρα, ο Κοντέ θέλει να τροποίσει το Σύνταγμα, που προβλέπει το πολύ δύο προεδρικές θητείες, ώστε να αποκτήσει το δικαίωμα για μια τρίτη, το οποίο θα

υλοποιήσει με εκλογική νοθεία. Η αντιπολίτευση αντιδρά και καλεί το λαό σε συνεχείς διαδηλώσεις μέχρι ο Κοντέ να δεσμευτεί ότι δε θα τροποποιήσει το Σύνταγμα.

Αν αναρωτιόσαστε γιατί τόσο πολιτική βία σε μια χώρα καπιταλιστικά υπανάπτυκτη, πάρτε υπόψη ότι η Γουινέα είναι ο μεγαλύτερος εξαγωγέας βωξίτη στον κόσμο, ενώ στο υπέδαφός της υπάρχουν τεράστια κοιτάσματα σιδηρομεταλλευμάτων. Γι' αυτό και υπάρχει τόσο ισχυρή σύγκρουση ανάμεσα στις αστικές φράτριες, που χρησιμοποιούν το λαό ως δύναμη κρούσης.

Τυνησία

Νέος πρόεδρος, ίδια αντιλαϊκή πολιτική

Με συμμετοχή που δεν ξεπέρασε το 55%, ο Καϊς Σαγιέντ είναι ο νέος πρόεδρος της Τυνησίας συγκεντρώνοντας το 72.71% των ψήφων, στις δεύτερες προεδρικές εκλογές, οχτώ χρόνια μετά το ξέσπασμα της λαϊκής εξέγερσης που γκρέμισε το λαομίστο δικτάτορα Μπεν Αλί και αποτέλεσε την αρχή μιας σειράς κοινωνικών εκρήξεων στον αραβικό κόσμο, που γκρέμισαν δικτάτορες που κυβερνούσαν για δεκαετίες, όπως στην Τυνησία και την Αίγυπτο, δεν κατάφεραν όμως να δώσουν σάρκα και οστά στα όνειρα και τους πόθους των πληθυσμών μαζών για μια καλύτερη ζωή.

Ο 61χρονος Σαγιέντ ήταν ένας ανεξάρτητος υποψήφιος χωρίς πείρα στην αστική πολιτική, που στηρίχτηκε από το συντηρητικό ισλαμικό κόμμα Ενάντχα. Στις προεκλογικές του διακηρύξεις υποσχέθηκε να καταπολεμήσει τη διαφθορά και να αποκεντρώσει τις κυβερνητικές δομές αφήνοντας ανέγγιχτα τα σκληρά αντιλαϊκά μέτρα που επέβαλαν οι προκάτοχοί του σε συνεργασία

με το ΔΝΤ, που έχουν γονατίσει τα λαϊκά στρώματα και την εργατική τάξη της χώρας.

Το «αντισυστημικό» ύφος στα λόγια του Σαγιέντ και η μη πρότερη εμπλοκή του με την πολιτική γοήτευσαν την τυνησιακή νεολαία που τον ψήφισε μαζικά, με το 90% των ψηφοφόρων ηλικίας μεταξύ 18 και 25 ετών να στηρίζει αυτόν έναντι του αντιπάλου του επιχειρηματία Ναμπίλ Καρούι.

Τα «αντισυστημικά» λόγια όμως δε φτάνουν στο λαό της Τυνησίας που στενάζει κάτω από τα δυσθεώρητα ποσοστά ανεργίας, ειδικά στους νέους, ενώ η αναιμική ανάπτυξη του έτσι κι αλλιώς καθυστερημένου καπιταλισμού της χώρας, που βασίζεται κυρίως στη γεωργία και τον τουρισμό, κάνει το μέλλον να φαντάζει δυσοίωνα για τον Σαγιέντ. Δεν αποκλείεται η νέα κυβέρνηση σύντομα να ακολουθήσει την μοίρα των εννιά κυβερνήσεων που προηγήθηκαν από το 2011, που εξωθήθηκαν σε παραίτηση, είτε λόγω της λαϊκής οργής που συγκέντρωσαν λόγω των

αντιλαϊκών μέτρων που κλήθηκαν να εφαρμόσουν καθ' υπόδειξη του ΔΝΤ, είτε γιατί απέτυχαν να εφαρμόσουν τα μέτρα αυτά και να περιορίσουν τις επιθέσεις ένοπλων ομάδων που δρουν στη χώρα.

Η ασφυκτική επιτροπεία από το ΔΝΤ, το οποίο έδωσε τρία δάνεια στη χώρα, οδήγησε στην έκρηξη του δημόσιου χρέους που από 41% του ΑΕΠ που ήταν το 2010 εκτινάχτηκε στο 71% το 2018, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία που επικαλείται ο βρετανικός Guardian, με αποτέλεσμα το 22% του προϋπολογισμού να κατευθύνεται στην αποπληρωμή των τόκων!

Το τελευταίο δάνειο που έδωσε το ΔΝΤ στην Τυνησία το 2016 συνοδεύτηκε από ασφυκτική πίεση κυρίως προς την κεντρική τράπεζα, προκειμένου να σταματήσει να παρεμβαίνει για να στηρίξει το νόμισμα της χώρας. Το αποτέλεσμα ήταν η υποτίμηση που με τη σειρά της οδήγησε σε ραγδαία αύξηση των τιμών, μιας και η χώρα είναι καθαρά

εισαγωγική και οι εξαγωγές της υπέστησαν απώλειες λόγω της κρίσης.

Για να μπορέσει το κράτος να ικανοποιήσει τους πιστωτές του και να μειώσει το έλλειμμα του προϋπολογισμού επέβαλε αλλαγές στη νομοθεσία, με πάγωμα προσλήψεων, πρόωρες συνταξιοδοτήσεις και πάγωμα μισθών στο δημόσιο, με ταυτόχρονη αύξηση των φόρων όπως ο ΦΠΑ.

Οι προσδοκίες του τυνησιακού λαού, που γεννήθηκαν στη φωτιά της εξέγερσης του 2010-11 και στα ξεσπάσματα που ακολούθησαν, με πιο πρόσφατο αυτό του 2018, κρέμονται πάνω από το κεφάλι του Σαγιέντ ως μια διαρκής υπενθύμιση ότι δύσκολα θα ξεμπλέξει με τις λαϊκές διεκδικήσεις. Το ασφυκτικό δημοσιονομικό πλαίσιο που έχει επιβάλει το ΔΝΤ στη χώρα, ως αντάλλαγμα για τα δάνεια που της παρείχε από το 2013 και έπειτα, δεν αφήνει περιθώρια στη νέα κυβέρνηση έστω για κάποια ψήγματα φιλολαϊκών «παρεκκλίσεων».

Οπισθεν ολοταχώς, αλλά καμία νίκη δεν είναι ποτέ τελεσίδικη

Μετά από δέκα μέρες σφοδρών συγκρούσεων, ο πρόεδρος του Εκουαδόρ, Λεβίν Μορένο, αναγκάστηκε να αποσύρει το επίμαχο πακέτο μέτρων λιτότητας, γνωστό ως «διάταγμα υπ. Αρ. 883», με το οποίο θα εξοικονομούσε πάνω από 1.5 δισ. δολάρια για να πάρει το πολυπόθητο δάνειο από το ΔΝΤ.

Το πακέτο μέτρων περιλάμβανε το σταμάτημα των επιδοτήσεων στα καύσιμα, με αποτέλεσμα την εκτίναξη της τιμής τους, αλλά και σκληρά αντεργατικά μέτρα στο δημόσιο τομέα, με περικοπές μισθών της τάξης του 20%, μεί-

ωση της άδειας στο μισό και τζάμπα εργασία για το κράτος μία μέρα το μήνα!

Επόμενο ήταν να ξεσπά-

σουν σφοδρές συγκρούσεις, στη διάρκεια των οποίων σκοτώθηκαν επτά άτομα, να αναγκαστεί η κυβέρνηση να...

μετακομίσει από την πρωτεύουσα Κίτο στο λιμάνι Γουακακίλ και στη συνέχεια να στείλει το στρατό για να καταστείλει τις διαδηλώσεις που έπαιρναν όλο και πιο βίαιο χαρακτήρα. Λίγο πριν ο Μορένο αναγγείλει την αναστολή των μέτρων λιτότητας, οι διαδηλωτές είχαν επιτεθεί σε τηλεοπτικό σταθμό, γραφεία εφημερίδων αλλά και κυβερνητικά κτίρια.

Ο Μορένο δεν είχε άλλη επιλογή. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι δε θα προσπαθήσει να φέρει τα μέτρα από την... πίσω πόρτα. Ήδη, στην συμφωνία που είχε με ηγέτες των αυτοχθόνων, δήλωσε ότι οι δύο πλευρές (η κυβέρνηση και οι ηγέτες των αυτοχθόνων) θα κάτσουν στο τραπέζι του διαλόγου για να καθορίσουν από κοινού τα μέτρα λιτότητας που θα πρέπει να παρθούν για να μειωθεί το δημόσιο χρέος! Γνωρίζουν όμως όλοι ότι τα περιθώρια της κυβέρνησης στενεύουν, γιατί οι εξαθλιωμένοι κάτοικοι του Εκουαδόρ δεν το έχουν σε τίποτα να ξαναβγούν στους δρόμους και να τα κάνουν γης Μαδιάμ.

Κούρδοι της Συρίας

Από τη Σκύλλα στη Χάρυβδη

Η συμφωνία των Κούρδων της Συρίας με το καθεστώς Ασαντ (με εγγυητή τη Ρωσία) για την παράδοση της ημιαιτόνομης επαρχίας στα χέρια του συριακού στρατού αποτελεί το ουσιαστικό τέλος της... σοσιαλιστικής οικοδόμησης που κάποιοι φαντασιώνονταν ότι συντελείται στο Κομπάνι. Αφού τους ξεπούλησαν οι Αμερικάνοι, με τον Τραμπ να δηλώνει με περισσή χυδαιότητα ότι η χώρα του είναι 7.000 μίλια μακριά από τα εδάφη αυτά και αδιαφορεί αν θα τα πάρει ακόμα και ο... Ναπολέοντας (!), οι ηγέτες των Κούρδων της Συρίας αποφάσισαν να συνάψουν συμφωνία με τον προαιώνιο εχθρό τους, τον Ασαντ, ο οποίος τώρα -με την αμέριστη ρωσική βοήθεια, για να μην ξεχνιόμαστε- εμφανίζεται ως... απελευθερωτής και εγγυητής της ειρήνης απέναντι στην τουρκική επιθετικότητα! Το είδαμε κι αυτό σ' αυτόν τον άδικο απ' όλες τις πλευρές πόλεμο! Οι κούρδοι ηγέτες να πηγαίνουν από τη Σκύλλα στη Χάρυβδη συνάπτοντας συμφωνία με τον σφαγέα Ασαντ που μέχρι τώρα κατηγορούσαν (δικαίως) ως τύραννο!

Αν και η συμφωνία δεν έχει δημοσιευτεί στο σύνολό της και μόνο διαρροές στα μίντια μπορέσαμε να βρούμε, προβλέπει ότι ο στρατός του Ασαντ θα αναπτυχθεί μέχρι τα τουρκοσυριακά σύνορα και θα καταλάβει τις δύο μεγάλες κουρδικές πόλεις, το Κομπάνι και την Μανμπίτζ, κάτι που έγινε λίγες μέρες μετά τη σύναψή της. Σύμφωνα με τη συμφωνία, ο συριακός στρατός θα επιχειρήσει επίσης να «απελευθερώσει» μέχρι και το Αφρίν που ο τουρκικός στρατός κατέλαβε πέρσι. Αυτό, φυσικά, είναι στα χαρτιά, γιατί είναι ακόμα αμφίβολο κατά πόσο ο συριακός στρατός θα θελήσει να έρθει σε ανοιχτή σύγκρουση με τον τουρκικό. Αν γίνει αυτό, θα αλλάξουν άρδην οι ισορροπίες στην περιοχή. Κάτι τέτοιο, όμως, δε φαίνεται στον κοντινό ορίζοντα, με τον Ερντογάν να δηλώνει ότι δεν είναι προτεραιότητά του η τουρκική στρατιωτική παρουσία στην Μαντζίμπ που ήδη έχουν καταλάβει οι συριακές δυνάμεις.

Και τι μπορούσαν να κάνουν οι

Κούρδοι της Συρίας, θα έλεγε όποιος πιστεύει ότι τίποτα δεν μπορεί να γίνει χωρίς τους «μεγάλους». Τα μεγάλα αντιιμπεριαλιστικά κινήματα, όμως, δεν προέκυψαν από τέτοιες πρακτικές. Θυμηθείτε τον πόλεμο στο Βιετνάμ. Οι κομμουνιστές Βιετκόνγκ μπορεί να έπαιρναν σοβιετικά και κινέζικα όπλα, όμως ήταν αυτοί που πολεμούσαν στα λαγούμια, μετατρέποντας τη χώρα σε κόλαση για τους αμερικάνους κατακτητές, μέχρι που νίκησαν, με βαρύ κόστος σε ανθρώπινες ζωές αναμφισβήτητα. Αλλά και η πολύ πιο πρόσφατη Ιρακινή Αντίσταση, χωρίς κανένα ταξικό πολιτικό προσανατολισμό, είχε καταφέρει με το αντάρτικό της να κάνει δύσκολη τη ζωή των Αμερικάνων. Κι αν δεν υπήρχε η διάσπαση στους κόλπους της και η σιωπηρή συμφωνία κάτω από το τραπέζι με το Ιράν να μην κορυφωθεί, τα πράγματα θα ήταν εντελώς διαφορετικά σήμερα. Ούτε στη μία ούτε στην άλλη περίπτωση δεν είχαμε παράδοση της εξουσίας σε εχθρικές δυνάμεις. Γιατί ο Ασαντ και η Ρωσία ήταν μέχρι τώρα εχθρικές προς τους Κούρδους της Συρίας δυνάμεις, ας μην το ξεχνάμε αυτό.

Μήπως αυτή η πολιτική χωρίς αρχές, θα σώσει τους Κούρδους της Συρίας; Η απάντηση ήταν αρνητική εξ αρχής. Εμείς τονίζαμε ότι η συμμαχία με τους Αμερικάνους δε θα τους σώσει, όπως κι έγινε. Οι ιμπεριαλιστές (είτε Αμερικάνοι, είτε Ρώσοι, είτε οποιοιδήποτε

ποτε άλλοι) δεν ενδιαφέρονται για τη δικαιοσύνη των λαών. Η πολιτική τους εκπορεύεται από τα συμφέροντα της κεφαλαιοκρατίας τους και δεν το έχουν σε τίποτα να άρουν την «προστασία» τους μόλις δουν ότι δεν τους συμφέρει πλέον η πολιτική που ακολουθούσαν μέχρι εκείνη τη στιγμή. Η ιμπεριαλιστική «προστασία» είναι το τυράκι που προσφέρεται στους καταπιεσμένους λαούς για να συναινέσουν στην υποταγή τους και όχι η εγγύηση της απελευθέρωσής τους, που έρχεται με τον δικό τους ανεξάρτητο αγώνα, όπως τόσες φορές έχει αποδειχθεί στην παγκόσμια Ιστορία.

ΥΓ1. Μόνο γέλιο μπορούν να προκαλέσουν οι «κυρώσεις» κατά μελών της τουρκικής κυβέρνησης, που ανακοίνωσε ο Τραμπ! Αφού ξεπούλησε τους Κούρδους, τώρα το παίζει «σκληρός» με την Τουρκία, με ένα θέατρο «κυρώσεων» για τα μάτια του κόσμου! Αλλωστε, σύμφωνα με τον «πλανητάρχη», κατά τη διάρκεια κοινής συνέντευξης Τύπου με τον ιταλό ομόλογό του, το ΡΚΚ ίσως να είναι χειρότερος τρομοκράτης από το ΙΣΙΣ! Αρα, ο Ερντογάν έχει δίκιο να θέλει να το αφανίσει!

ΥΓ2. Φυσικά, στην περιοχή εξακολουθεί να παίζεται ένα γιγάντιο γεωστρατηγικό παιχνίδι, με τη συμμετοχή ιμπεριαλιστικών δυνάμεων (της Ρωσίας, των ΗΠΑ, της Γαλλίας σε δεύτερο ρόλο) και περιφερειακών δυνάμεων, όπως η Τουρκία και το Ιράν. Κι όπως γίνεται

πάντοτε σ' αυτές τις περιπτώσεις, ο διεθνής αστικός Τύπος είναι γεμάτος από αναλύσεις της δεκάρας, στις οποίες κυριαρχεί η ραφινάτη συνωμοσιολογία και η εμμονή στα προσόντα και τις αδυναμίες των διάφορων κρατικών ηγετών (του Πούτιν, του Τραμπ, του Ερντογάν, του Ασαντ, του Ροχανί κτλ.).

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι στην περιοχή συντελούνται ανακατατάξεις. Το ότι ρωσικά στρατεύματα εισήλθαν στις περιοχές που πριν ήλεγχαν οι Αμερικάνοι, ότι στέλνουν σε όλο τον κόσμο φωτογραφίες με τις ρωσικές σημαίες να ανεμίζουν πάνω στα τεθωρακισμένα οχήματα (βλέπε φωτογραφία) έχει τη συμβολική του σημασία, έχει όμως και ουσιαστική σημασία. Η εσπευσμένη μετάβαση των Πενς-Πομπέο στην Αγκυρα δεν έγινε για να πείσουν τον Ερντογάν «να σταματήσει να σκοτώνει τους κατημένους Κούρδους», αλλά για συζητήσεις ουσίας σχετικά με τη διαμόρφωση του νέου στάτους στην περιοχή. Επειδή όλα αυτά βρίσκονται ακόμα σε εξέλιξη και λείπουν πολλά κομμάτια από το παζλ, επειδή δεν μας αρέσουν οι χωρίς στοιχεία αναλύσεις, που σύντομα διαφεύδονται, δε θα προχωρήσουμε σε κάποιον γενικότερο σχολιασμό. Θα περιμένουμε να φανεί καλύτερα πώς διαμορφώνεται η νέα κατάσταση, τι κερδίζει και τι χάνει η κάθε πλευρά (ιμπεριαλιστική και περιφερειακή). Εστιάζουμε στους σίγουρους χαμένους, τους Κούρδους της Συρίας.

Ο πόλεμος που εδώ και τόσα χρόνια μαίνεται στη Συρία θα μπορούσε να έχει μια εθνικοαπελευθερωτική διάσταση. Οι ηγέτες των Κούρδων, βουτηγμένοι στον αστικό πραγματισμό, φρόντισαν να τη διαγράψουν. Πρώτα μετατρέποντας τους μαχητές και τις μαχητρίες τους σε πραιτωριανούς του αμερικανικού ιμπεριαλισμού και τώρα, μετά το πούλημα από τους Αμερικανούς, δίνοντας γην και ύδωρ στο καθεστώς Ασαντ και τους ρώσους πάτρωνές του. Οι Κούρδοι της Συρίας αυτή τη στιγμή βρίσκονται σε χειρότερη μοίρα απ' αυτήν που βρίσκονταν πριν από τον πόλεμο.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Μετά την... κορυφαία επιστολή Τραμπ προς Ερντογάν, στην οποία τον καλούσε να μην παριστάνει το σκληρό αντράκι και να μην είναι ηλίθιος, επισκέφτηκαν την Αγκυρα ο αντιπρόεδρος Πενς και ο ΥΠΕΞ Πομπέο. Μετά τις τετράωρες συνομιλίες τους (δύο ώρες ο Πενς με τον Ερντογάν και άλλες δύο οι αντιπροσωπίες), ο Πενς ανακοίνωσε συμφωνία για την παύση των πολεμικών επιχειρήσεων της Τουρκίας. «Πήραμε αυτά που θέλαμε», δήλωσε ο τούρκος ΥΠΕΞ Τσαβούσογλου. Η συμφωνία προβλέπει εκκενρία 120 ωρών (πέντε μέρες), στη διάρκεια της οποίας οι κουρδικές δυνάμεις θα πρέπει να αποσυρθούν σε βάθος 20 μιλίων (32 χιλιομέτρων) από την τουρκοσυριακή μεθόριο. Αν αυτό γίνει, τότε η Τουρκία θα τερματίσει τη στρατιωτική της επέμβαση (δε διευκρινίστηκε, όμως, αν θα αποσύρει τα στρατεύματά της από το συριακό έδαφος).

Ο Πενς δήλωσε ότι έχει διαβεβαιώσει από τις Συριακές Δημοκρατικές Δυνάμεις (κούρδοι μαχητές) ότι θα σεβαστούν τη συμφωνία. Στην -κατά τα άλλα τραγελαφική- επιστολή Τραμπ προς Ερντογάν υπήρχε ένα σημείο κάθε άλλο παρά τραγελαφικό. «Ο στρατηγός Μαζλούμι (σ.σ. ηγέτης των κουρδικών δυνάμεων) είναι πρόθυμος να διαπραγματευθεί μαζί σας και να κάνει συμβιβασμούς που δε θα έκανε ποτέ στο παρελθόν. Εμπιστευτικά σας επισυνάπτω αντίγραφο της επιστολής του σε εμένα, που μόλις έφτασε», έγραφε ο Τραμπ. Τι να περιέχει, άραγε, η επιστολή Μαζλούμι προς Τραμπ; Κάποια στιγμή θα το μάθουμε.

Υπενθυμίζουμε ότι η συμφωνία που υπέγραψαν οι Κούρδοι με την κυβέρνηση Ασαντ, σε ρωσική στρατιωτική βάση, προβλέπει ότι οι Συριακές Δημοκρατικές Δυνάμεις, που αριθμούν περίπου 100.000 μαχητές υπό κουρδική διοίκηση, διαλύονται και «**όλες** οι κουρδικές δυξάμεις και στρατιωτικές ομάδες εντάσσονται στην 5η Λεγεώνα Στρατού υπό ρωσική διοίκηση»!

Ολα του Brexit δύσκολα...

Θα έχουμε Brexit στις 31 του Οκτώβρη; Την ώρα που γράφουμε αυτό το σημείωμα δεν το γνωρίζουμε. Εσείς όμως θα το γνωρίζετε την ώρα που θα το διαβάσετε, καθώς το Βρετανικό Κοινοβούλιο θα σπάσει την παράδοση και θα συνεδριάσει το Σάββατο 19 Οκτώβρη. Η προηγούμενη φορά που η Βουλή των Κοινοτήτων συνεδρίασε Σάββατο ήταν με τον πόλεμο των Φόκλαντ, το 1982.

Η συμφωνία του Τζόνσον με τη διαπραγματευτική ομάδα του Μπαρνιέ επιτεύχθηκε στις Βρυξέλλες στις 11:30 το πρωί της Πέμπτης, λίγο πριν ξεκινήσει η σύννοδος κορυφής. Ανακοινώθηκε αμέσως με θριαμβολογικά tweets του Τζόνσον και του Γιούνκερ. «Φτάσαμε σε μια νέα σπουδαία συμφωνία», έγραψε ο Τζόνσον. «Οπου υπάρχει θέλη-

ση υπάρχει συμφωνία - έχουμε μία», έγραψε ο Γιούνκερ. Οι υπόλοιπες διαδικασίες ήταν τυπικές. Ο Τζόνσον προσήλθε και ενημέρωσε τους «27», αυτοί συνεδρίασαν χωρίς αυτόν και λίγο μετά τις 6 το απόγευμα βγήκαν ο Γιούνκερ με τον Τουσκ και έκαναν επίσημες δηλώσεις.

Για να υπάρξει συμφωνία, ο Τζόνσον έκανε μια θεαματική κωλοτούμπα, αποδεχόμενος μια παραλλαγή του περιβόητου backstop (που μέχρι τώρα απέρριπτε μετά βδελυγμίας), που αποτελεί τεράστια υποχώρηση από τη βρετανική πλευρά, αφού αποδέχεται ουσιαστικά το μοίρασμα της Βόρειας Ιρλανδίας με την ΕΕ.

Η Βόρεια Ιρλανδία θα ανήκει ντε γιούρε στη Βρετανία αλλά ντε φάκτο στην ΕΕ! Αυτό θα γίνει με τη θέσπιση

«σκληρών συνόρων» μεταξύ Βόρειας Ιρλανδίας και Βρετανίας. Η Βόρεια Ιρλανδία θα εξακολουθήσει να είναι τελωνειακά συνδεδεμένη με την ΕΕ, ενώ το υπόλοιπο Ηνωμένο Βασίλειο όχι. Ο... πολλές Μπόρις Τζόνσον έκανε δεκτό αυτό που -σύμφωνα με την προκάτοχό του Τερίζα Μέι- δε θα μπορούσε να δεχτεί κανένας βρετανός πρωθυπουργός. Την αποδοχή διαφορετικών μέτρων και σταθμών μεταξύ περιοχών που ανήκουν στο (όχι και τόσο) Ηνωμένο Βασίλειο. Η Βόρεια Ιρλανδία θα αγοράζει εμπορεύματα από την ΕΕ χωρίς τελωνειακούς ελέγχους (και δασμούς), ενώ η υπόλοιπη Βρετανία όχι!

Οι ακροδεξιοί Ενωτικοί του DUM, χάρη στις ψήφους των οποίων μπόρεσε να σχηματί-

σει κυβέρνηση το Συντηρητικό Κόμμα, δήλωσαν αμέσως την αντίθεσή τους στη συμφωνία. Ο εκπρόσωπος Τύπου του DUP Σάμι Γουίλσον δήλωσε ότι οποιαδήποτε συμφωνία θα πρέπει να γίνει αποδεκτή και από τους Ενωτικούς και από τους Εθνικιστές της Βόρειας Ιρλανδίας.

Την αντίθεσή τους στη συμφωνία δήλωσαν επίσης το Εργατικό και το Φιλελεύθερο Δημοκρατικό Κόμμα καθώς και το Εθνικό Κόμμα Σκωτίας. Ο Τζόνσον χρειάζεται 320 βουλευτές υπέρ της συμφωνίας και έχει 259. Τους 61 που του λείπουν θα πρέπει να τους βρει ανάμεσα στους 19 «ευρωπαϊστές» Τόρηδες που διέγραψε από το κόμμα, τους 28 «σκληροπυρηνικούς» Τόρηδες που δε θέλουν το backstop, τους 21

Εργατικούς φανατικούς υπέρ του Brexit, τους 10 βορειοϊρλανδούς προτεστάντες και 7 ακόμα ανεξάρτητους. Πολύ δύσκολη αποστολή.

Γι' αυτό ο Γιούνκερ έσπευσε να τον στηρίξει, δηλώνοντας πως αν η συμφωνία δεν περάσει από τη βρετανική Βουλή, θα υπάρξει «άτακτο» Brexit, γιατί η ΕΕ δε θα δεχτεί νέα παράταση της ημερομηνίας εξόδου. Οι ηγέτες του γερμανογαλλικού άξονα έβαλαν αμέσως τον Τουσκ να διερρεύσει ότι ο απερχόμενος πρόεδρος της Κομισιόν δεν έχει καμία αρμοδιότητα να αποκλείσει περαιτέρω παράταση. Αυτή είναι αποκλειστική αρμοδιότητα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Μετά τη «χεστήριο» για τον Γιούνκερ διαρροή, ο Τουσκ δήλωσε και επίσημα ότι

αν υπάρξει βρετανικό αίτημα για παράταση, θα επικοινωνήσει με τα κράτη μέλη «για να δούμε πώς θα αντιδράσουμε». Το παράθυρο για νέα τρίμηνη παράταση έμεινε ορθάνοιχτο.

Υπενθυμίζουμε ότι αν η συμφωνία δεν περάσει από τη Βουλή των Κοινοτήτων, ο Τζόνσον είναι υποχρεωμένος -βάσει του λεγόμενου νόμου Μπεν- να στείλει επιστολή στην ΕΕ και να ζητήσει νέα παράταση μέχρι τις 31 Γενάρη του 2020. Εως τώρα απέκλειε κάτι τέτοιο, όμως οι συνδυαστικές κωλοτούμπες φέρνουν τη μεγαλύτερη βαθμολογία από τους κριτές. Ετσι, μπορεί να δούμε τον Τζόνσον να ζητάει (και να παίρνει) την παράταση και να πηγαίνει αμέσως σε εκλογές.

στο ψαχνό

Μητσοτάκης σε ρόλο Βελόπουλου

Η φιέστα, οπτικά τουλάχιστον, δεν έμοιαζε με τις φιέστες για την «Πολεμική Αρετή των Ελλήνων», που οργάνωνε η χούντα, ούτε με την αντίστοιχη αισθητικής και περιεχομένου φιέστα που οργάνωσε ο Καμμένος (ως υπουργός του Τσίπρα) στη Σαλαμίνα, με το κόκκινο χαλί απλωμένο πάνω σε παλέτες και τα χριστιανικά λάβαρα δίπλα στις κοπελιές που ήταν ντυμένες με χλαμύδα (ως γνωστόν, ο Θεμιστοκλής προσευχήθηκε στο εκκλησάκι της Παναγίας τη νύχτα πριν αρχίσει η ναυμαχία της Σαλαμίνας).

Στη φιέστα του Ζαππείου οι κυρίες φορούσαν ταγιέρ επώνυμων σχεδιαστών και όχι χλαμύδες και οι κύριοι κοστούμια και γραβάτες, επίσης επώνυμων σχεδιαστών, και όχι τσίγκινες περικεφαλαίες και θώρακες. Οικοδεσπότες ήταν το ζεύγος Μαριάννας και Βαρδή Βαρδινογιάννη και καλεσμένη σύμπασα η πολιτειακή ηγεσία της χώρας. Ο πρόεδρος της Δημοκρατίας και ο πρωθυπουργός εκφώνησαν ομιλίες συγκαίροντας την κυρία Βαρδινογιάννη που συνέλαβε πρώτη, πριν από το κράτος, την αναγκαιότητα να οργανωθεί αλυσίδα εκδηλώσεων για να τιμηθεί η επέτειος των 2.500 χρόνων από τη μάχη των Θερμοπυλών και τη ναυμαχία της Σαλαμίνας.

Οπως είπε ο Μητσοτάκης, είναι σημαντικό «σε τέτοιες δράσεις να μπορούμε να συναντιόμαστε με την κοινωνία των πολιτών». Μίλησε δε για την ανάγκη «να κάνουμε πράξη αυτό το οποίο επικαλούμαι συχνά, τη σύμπραξη δημόσιου-ιδιωτικού τομέα της κοινωνίας των πολιτών ώστε να πετύχουμε αυτήν την γόνιμη σύνθεση». Οπως αντιλαμβάνεστε, η κοινωνία των πολιτών είναι το Ίδρυμα Βαρδινογιάννη. Το προσωπικό μαγαζί μιας πανίσχυρης (για τα ελληνικά δεδομένα) καπιταλιστικής φαμίλιας, η οποία ρουφάει τον ιδρώτα και το αίμα χιλιάδων εργατών. Θα πρέπει να ευχαριστήσουμε τον Μητσοτάκη για τη σαφήνεια του λόγου του, γιατί είναι πολλοί οι απατεώνες που μιλούν σαγηνευτικά για την «κοινωνία των πολιτών», εξαφανίζοντας το βασικό χαρακτηριστικό της κοινωνίας: τη διαίρεση σε ανταγωνιστικές τάξεις.

Η φιέστα δεν είχε χλαμύδες, σανδάλια και τσίγκινες περικεφαλαίες, είχε όμως την πεμπτουσία του νεοελληνικού εθνικισμού σε όλη την αποκρουστική αντιεπιστημονικότητά της. Ξέρετε, το τρισχιλιετές έθνος, οι Έλληνες που ενωμένοι μεγαλουργούν ενώ διαιρεμένοι μπαίνουν σε περιπέτειες, το έθνος που αποτέλεσε τον κυματοθραύστη των ορδών των βαρβάρων και επέτρεψε στην Ευρώπη να γίνει αυτό που είναι σήμερα.

«Ακόμη και η Ευρώπη η ίδια, αυτό το οποίο αποκαλούμε σήμερα “Δύση”, ενδεχομένως να είχε διαφορετική πορεία εάν η κατάληξη των μαχών αυτών ήταν διαφορετική», είπε ο Μητσοτάκης. Κι αφού μίλησε για «μία από τις πιο κρίσιμες καμπές στην πορεία της ανθρωπότητας», πέρασε στο ζητούμενο: «Στους καιρούς μας, οι προκλήσεις, προφανώς, είναι διαφορετικές. Κύματα προσφύγων και οικονομικών μεταναστών πολιορκούν τώρα τις ευρωπαϊκές χώρες!»

Οι πρόσφυγες και μετανάστες ταυτίζονται με τις στρατιές του Δαρείου και του Ξέρξη, με τις ορδές του Τσέγκινς Χαν και του Σουλεϊμάν του Μεγαλοπρεπή. Δεν είναι άνθρωποι διωγμένοι από τη φτώχεια και τους πολέμους του ιμπεριαλισμού, που έχει εισβάλει στις χώρες τους και τις κατέχει οικονομικά, πολιτικά και στρατιωτικά, αλλά είναι εισβολείς που ΠΟΛΙΟΡΚΟΥΝ τις ευρωπαϊκές χώρες. Ως τέτοιοι, πρέπει να αναχαιτιστούν επί ελληνικού εδάφους!

ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ. Για μια ακόμα φορά στην προσφυγιά οι Κούρδοι. Παίρνουν ό,τι μπορούν από τα υπάρχοντά τους και αναζητούν μια γωνιά για να γλιτώσουν από τις τούρκικες βόμβες. Αν προσέξετε τις φωτογραφίες που έρχονται από τα διεθνή πρακτορεία, το δρόμο της φυγής παίρνουν κυρίως γυναικόπαιδα και γέροντες. Σπάνια θα δεις άντρες ανάμεσά τους. Ούτε γυναίκες χωρίς μικρά παιδιά. Οι άντρες και η πλειοψηφία των νέων γυναικών πολεμούν. Προσπαθούν να κρατήσουν τη γη τους, θυσιάζοντας τη ζωή τους αν χρειαστεί. Βιώνουν με δραματικό τρόπο αυτό που ονομάζουν «προδοσία των Αμερικανών». Και οι ηγέτες τους, οι ίδιοι που προηγουμένως είχαν αναζητήσει την προστασία των Αμερικανών, τώρα αναζητούν την προστασία των Ρώσων και της μαριονέτας τους, του Μπασάρ αλ Ασαντ. Ανεξάρτητα από τη σύγχυση, τον ριζωμένο πραγματισμό, τον πολιτικό ομοιοταγισμό, την απουσία μιας ξεκάθαρης εθνικοαπελευθερωτικής στρατηγικής, ο κουρδικός λαός αποδεικνύει και πάλι ότι είναι ένας λαός που ξέρει να μάχεται για την ελευθερία του. Οι απανωτές ήττες, που έρχονται μετά από τη δραματική διάψευση αυταπατών, γίνονται διδάγματα στη συλλογική συνείδηση. Ας ελπίσουμε ότι μετά από αυτή τη νέα ήττα θα αντρωθεί μια νέα γενιά Κούρδων που θα συνεδιοποιήσει ότι τη λευτεριά δε θα τους τη δώσει κανένας ιμπεριαλιστής. Και θα αρνηθούν να γίνουν κρέας για τα κανόνια τους από τώρα και μετά.

KONTRES

Τον καμαρώνουν

«Έχω συναντηθεί πολλές φορές με τον Σαμαρά. Και στο σπίτι του έχω πάει και σε ταβέρνες έχουμε βγει. Μόνο να ζητάει ήξερε. Ας βγει να με διαψεύσει αντί να μιλάει για παραληρήματα από μέρους μου». Ο Παπαγγελόπουλος βγήκε στο σαββιδόκαναλο και συνέχισε αυτό που είχε ξεκινήσει με τη θλιβερή απολογία του στη Βουλή.

Είχε προηγηθεί η δήλωση Σαμαρά για όσα σε βάρος του είπε ο Παπαγγελόπουλος στη Βουλή: «Για το παραλήρημά του έχει την πλήρη κατανόησή μου... Αλλά σχεδίαζαν κι αλλιώς τους βγήκε». Διάψευση για τις μεταξύ τους συναντήσεις δεν είδαμε στη δήλωση Σαμαρά, οπότε μπορούμε να υποθέσουμε ότι ο Παπαγγελόπουλος λέει αλήθεια για τις συναντήσεις τους. Εμάς μας ενδιαφέρει αυτό το «μόνο να ζητάει ήξερε», που είπε για τον Σαμαρά ο Παπαγγελόπουλος. Τι του ζητούσε, όμως; Και κυρίως, πότε του ζητούσε το καθετί;

Ο Παπαγγελόπουλος δεν είπε κουβέντα για το τι του ζητούσε ο Σαμαράς κάθε φορά. Όταν ο Παπαγγελόπουλος ήταν υπουργός του Τσίπρα, ο Σαμαράς τον κάλεσε, λέει, στο σπίτι του. **Τι του ζήτησε;** Προηγουμένως, όταν ο Σαμαράς ήταν πρωθυπουργός και ο Παπαγγελόπουλος ένας συνταξιούχος πρώην εισαγγελέας και πρώην ΚΥΠατζής, τι να του ζητούσε ο Σαμαράς; Δεν μπορούμε να φανταστούμε ότι ο πρωθυπουργός φώναζε έναν συνταξιούχο δικαστικό για να του ζητήσει τίποτ' άλλο εκτός από διαμεσολαβήσεις στο δικαστικό μηχανισμό. Μ' άλλα λόγια, μόνο ως «ταχυδρόμο» και «μεσάζοντα» θα μπορούσε ο Σαμαράς να χρησιμοποιήσει τον Παπαγγελόπουλο. Για βρωμοδουλειές δηλαδή.

Πώς βρέθηκε αυτός ο σκοτεινός τύπος στην αυλή του Τσίπρα, ο οποίος τον έκανε υπουργό του για όλα τα χρόνια που κυβέρ-

νησε; Αν πιστέψουμε τη Ζωή Κωνσταντοπούλου, ο Παπαγγελόπουλος ήταν άνθρωπος του Παυλόπουλου, ο οποίος παρενέβαινε σε ανοιχτές δικαστικές υποθέσεις. Οπως και να 'χει, κρατάμε το γεγονός ότι σήμερα οι συριζαίοι δεν υπερασπίζονται απλώς τον Παπαγγελόπουλο αλλά καμαρώνουν κιόλας.

Δοσοληψίες

Ο Παπαγγελόπουλος είχε δοσοληψίες με τον Σαμαρά. Στην κυριολεξία. Δεν ξέρουμε τι ακριβώς «έδινε» στον Σαμαρά ο Παπαγγελόπουλος (είπαμε τι υποψιάζομαστε), ξέρουμε όμως μια περίπτωση που ο Σαμαράς ανταπέδωσε με μια γενναία κίνηση. Πολύ γενναία. Πρότεινε τον Παπαγγελόπουλο για πρόεδρο του ΕΣΡ. Έτσι, μετά από εισαγγελέας, εισαγγελέας της Αντιτρομοκρατικής και αρχιΚΥ-Πατζής, ο Παπαγγελόπουλος θα γινόταν και πρόεδρος του ΕΣΡ.

Αντιγράφουμε από ρεπορτάζ που δημοσιεύτηκε στην «Κόντρα» στις 2 Απρίλη του 2016:

Είναι 19 Σεπτέμβρη του 2013. Στη Διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής, που έχει την αρμοδιότητα για τη στελέχωση του ΕΣΡ, κατατίθεται πρόταση για την τοποθέτηση του Δ. Παπαγγελόπουλου στην προεδρία του ΕΣΡ. Την πρόταση τύποις καταθέτουν οι ΑΝΕΛ, όμως έχει προηγηθεί παρασκηνιακό κομπρεμί (άλλωστε, δε θα μπορούσε να περάσει οποιαδήποτε πρόταση, αν δεν συμφωνούσε η ΝΔ που ήταν πρώτο κόμμα). ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜΑΡ και ΑΝΕΛ τοποθετούνται υπέρ της εκλογής Παπαγγελόπουλου. Περισσότεροι και νεοναζί ρίχνουν λευκό. Ο τέως πρόεδρος της Βουλής και βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Απ. Κακλαμάνης ξεσηκώνει τον κόσμο, κατηγορώντας τον Παπαγγελόπουλο ως αρχιτέκτονα της συγκάλυψης του σκανδάλου των υποκλοπών. Το κομπρεμί χαλάει, καθώς οι

τρεις παρόντες εκπρόσωποι του ΠΑΣΟΚ αναγκάζονται, μετά την παρέμβαση Κακλαμάνη, να ψηφίσουν «παρών». Οι ψήφοι της ΝΔ, του ΣΥΡΙΖΑ, της ΔΗΜΑΡ και των ΑΝΕΛ δεν έφταναν για να συγκεντρωθεί η απαιτούμενη πλειοψηφία των 4/5 της Διασκέψης των Προέδρων, οπότε η πρόταση

Ετοιμάζεται

Ο Καραμανλής πήγε στη Θεσσαλονίκη και επισκέφτηκε το δημαρχείο, όπου ο νεοδημοκρατικός κομματικός οργανισμός της πόλης (τον οποίο ελέγχουν άνθρωποί του) του είχε ετοιμάσει... αυθόρμητη λαϊκή υποδοχή. Ο δήμαρχος (από το δικό του «περιβάλλον» κι αυτός, νικητής επί του μητσοτακικού επίσημου υποψήφιου της ΝΔ) τον ξενάγησε στο χώρο (όπως συμβαίνει με τους υπουργούς ή τον πρωθυπουργό), όπου ο Καραμανλής έσφιξε χέρια, αντάλλαξε φιλήματα, τα γνωστά.

Ο Καραμανλής στις 27 Οκτώβρη θα εκφωνήσει την πρώτη ομιλία του από τότε που έχασε τις εκλογές από τον Γιωργάκη και παραιτήθηκε από πρόεδρος της ΝΔ. Στη Θεσσαλονίκη και πάλι, στη φιέστα για τα 80ά γενέθλια της Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών.

Τι έγινε και ο επί δεκαετία σιωπηλός Καραμανλής (εξ ου και το προσωνύμιο ο Βούδας της Ραφήνας) αποφάσισε να τα κάνει όλα μαζεμένα; Και μάλιστα να συμμετέχει σε εκδηλώσεις που πάντοτε τις βαριόταν (για να μην πούμε τις σιχαινόταν) όπως η περιοδεία στο δημαρχείο της πόλης «του»; Νομίζουμε ότι η μόνη εξήγηση της μεταστροφής δεν μπορεί να είναι άλλη από την προετοιμασία του για την προεδρία της Δημοκρατίας. Δεν ξέρουμε τι συμφωνία έχει με τον Μητσοτάκη, αλλά αυτές οι εκστρατείες πάντοτε εμπεριέχουν και την πιθανότητα ήττας.

αποσύρθηκε για να επανέλθει εν ευθέτω χρόνω.

Βρωμιάρδες

Έχει και συνέχεια το ρεπορτάζ: Πέντε μέρες μετά τη δημοσιοποίηση του συμβάντος και καθώς οι παρασηνιακές διαδικασίες για το διορισμό Παπαγγελόπουλου συνεχίζονται, η οικογένεια Τσαλικίδη δίνει στον Τύπο την εξής ανακοίνωση:

«Η Οικογένεια του Κώστα Τσαλικίδη, του νεκρού στελέχους της Vodafone το 2005, εκφράζει τον αποτροπισσμό της απέναντι στην είδηση ότι ο εισαγγελέας Παπαγγελόπουλος που επί ένα χρόνο ερευνούσε την υπόθεση των υποκλοπών, χωρίς να ειδοποιήσει την αρμόδια ανεξάρτητη αρχή για το γεγονός (ΑΔΑΕ), πράγμα που συνέβαλε στο να χαθεί πολύτιμος χρόνος ώστε να μην αποκαλυφθεί μέχρι σήμερα η αιτία του θανάτου του Κώστα, αυτός ο ίδιος άνθρωπος προτείνεται σήμερα, οκτώ χρόνια μετά, ως πρόεδρος μια άλλης ανεξάρτητης αρχής, του ΕΣΡ. Μέχρι σήμερα δεν προκύπτει από πουθενά ότι ο Κώστας αυτοκτόνησε. Αν και αυτοί που το ερεύνησαν τότε το πίστευαν, θα είχαν αποκαλύψει τι έγινε το 2005 σε σχέση με τις υποκλοπές, ενώ ακόμη εκκρεμεί η έρευνα του θανάτου του.

Πώς είναι δυνατόν **στελέχη προοδευτικών δυνάμεων του πολιτικού κόσμου της χώρας** να ξεχνούν τόσο σύντομα ότι ένας νέος άνθρωπος πέθανε για λόγους συσχετιζόμενους με την υπόθεση των υποκλοπών, που δεν έχουν φωτιστεί μέχρι σήμερα, και **επιβραβεύουν τον κύριο υπεύθυνο της συσκότισης της υπόθεσης των υποκλοπών** με θέση προέδρου ανεξάρτητης αρχής με συγκεκριμένο θεσμικό ρόλο, ιδιαίτερης βαρύτητας για την λειτουργία της δημοκρατίας;

Τα παραπάνω αναγραφόμενα δεν είναι προσωπική μας άποψη. Προκύπτουν από το σύνολο των δημοσιευμάτων εφημερίδων και πρακτικών της επιτροπής θεσμών και διαφάνειας, καθώς και των πρακτικών της ΑΔΑΕ».

Θορυβημένοι οι συριζαίοι, προσπαθούν να βγάλουν την ουρά τους απέξω. «Ο ΣΥΡΙΖΑ διευκρίνισε κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης ότι υπερψηφίζει την πρόταση αποκλειστικά και μόνο προκειμένου να διασφαλιστεί η νόμιμη λειτουργία του ΕΣΡ, δεδομένου ότι η θητεία των μελών που αντικαθίστανται έχει λήξει εδώ και χρόνια, δημιουργώντας προβλήματα νομιμότητας των αποφάσεών του», έγραψε η «Αυγή». Ο Ν. Βούτσης απολογήθηκε ως εξής στον γνωστό Παπαχρήστου των «Νέων»: «Εμείς ψηφίσαμε κατ'ανοχήν και κατ'οικονομίαν. Η πρόταση ήρθε μαζί με άλλες δύο για τη συμπλήρωση του ΕΣΡ και θεωρούμε ότι δεν θα μπορούσε να βρεθεί καλύτερη, γι' αυτό είπαμε ναι». Όταν ο Παπαχρήστος του υπενθύμισε το παρελθόν του Παπαγγελόπουλου (τέτοια κατάντια: να σε εγκαλεί για ένα ζήτημα στοιχειώδους δημοκρατισμού ο Παπαχρήστος!), ο Βούτσης δε δίστασε ν' απαντήσει κυνικά: «Το γνωρίζουμε (σ.σ. το παρελθόν του Παπαγγελόπουλου), αλλά σας είπα ήρθε μια συναινετική πρόταση και την ψηφίσαμε!». Από την καταγγελία της οικογένειας Τσαλικίδη και τα δημοσιεύματα των εφημερίδων θορυβήθηκε και η ΔΗΜΑΡ, που αναγκάστηκε να δηλώσει ότι, αν ξαναέρθει ως πρόταση, δε θα ψηφίσει τον Παπαγγελόπουλο.

Ετσι, ο Παπαγγελόπουλος δεν κατάφερε να εκλεγεί πρόεδρος του ΕΣΡ, για να επανέλθει δύο χρόνια μετά αρχικά ως υφυπουργός και στη συνέχεια ως αναπληρωτής υπουργός της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου.

Οχι και τέτοια ψέματα

Ο Δ. Ψαρράς, με τετρασέλιδο θέμα του στην ΕφΣυν, ανέλαβε να υπερασπιστεί τον Τσίπρα από τις επιθέσεις του Μπαρουφάκη (προφανώς εκεί στον ΣΥΡΙΖΑ έχουν πονέσει από την ταινία του Γαβρά). Δε θα ασχολούμασταν με το θέμα, αν ο δημοσιογράφος δεν προχωρούσε σε κάποιους προκλητικά ψευδείς ισχυρισμούς, οι οποίοι προσβάλλουν βάναυσα τη νοημοσύνη μας. Ενοχλείται ο Ψαρράς από το μπαρουφάκειο απόφθεγμα «η κυβέρνηση ανέτρεψε το λαό». «Αυτό είναι το επιχείρημα της εγχώριας (και όχι μόνο) Δεξιάς», γράφει. Ξεχνώντας ότι η Δεξιά (κι όχι μόνον αυτή, αλλά και το δικέφαλο Κέντρο, ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι) ψήφισαν μαζί με τον ΣΥΡΙΖΑ το τρίτο Μνημόνιο. Το πάει και παραπέρα, όμως, ο Ψαρράς: «Δυο μήνες αργότερα είχαμε εκλογές, στις οποίες επικυρώθηκε πανηγυρικά ο χειρισμός του Αλέξη Τσίπρα, ενώ αποδοκιμάστηκε κάθε άλλη εναλλακτική πρόταση από τον χώρο της Αριστεράς».

Πέρα από τη χυδαιότητα του κοινοβουλευτικού κρετινισμού (όποιος παίρνει την πλειοψηφία έχει δίκιο), εδώ έχουμε και ένα χοντρό ψέμα. Τι νομίζει ο Ψαρράς, ότι ξεχάσαμε την αποχή-ρεκόρ του 44% ή τις 320.000 λιγότερες ψήφους που πήρε ο ΣΥΡΙΖΑ; Πού την είδε την πανηγυρική επικύρωση των χειρισμών του Τσίπρα; Πρόκειται πραγματικά για πρόκληση. Ο Ψαρράς έχει την άποψη ότι «η λύση που έδωσε ο Αλέξης Τσίπρας στην οδυνηρή διαπραγμάτευση με τους δανειστές (σ.σ. το τρίτο Μνημόνιο δηλαδή) ήταν η μόνη ορθή επιλογή για τη χώρα». Με γεια του με χαρά του. Οχι όμως να επικαλείται πανηγυρική επικύρωση των χειρισμών του Τσίπρα από τον ελληνικό λαό. Στο κάτω-κάτω, οι τότε μνημονιακοί σύμμαχοι του Τσίπρα (ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-Ποτάμι) πήραν αθροιστικά τρεις μονάδες παραπάνω από τον ΣΥΡΙΖΑ. Δικαιώθηκαν κι αυτοί;

ZOOM

Με κριτήριο την αστική νομιμότητα!

Δεν ξέρουμε την ακριβή κομματική σχέση του απόστρατου υποστράτηγου της ΕΛΑΣ Γιώργου Παλιούρα με τον Περισσό, τον βλέπουμε όμως να εμφανίζεται από καιρού εις καιρόν ως αρθρογράφος στα κομματικά Μέσα, ως ομιλητής σε κομματικές εκδηλώσεις, ενώ ήταν και υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος στην Αθήνα. Είναι άνθρωπος που βρίσκεται τουλάχιστον πολύ κοντά στο συγκεκριμένο κόμμα και υποστηρίζει δημόσια τη γραμμή του και τις πολιτικές του παρεμβάσεις.

Ο Γ. Παλιούρας δημοσίευσε στα «Νέα» την Παρασκευή 11 Οκτώβρη άρθρο με τίτλο «Είναι ανεκτές οι παράνομες επιθέσεις των δυνάμεων καταστολής;», το οποίο αναπαρήχθη από την κομματική ιστοσελίδα (902.gr) και από ιστοσελίδες που κινούνται πέριξ του ίδιου πολιτικού χώρου. Ο απόστρατος ανώτερος αξιωματικός της ΕΛΑΣ ξιφουλκεί ενάντια στην αστυνομική βία, επικαλούμενος τους κανόνες που ισχύουν για την κρατική βία. Οπως γράφει, «ιδιαίτερα για την αστυνομική βία και καταστολή **η νομοθεσία προβλέπει** ότι ο αστυνομικός, για την τήρηση και εφαρμογή του νόμου, προσφεύγει στη βία μόνο όταν είναι **απολύτως αναγκαία** και χρησιμοποιεί τα κατά το δυνατόν ηπιότερα μέσα» (όλες οι εμφάσεις - και αυτές που θ' ακολουθήσουν- δικές μας).

Ο Γ. Παλιούρας επισημαίνει ότι στις αστυνομικές επιχειρήσεις κατά διαδηλωτών «κυριαρχεί μια **βίαιη αντίληψη για τη μεθοδολογία της καταστολής**, που παραβιάζει ακόμη και τους αστικούς δημοκρατικούς κανόνες, που επικαλούνται οι σχολιαστές». Και καταλήγει στο συμπέρασμα: «Όταν, λοιπόν, οι πράξεις καταστολής που στρέφονται κατά του λαού είναι **καταφανώς άδικες**, δηλαδή παράνομες, καθένας έχει το δικαίωμα να αντιδράσει. Εξάλλου, η άμυνα δεν είναι τίποτε περισσότερο από τη φυσική αντίδραση του ανθρώπου που δέχεται άδικη επίθεση».

Αλήθεια, πώς φαντάζεται ο Γ. Παλιούρας τη «μη βίαιη αντίληψη για τη μεθοδολογία της καταστολής»; Υπάρχει τέτοια; Υπάρχει (ή υπήρξε) μη βίαιη καταστολή και πώς εφαρμόζεται αυτή; Υπάρχει (ή υπήρξε) τέτοια αστυνομία οπουδήποτε στον καπιταλιστικό κόσμο; Κάτι που έγραψε σε συνέχεια των προηγούμενων ισώς μας δίνει την απάντηση: «Στο επεισόδιο, λοιπόν, κατά την πορεία χιλιάδων διαδηλωτών, μπροστά στο άγαλμα του μακελάρη των λαών, δεν έχουμε τίποτε άλλο παρά μια **άδικη επίθεση των δυνάμεων καταστολής ενάντια στο πλήθος των διαδηλωτών. Το λέκτισμα του λαομίσθου αγάλματος από μια μικρή ομάδα διαδηλωτών δεν δικαιολογεί τη βίαιη επίθεση κατά του πλήθους και αποτελεί σε κάθε περίπτωση καταχρηστική άσκηση βίας**».

Εάν η αστυνομία περιοριζόταν μόνο στην άσκηση βίας κατά της «μικρής ομάδας διαδηλωτών» που μπουγέλωσε με μπουγιές το άγαλμα του Τρούμαν, ίσως να μην υπήρχε πρόβλημα. Πρόβλημα υπάρχει από τη στιγμή που επιτίθεται κατά του πλήθους και είναι αυτό το γεγονός που καθιστά νόμιμη την άμυνα.

Το ερώτημα που θα βάλουν στον Γ. Παλιούρα (στον Περισσό, για να μην κοροϊδευόμαστε) οι υπέρμαχοι του μονοπώλου της κρατικής βίας είναι εξαιρετικά απλό: και ποιος κρίνει το «καταφανώς άδικο» μιας αστυνομικής επιχείρησης σε βάρος διαδηλωτών; Το κρίνουν τα κρατικά όργανα ή το κρίνουν οι ίδιοι οι διαδηλωτές;

Τα σύγχρονα αστικά κράτη διαθέτουν θετό δίκαιο το οποίο έχει επιλύσει αυτά τα ζητήματα. Παλαιότερα για παράδειγμα, βλέπαμε στην κορυφή των αστυνομικών σχηματισμών εισαγγελείς, οι οποίοι μάλιστα έπαιρναν και την αστυνομική ντουντούκα και καλούσαν το πλήθος να διαλυθεί, δίνοντάς του διορία μερικών λεπτών. Αν το πλήθος δε διαλυόταν, έδιναν στην αστυνομία εντολή να το διαλύσει (με γκλοπ, δακρυγόνα, αντλίες νερού και ό,τι άλλο διέθετε στο οπλοστάσιό της). Τώρα τα πράγματα έχουν απλοποιηθεί. Οι εισαγγελείς συνήθως κάθονται στη ΓΑΔΑ και από εκεί νομιμοποιούν τις αστυνομικές επιθέσεις, κρίνοντας πάντοτε ότι αυτές κατέστησαν αναγκαίες προκειμένου να προστατευθούν υπέρτερα δημόσια αγαθά. Με βάση το αστικό δίκαιο το να μπουγελώνεις με μπουγιά το άγαλμα του Τρούμαν είναι παράνομο, γιατί το άγαλμα στέκεται εκεί με απόφαση των οργάνων της Πολιτείας. Επομένως, η αστυνομική επέμβαση είναι νόμιμη.

Στα δικαστήρια, βέβαια, έχει συμβεί να αθωωθούν διαδηλωτές που παραβίασαν την αστική νομιμότητα. Είτε επειδή δεν υπήρχαν επαρκείς αστυνομικές μαρτυρίες και άλλα στοιχεία για την καταδίκη τους, είτε επειδή επικράτησε ένα πνεύμα επιείκειας, είτε επειδή η δίκη έχει πολύ χρόνο μετά τα γεγονότα και οι δικαστές δε θέλησαν να αναμνησθούν τα πάθη. Εδώ όμως δεν πρόκειται για τη νομική υπεράσπιση κάποιων διαδηλωτών που υπέστησαν δώξη, αλλά για το μέγα ζήτημα της κρατικής καταστολής και της αντιμετώπισής της. Κι αυτό είναι **πολιτικό και όχι νομικό ζήτημα**.

Ας δώσουμε ένα απλό παράδειγμα. Ερχεται ένας αμερικανός πρόεδρος, ο λαός καλείται σε διαδηλώσεις, η Αστυνομία (με πλήρη κάλυψη των δικαστικών αρχών) απαγορεύει τις διαδηλώσεις σε μια μεγάλη περιοχή της πρωτεύουσας. Τι κάνουν οι διαδηλωτές; Σέβονται την αστυνομική απαγόρευση ή προσπαθούν να τη σπάσουν; Να τη σεβαστούν αποκλείεται, γιατί τη θεωρούν **ενάντια στη θέληση του λαού**. Οπότε αποφασίζουν αν οι συσχετισμοί και οι γενικότεροι όροι είναι τέτοιοι που τους επιβάλλουν να σπάσουν στην πράξη την απαγόρευση ή δεν υπάρχουν. Αν δεν υπάρχουν, αναζητείται ένας τρόπος να εκφραστεί η λαϊκή διαμαρτυρία χωρίς σύγκρουση. Αν υπάρχουν οι όροι, τότε καταστρώνεται σχέδιο για να σπάσει η απαγόρευση. Σχέδιο που περιλαμβάνει σύγκρουση με τις δυνάμεις καταστολής, φυσικά. Και μάλιστα με τρόπο που η σύγκρουση να είναι αποτελεσματική για τους διαδηλωτές.

Αυτή είναι μια **πολιτική απόφαση**, η οποία εξηγείται πολιτικά στο λαό. «Όταν η αδικία γίνεται νόμος, η αντίσταση είναι καθήκον», λέει ένα παλιό σύνθημα.

Η αστική νομιμότητα δε λαμβάνεται καθόλου υπόψη στη λήψη τέτοιων αποφάσεων. Απαξ και κάτι πρέπει να γίνει, θα γίνει κόντρα στην αστική νομιμότητα. Γιατί η αστική νομιμότητα (και στα δύο σκέλη της, το θετό δίκαιο και τους μηχανισμούς καταστολής που είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του) είναι φτιαγμένη έτσι που να απαγορεύει την εκδήλωση της θέλησης του λαού, όταν αυτό απαιτεί το συμφέρον της αστικής τάξης και του κράτους της.

Κι αυτό δεν αφορά μόνο τις διαδηλώσεις, αλλά όλες τις πτυχές της ταξικής πάλης. Ας πάρουμε την απεργία, που ως δικαίωμα αναγνωρίζεται από το αστικό Σύνταγμα. Τι γίνεται όταν μια απεργία κρίνεται από τα δικαστήρια παράνομη και/ή καταχρηστική; Οι εργάτες έχουν καθήκον να την πραγματοποιήσουν, κάνοντας πράξη το σύνθημα «νόμος είναι το δίκιο του εργάτη». Το ίδιο ισχύει με τη λεγόμενη πολιτική επιστράτευση, την οποία το κράτος εφαρμόζει συχνά-πυκνά σε απεργίες που έχουν ισχυρή δύναμη πυρός (π.χ. στα μέσα μαζικής μεταφοράς ή στην ηλεκτροπαραγωγή). Τι κάνουν οι εργάτες; Σκίζουν τα χαρτιά της επιστράτευσης και συνεχίζουν την απεργία, εν γνώσει τους ότι παρανομούν.

Το κριτήριο της νομιμότητας, αυτό που επικαλείται ο Περισσός, είναι ένα **αστικό κριτήριο**. Το κριτήριο των αγωνιζόμενων τάξεων και στρωμάτων δεν μπορεί παρά να είναι το **ταξικό κριτήριο**. Πάμε τώρα σε πιο σοβαρές καταστάσεις, όμως χρήσιμο είναι να θυμηθούμε τις απαντήσεις που έδιναν ο Λένιν και οι Μπολσεβίκοι όταν τους κατηγορούσαν για τη διάλυση της Συντακτικής Συνέλευσης, στην οποία κυριαρχούσαν οι αστοί και οι φεουδάρχες. Εφαρμόζοντας το κριτήριο της ταξικής πάλης, οι ένοπλοι εργάτες, που είχαν πάρει την εξουσία τον Οκτώβρη του 1917, διέλυσαν το όργανο της αστικής δημοκρατίας, για να μείνει μοναδικό κυρίαρχο αντιπροσωπευτικό όργανο το Σοβιέτ των εργατών, αγροτών και στρατιωτών, στο όνομα του οποίου νίκησε η επανάσταση του Οκτώβρη.

Ο Περισσός ομνύει στην αστική νομιμότητα (και εισπράττει την επιβράβευση σύμπαντος του πολιτικού κατεστημένου για την υπευθυνότητά του), ενώ παράλληλα δραστηριοποιείται πολιτικά και συνδικαλιστικά στους κόλπους των μηχανισμών καταστολής. Καμιά φορά, χρειάζεται να ξεφύγει λίγο από την «υπευθυνότητα» (για να πετάξει καμιά μπουγιά στο άγαλμα του Τρούμαν). Αν το επεισόδιο λήξει «οργανωμένα» και χωρίς μεγάλες εντάσεις, θεωρείται λήξαν. Αν υπάρξει αστυνομική επίθεση, όπως συνέβη στην περίπτωση μας, και αν αναπτυχθεί μια αντιβία από τη μεριά της δικής του περιφρόνησης (στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν ήταν μόνο ο «καρατέκα», αλλά υπήρχε οργανωμένη ομάδα με κράνη, μάσκες και παλούκια - και καλά έκανε και αντιστάθηκε στους μπάτσους), αρχίζει η απολογητική στους αστούς και τα έντυπά τους σχετικά με το ποιος ήταν νόμιμος και ποιος παράνομος. Από ποια σκοπιά; Από τη σκοπιά της αστικής νομιμότητας, όπως ακριβώς την παρουσίασε ο απόστρατος υποστράτηγος της ΕΛΑΣ.

Το εργατικό και λαϊκό κίνημα, όμως, πρέπει να τοποθετείται από τη σκοπιά της ταξικής πάλης. Να παραβιάζει την αστική νομιμότητα και να συγκρούεται με τους μηχανισμούς καταστολής, όταν αυτό απαιτεί η ταξική πάλη.

Πέτρος Γιώτης

ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ

Στηρίζουν την ανωτατοποίηση των κολλεγίων

Ολα αρχίζουν με την Οδηγία 2005/36 της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ευρωπαϊκή Οδηγία με την οποία έγιναν ένας αχταρμάς όλων των ειδών τα πτυχία, οι τίτλοι, οι βεβαιώσεις επάρκειας, τα πιστοποιητικά, κ.λπ., όλα τα επαγγέλματα που απορρέουν από πανεπιστημιακά πτυχία, μέχρι και δραστηριότητες που προϋποθέτουν απλά επαγγελματική πείρα, θεσπίστηκε στο όνομα της «ανάγκης για ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης τίτλων εκπαίδευσης», της «ελευθερίας εγκατάστασης» και της «ελεύθερης παροχής υπηρεσιών», μεταξὺ των κρατών-μελών.

Είχε προηγηθεί βεβαίως η κακόφημη Διακήρυξη της Μπολόνια, η οποία έβαζε τις βάσεις για μια τέτοιου είδους εξέλιξη, που σηματοδοτούσε καθαρά την υποβάθμιση των πανεπιστημιακών σπουδών και πτυχίων και την οποία είχε υπογράψει και ο τότε υπουργός Παιδείας Γεράσιμος Αρσένης.

Στην Ελλάδα, οι υποτελείς των ιμπεριαλιστικών κρατών έσπευσαν να ενσωματώσουν την ευρωπαϊκή Οδηγία στο ελληνικό δίκαιο με το ΠΔ 38/2010. Από τότε άρχισε μια διαρκής σκυταλοδρομία μεταξύ των διαφόρων ελληνικών κυβερνήσεων που τροποποιούσαν το αρχικό ΠΔ 38 χωρίς, όμως να αλλοιώσουν την ουσία του, με μοναδικό γνώμονα την επίσχυση των διαδικασιών αναγνώρισης των πτυχίων και τίτλων σπουδών που αποκτούσαν οι αιτούντες την αναγνώριση σε χώρες της ΕΕ εκτός Ελλάδας.

Σημειώτέον, ότι τα ιμπεριαλιστικά ευρωπαϊκά κράτη, με πρωτόπορο το Ηνωμένο Βασίλειο, είχαν σπεύσει να αγκαλιάσουν τη Μπολόνια και βεβαίως να εκδώσουν τη σχετική Οδηγία, αφού είχαν μετατρέψει τα πανεπιστημιακά τους ιδρύματα σε οίκους εμπορίου για κάθε επίπεδο και κάθε τσέπη, προσδοκώντας να αποκτήσουν περισσότερους φοιτητές-πελάτες στον ανταγωνισμό τους με τα αμερικανικά πανεπιστήμια.

Τη διαδικασία αναγνώρισης διευκόλυνε η επιστράτευση ενός αντιδραστικού ιδεολογήματος, του διαχωρισμού των επαγγελματικών προσόντων από το πτυχίο, από το οποίο αυτά απορρέουν. Εξ ου και η κατάργηση του ΔΙΚΑΤΣ και η δημιουργία δύο διαφορετικών οργάνων, του ΔΟΑΤΑΠ, αρμόδιου για την ακαδημαϊκή ισοτιμία και του ΣΑΕΠ αρμόδιου για την επαγγελματική ισοτιμία. Υπήρξαν πάμπολλες παρεμβάσεις και ερμηνείες, όπως π.χ. η επιστράτευση της επαγγελματικής ισοδυναμίας και η, μετά των συνεχών πιέσεων των αμερικανών μέσω της πρεσβείας, επέκταση της αναγνώρισης επαγγελματικής ισοδυναμίας και για τους κατόχους τίτλων τυπικής ανώτατης εκπαίδευσης

που απονέμουν ιδρύματα «τρίτων χωρών».

Σημειώνουμε ότι ως «τίτλος τυπικής ανώτατης εκπαίδευσης» θεωρείται «ο αναγνωρισμένος τίτλος τουλάχιστον τριετούς διάρκειας σπουδών και φοίτησης, όταν πρόκειται για πτυχίο πρώτου κύκλου σπουδών, μικρότερο τριετούς διάρκειας σπουδών και φοίτησης όταν πρόκειται για μεταπτυχιακό δίπλωμα ειδίκευσης και τουλάχιστον τριετούς διάρκειας σπουδών και φοίτησης όταν πρόκειται για διδακτορικό κύκλο σπουδών, που απονέμεται από ίδρυμα τυπικής ανώτατης εκπαίδευσης, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή τρίτης χώρας». Ο πυρήνας αυτός ουδέποτε αμφισβητήθηκε (συμπεριλαμβανομένων των συριζαίων) παρότι οι πανεπιστημιακές σπουδές στην Ελλάδα έχουν διάρκεια τουλάχιστον τέσσερα (4) έτη. Αυτό από μόνο του σηματοδοτεί την υποβάθμιση των πανεπιστημιακών ελληνικών πτυχίων.

Η αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων και της επαγγελματικής ισοδυναμίας δεν αφορά μόνο τους κατόχους τίτλων σπουδών, τους οποίους απέκτησαν φοιτώντας εξ ολοκλήρου σε ξένα πανεπιστήμια. Αφορά και αυτούς που φοίτησαν στα γνωστά ελληνικά κολλέγια, τα οποία έχουν συνάψει συμφωνίες δικαιόχρησης με ξένα πανεπιστήμια και τα «πτυχία» και τους «τίτλους σπουδών» απονέμουν τα ξένα ιδρύματα, με τα οποία είναι συμβεβλημένα τα εν λόγω «μαγαζιά» των εμπόρων γνώσης και ελπίδων. Κοντολογίς, έχουμε μια ντε φάκτο αναγνώριση των κολλεγίων ως οιοειών πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και μια από την πίσω πόρτα καραμπινάτη παραβίαση του άρθρου 16 του Συντάγματος, που απαγορεύει την ίδρυση και λειτουργία ιδιωτικών πανεπιστημίων στη χώρα μας.

Την αλήθεια αυτή γνωρίζει πολύ καλά και ο ΣΥΡΙΖΑ, που δημαγωγεί δεόντως ως ακραιφνής υπερασπιστής του άρθρου 16.

Είναι χαρακτηριστική η εξής σκόπιμη αποκρυβείσα αντίφαση. Στην αιτιολογική έκθεση για την τροποποίηση άρθρων του ΠΔ 38 (έγιναν με το Ν. 4610/2019), ο ΣΥΡΙΖΑ ισχυρίζεται ότι προχωρεί στην κατάργηση των μεταγενέστερων τροποποιήσεων του ΠΔ 38 διότι οι νόμοι αυτοί (Ν.4093/2012 και 4111/2013) «οδήγησαν σε πλήθος στρεβλώσεων» όσον αφορά στην αναγνώριση της ισοδυναμίας των τίτλων σπουδών, η οποία συνίσταται σε εκτίμηση τίτλων σπουδών και του περιεχομένου τους, εφόσον οι τίτλοι αυτοί δεν προσδίδουν στον κάτοχό τους επαγγελματικά προσόντα ή δυνατότητα πρόσβασης σε επάγγελμα σε κράτος μέλος»

και επομένως αυτό «έχει ως συνέπεια να παρακάμπτονται οι διατάξεις του άρθρου 16 του Συντάγματος και οι αρμοδιότητες που έχει για τα θέματα αναγνώρισης τίτλων σπουδών ο Διεπιστημονικός Οργανισμός Αναγνώρισης Τίτλων Ακαδημαϊκών και Πληροφόρησης (ΔΟΑΤΑΠ)».

Την ίδια στιγμή, όμως, οι συριζαίοι διατήρησαν αλώβητη την παράγραφο 1 α) και β) του άρθρου 14 του ΠΔ 38 στην πρωτότυπη δημοσίευσή του, η οποία αναφέρει τα εξής:

«1. Το άρθρο 13 δεν κωλύει την αρμόδια αρχή του άρθρου 54 να απαιτεί από τον αιτούντα την πραγματοποίηση πρακτικής άσκησης προσαρμογής επί τρία έτη, κατ' ανώτατο όριο, ή την υποβολή σε δοκιμασία επάρκειας σε μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) εφόσον η διάρκεια της εκπαίδευσης που επικαλείται δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφοι 1 ή 2, είναι μικρότερη κατά τουλάχιστον ένα έτος από εκείνη που απαιτείται στην Ελλάδα·

β) εφόσον η εκπαίδευση που έχει λάβει αφορά τομείς γνώσεων ουσιαστών διαφορετικούς από εκείνους που καλύπτονται από τον απαιτούμενο στην Ελλάδα τίτλο εκπαίδευσης·

γ) εφόσον το νομοθετικό ρυθμιζόμενο επάγγελμα στην Ελλάδα περιλαμβάνει μία ή περισσότερες νομοθετικές ρυθμιζόμενες επαγγελματικές δραστηριότητες, οι οποίες δεν υπάρχουν στο αντίστοιχο επάγγελμα στο κράτος μέλος προέλευσης του αιτούντος, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 2, και εφόσον η εν λόγω διαφορά συνίσταται στη συγκεκριμένη εκπαίδευση που απαιτείται στην Ελλάδα και η οποία αφορά τομείς γνώσεων ουσιαστών διαφορετικούς από εκείνους που καλύπτονται από τη βεβαίωση επάρκειας ή τον τίτλο εκπαίδευσης που διαθέτει ο αιτών» (οι εμφάσεις δικές μας).

Δηλαδή, ο ΣΥΡΙΖΑ υπερασπίζει το άρθρο 16 από τις «στρεβλώσεις» και την ίδια στιγμή θεωρεί ότι η διαδικασία αναγνώρισης εφαρμόζεται και για αυτούς που η εκπαίδευσή τους αφορά γνώσεις ουσιαστών διαφορετικές από αυτές που καλύπτονται από τον απαιτούμενο τίτλο σπουδών στην Ελλάδα και οι δραστηριότητες του επαγγέλματός τους στο κράτος προέλευσης δεν υπάρχουν στο νομοθετικό ρυθμιζόμενο επάγγελμα στην Ελλάδα! Και όλα αυτά μπορούν κάλλιστα να λυθούν -κατά τον νομοθέτη και τον ΣΥΡΙΖΑ- με μια πρακτική άσκηση τριών ετών κατ' ανώτατο όριο ή με μια δοκιμασία επάρκειας! Δηλαδή η «εμπειρία» τίθεται πάνω από το πανεπιστημιακό πτυχίο και ουσιαστικά το καταργεί. Τη διάταξη

αυτή διατηρεί και η Κεραμέως. Τα παραπάνω δείχνουν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε απλώς κάποιες επιλεκτικές παρεμβάσεις ίσα-ίσα για να δημαγωγεί.

Στη σκυταλοδρομία αναγνώρισης επαγγελματικών προσόντων και επαγγελματικής ισοδυναμίας -που υποκρύπτει, όπως είπαμε την ισοτιμία των πτυχίων-, η σκυτάλη τώρα έχει η Κεραμέως.

Η οποία με τις επείγουσες ρυθμίσεις που προωθεί:

♦ Επαναφέρει τις καταργηθείσες από τον ΣΥΡΙΖΑ παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 2 του ΠΔ 38.

Σύμφωνα με αυτές, οι διατάξεις για την επαγγελματική ισοδυναμία εφαρμόζονται και γι' αυτούς που θέλουν να ασκήσουν νομοθετικά ρυθμιζόμενο επάγγελμα στην Ελλάδα και ενώ κατέχουν «τίτλο τυπικής ανώτατης εκπαίδευσης», σαν αυτόν που περιγράψαμε παραπάνω, από ίδρυμα τυπικής ανώτατης εκπαίδευσης άλλου κράτους μέλους, εν τούτοις δεν έχουν αποκτήσει τα επαγγελματικά προσόντα (ως αυτοαπασχολούμενοι ή μισθωτοί) στο κράτος προέλευσης.

Στον «τίτλο τυπικής ανώτατης εκπαίδευσης» συμπεριλαμβάνεται και τον τίτλο που απονέμεται από ίδρυμα «τρίτης χώρας», φωτογραφίζοντας τα αμερικανικά κολλέγια. Οι επισκέψεις αμερικανών στο υπουργείο Παιδείας δεν πήγαν τσάμπα (δες Κόντρα αρ. φύλ. 1023).

♦ Διατηρεί ως αρμόδια Αρχή για να δέχεται τις αιτήσεις των ενδιαφερομένων και να εκδίδει τις αποφάσεις αναγνώρισης επαγγελματικών προσόντων και αναγνώρισης επαγγελματικής ισοδυναμίας τίτλων σπουδών κρατών μελών της ΕΕ ή τρίτων χωρών το Αυτοτελές Τμήμα Εφαρμογής της Ευρωπαϊκής Νομοθεσίας (ΑΤΕΕΝ), αποδεχόμενη την κατάργηση και αυτού ακόμη του ΣΑΕΠ από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Γενικά διευρύνει το πεδίο των αναγνώρισεων σύμφωνα με το αρχικό ΠΔ 38 και βάζει και αυτή το χεράκι της στην επιτάχυνση των διαδικασιών και στην άρση κάθε εμποδίου.

Μόνος χαμένος είναι τα δημόσια πανεπιστήμια στη χώρα μας και ό,τι εμπεριέχεται στην έννοια των πανεπιστημιακών σπουδών και πτυχίων.

Για το ΠΔ 38/2010 είχαμε δημοσιεύσει μια ανάλυση στην Κόντρα αρ. φύλ. 586, 6.2.2010, τα βασικά σημεία της οποίας θεωρούμε χρήσιμο να θυμίσουμε.

Κατεδαφίζεται το άρθρο 16

Το ΠΑΣΟΚ ξεκίνησε επίσημα το χορό της υποβάθμισης των ελληνικών πανεπιστημίων,

βάζοντας φαρδιά πλατιά την υπογραφή του στην κακόφημη Μπολόνια, το ΠΑΣΟΚ βάζει τώρα και την ταφόπλακα με το ΠΔ που ενσωματώνει την ευρωπαϊκή Οδηγία 2005/36. Το ΠΔ σηματοδοτεί την κατεδάφιση του άρθρου 16 του Συντάγματος, αφού αναγνωρίζει ουσιαστικά ως ιδιωτικά πανεπιστήμια τα κολλέγια που συνεργάζονται με ξένα πανεπιστημιακά ιδρύματα.

Στο όνομα της «ανάγκης» για ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης τίτλων εκπαίδευσης, της «ελευθερίας εγκατάστασης» και της «ελεύθερης παροχής υπηρεσιών», μπαίνουν σ' ένα γουδί και αλέθονται όλων των ειδών τα πτυχία, οι τίτλοι, οι βεβαιώσεις επάρκειας, τα πιστοποιητικά, κ.λπ., όλα τα επαγγέλματα, από αυτά που απορρέουν από πανεπιστημιακά πτυχία, πτυχία αντίστοιχα των ελληνικών ΤΕΙ, επαγγελματικές σχολές κάθε είδους μέχρι και δραστηριότητες που προϋποθέτουν απλά επαγγελματική πείρα. Αυτό είναι ενδεικτικό της υποβάθμισης των πανεπιστημιακών σπουδών.

Ας θυμηθούμε πώς το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο -κατά την έκδοση της καταδικαστικής απόφασης για την Ελλάδα επειδή παραβίαζε την κοινοτική νομοθεσία για την αναγνώριση των διπλωμάτων- απαίτησε πλήρως την ουσία της εκπαίδευσης που βρίσκει πίσω από ένα πτυχίο, αποδεικνύοντας ότι για το μόνο που νοιάζεται το ευρωπαϊκό κεφάλαιο είναι η απόκτηση βασικών δεξιοτήτων, που θα καθιστούν εφικτό το μέγιστο βαθμό εκμετάλλευσης των εργαζόμενων και την «ελεύθερη» διακίνησή τους. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο τότε δήλωνε ότι η εκτίμησή του βασίζεται στο γεγονός ότι «με το σύστημα της οδηγίας 89/48 (προπάτορα της οδηγίας 36/05), ένα δίπλωμα αναγνωρίζεται όχι λόγω της ουσιαστικής αξίας της εκπαίδευσης που πιστοποιεί, αλλά διότι καθιστά δυνατή την πρόσβαση σε νομοθετικά κατοχυρωμένο επάγγελμα». Ενα άλλο, επίσης χαρακτηριστικό παράδειγμα της υποτίμησης των πανεπιστημιακών σπουδών από το ΠΔ, είναι ότι το «δίπλωμα (μπορεί να) βεβαιώνει επιτυχή ολοκλήρωση της εκπαίδευσης μεταδευτεροβάθμιοι επιπέδου διάρκειας τουλάχιστον τριών και όχι άνω των τεσσάρων ετών... σε πανεπιστήμιο ή ίδρυμα ανώτατης εκπαίδευσης ή άλλο ίδρυμα του αυτού εκπαιδευτικού επιπέδου», όταν ως τώρα στην Ελλάδα ακόμα και το Μετσόβειο Πολυτεχνείο πάλευε να χαρακτηρίσει τα πτυχία του «διπλώματα», ενώ είναι γνωστό ότι το δίπλωμα αναφέρεται στις μεταπτυχιακές σπουδές.

Ενας αχταρμάς, λοιπόν, τα πτυχία και από κει και πέρα γενικός δερβέναγας η αγορά, που στις μέρες μας, της τεράστιας ανεργίας και του εξευτελισμού των μισθών και των εργασιακών σχέσεων, έχει πάμπολλες επιλογές, αφού μπορεί να διαλέξει πάμφθηνους απόφοιτους με «βαρβάτα» πτυχία. Είναι, όμως, τόσο εύκολο να ξεπερδεύει κανείς με το ζήτημα, καταφεύγοντας σε αυτό που θα συμβαίνει στη ζωή (η αγορά ως ρυθμιστής); Οχι, βέβαια. Γιατί υποτίμηση του ΠΔ με το οποίο ενσωματώνεται η ευρωπαϊκή Οδηγία, σημαίνει υποτίμηση των προσπαθειών του κεφαλαίου να περιορίσει ασφυκτικά την πρόσβαση στη γνώση σε μια περιορισμένη ελίτ, επιφυλάσσοντας για τη μεγάλη πλειοψηφία την αμορφωσιά και την απόκτηση δεξιοτήτων που γρήγορα αποχτιούνται και γρήγορα χάνονται, σημαίνει υποτίμηση του χτυπήματος που γίνεται για το σκοπό αυτό στις πανεπιστημιακές δομές, σημαίνει, τέλος, παραίτηση από τον αγώνα για το δικαίωμα στη μόρφωση και την ολοκλήρωση της προσωπικότητας (με όλους τους περιορισμούς που έχουν οι όροι αυτοί μέσα στον καπιταλισμό).

Με όσα αναφέρουμε πιο πάνω συνδέονται τρία κρίσιμα σημεία του ΠΔ, πάνω στα οποία εδράζεται όλη η φιλοσοφία του. Το ένα είναι ότι πουθενά δε γίνεται μνεία στο περιεχόμενο των σπουδών των αιτούντων την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, πουθενά δε γίνεται λόγος για τα αναλυτικά προγράμματα των σπουδών, ούτε για το ποίον του εκπαιδευτικού προσωπικού. Και βέβαια, δεν προβλέπεται κανένας απολύτως έλεγχος από τις αρμόδιες αρχές του τόπου εγκατάστασης (δηλαδή της Ελλάδας στην προκειμένη περίπτωση) στα προγράμματα, στο περιεχόμενο σπουδών και στους καθηγητές.

Διαλύεται έτσι μια κι έξω ο μύθος που καλλιέργησαν ως τώρα η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, ότι δήθεν θα γίνονται αυστηροί έλεγχοι στα προγράμματα και στους καθηγητές, ώστε να διασφαλιστεί «ποιοτικά» ο χώρος των κολλεγίων και δικαιώνεται ο πρόεδρος των μαγαζατόρων του είδους που κραύγαζε περί του αντιθέτου. Τελειώνει επίσης και αυτό που διαλαλούσε η Διαμαντοπούλου, θέλοντας να υποβαθμίσει το ζήτημα για να προλάβει αντιδράσεις από την πανεπιστημιακή κοινότητα και τους φοιτητές, ότι δηλαδή τα κολλέγια ανήκουν στη μεταδευτεροβάθμια εκπαίδευση και συνεπώς είναι υποδεέστερα των πανεπιστημίων. Για την ευρωπαϊκή Οδηγία και το ΠΔ που την ενσωματώνει ατόφια, μετράει μόνο το γεγονός ότι το «πτυχίο» το αποδίδει το ξένο πανεπιστήμιο, με το οποίο συνεργάζεται το κολλέγιο. Αλλωστε, όπως είδαμε πιο πάνω, ονοματίζει «διπλώματα» τα πτυχία που απορρέουν

Προεόρτια ενός θερμού χειμώνα

Τα προεόρτια ενός θερμού χειμώνα κινητοποιήσεων στα πανεπιστήμια έχουν αρχίσει να φαίνονται ήδη από τα τέλη του Ιούλη, με αφορμή την κατάργηση του ασύλου και τώρα με τη δυναμική διαδήλωση των φοιτητών και τις καταλήψεις σε δεκάδες σχολές.

Οι κινητοποιήσεις αυτές, που συνεχίζονται και αυτήν την εβδομάδα, ασφαλώς έχουν ταραξί τον ύπνο της Κεραμέως και του Μητσοτάκη. Η γενίκευση και η ένταση της δυναμικότητάς τους είναι πιθανόν να ανατρέψουν το πολιτικό σκηνικό και να μουτζουρώσουν την επίπλαστη εικόνα «επιτυχίας» που θέλει να παρουσιάζει η κυβέρνηση της ΝΔ.

Βλέποντας το κλίμα και φοβούμενο τα χειρότερα, το υπουργείο Παιδείας (και πίσω από αυτό η κυβέρνηση), σε μια προσπάθεια να αποσπάσει συναισέσεις στις διαφαινόμενες αντιδραστικές αλλαγές που προωθεί, έστειλε επιστολή-πρόσκληση στα αστικά κόμματα της αντιπολίτευσης ζητώντας «συναντήσεις εργασίας και ανταλλαγή απόψεων».

Δυστυχώς, για την κυβέρνηση και το υπουργείο, οι φοιτητές, (σ' αυτήν τη φάση το πιο «ζωηρό» κομμάτι τους. Όμως το ν+2, όταν αποπειραθεί η κυ-

βέρνηση να το εφαρμόσει, είναι σίγουρο ότι θα αποτελέσει αιτία πολέμου για την πλειοψηφία, όπως μαρτυρά και το παρελθόν) δείχνουν αποφασισμένοι να συνεχίσουν, καλώντας ταυτόχρονα όλα τα πληττόμενα κομμάτια της εκπαίδευσης να ξεσηκωθούν.

Ιδού τι αναφέρει η ανακοίνωση των φοιτητικών συλλόγων που συμμετείχαν στις κινητοποιήσεις:

Χαιρετίζουμε τη μαζική και δυναμική κινητοποίηση των Φοιτητικών Συλλόγων στο κέντρο της Αθήνας, μετά από τις μαζικές Γενικές Συνελεύσεις και καταλήψεις. Δόθηκε ξεκάθαρο μήνυμα ότι οι πολιτικές της ΝΔ για την παιδεία αποτελούν αιτία πολέμου για το φοιτητικό κίνημα και δε μένουν αναπάντητες. Σε αυτήν τη βάση, το χτύπημα των μπλοκ των συλλόγων από τις δυνάμεις καταστολής, αποτελεί ξεκάθαρη πολιτική επιλογή της κυβέρνησης, με σκοπό να καταστείλει την όποια κινηματική έκφραση ενάντια στα σχέδιά της. Καταγγέλλουμε τα ΜΑΤ, τα οποία δε δίστασαν ακόμα και να πετάξουν σε ευθεία βολή κρότου λάμψης μέσα στο μπλοκ, τραυματίζοντας σοβαρά φοιτητές και στέλνοντάς τους στο νοσοκομείο. Καταγγέλλουμε επίσης την προκλητική καταπάτηση του

ασύλου στο χώρο της ΑΣΟΕΕ απ' τις δυνάμεις καταστολής, την ίδια στιγμή που το μπλοκ των ΦΣ δεχόταν επίθεση έξω από τη Βουλή.

Πάνω στο έδαφος που έστρωσε ο ΣΥΡΙΖΑ την προηγούμενη 4ετία, περνώντας μια σειρά νομοσχεδίων και μέτρων, υλοποιώντας τις επιταγές ΕΕ και ΟΟΣΑ, η ΝΔ εντείνει την αντιλαϊκή επίθεση σε εκπαίδευση και εργασία. Έτσι και τώρα έρχεται να περάσει νόχα μέσα σε ένα άσχετο νομοσχέδιο την εξίσωση των πτυχίων των δημόσιων πανεπιστημίων με αυτά των ιδιωτικών κολλεγίων. Ωστόσο, η κυβέρνηση δε μένει εκεί. Ήδη από το καλοκαίρι, η Κεραμέως έχει προχωρήσει στην κατάργηση του ασύλου, ενώ έχει εξαγγείλει μια σειρά μέτρων για να κατατεθούν προς ψήφιση μέχρι το τέλος του 2019, τα οποία στοχεύουν στη ριζική αναδιάρθρωση της εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες.

Τα μέτρα αυτά αφορούν: τις διαγραφές στα ν+2 έτη φοίτησης, την αξιολόγηση, την περαιτέρω ιδιωτικοποίηση πτυχών της λειτουργίας των πανεπιστημίων-έμμεση παράκαμψη του άρθρου 16, τη μείωση εισακτέων και τον καθορισμό τους από το εκάστοτε τμήμα, την επανα-

φορά της βάσης του 10, τις αλλαγές στα προγράμματα σπουδών (διάλυση πτυχίων, περαιτέρω σύνδεση με τις ανάγκες της αγοράς).

Εμείς δεν κάνουμε βήμα πίσω από τις ανάγκες και τις διεκδικήσεις μας. Υπό αυτό το πρίσμα, καλούμε όλα τα πληττόμενα κομμάτια της εκπαίδευσης να βρεθούμε από κοινού στο δρόμο:

Τους μαθητές, να μπουν σε τροχιά κινητοποιήσεων και καταλήψεων, αφού πλήττονται εξίσου από τα μέτρα του υπουργείου. Συγκεκριμένα, οι αλλαγές που αφορούν την πρόσβαση στο πανεπιστήμιο (βάση του 10, τράπεζα θεμάτων, καθορισμός εισακτέων από τα τμήματα), δημιουργούν μια ασφυκτική καθημερινότητα για τους μαθητές και τις οικογένειές τους και περιορίζουν την πρόσβασή τους στο πανεπιστήμιο. Ειδικότερα, τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών έρχονται σε δυσμενέστερη θέση, ενώ ταυτόχρονα ενισχύονται οι ήδη υπάρχουσες και δημιουργούνται νέες δομές μεταλειτουργικής εκπαίδευσης.

Τους εκπαιδευτικούς, αναπληρωτές και μόνιμους: να συστρατευθούν από κοινού στον αγώνα μας μέσα από μαζικές κινητοποιήσεις και απεργίες, στα πλαίσια του ήδη ψηφισμένου νόμου για το προσοντολόγιο και της συνέχισης

από «εκπαίδευση μεταδευτεροβάθμιου επιπέδου διάρκειας τριών ετών σε πανεπιστήμιο ή ίδρυμα ανώτατης εκπαίδευσης ή άλλο ίδρυμα του αυτού εκπαιδευτικού επιπέδου». Θυμίζουμε ότι ως προς το ποιος θα κρίνει αν το ίδρυμα είναι «του αυτού εκπαιδευτικού επιπέδου» με ένα πανεπιστήμιο ή ένα ανώτατο ίδρυμα, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι κατηγορηματική: «Αποκλειστικώς η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους που χορήγησε το δίπλωμα», πράγμα που φροντίζει να επαληθεύσει με τις διαδικασίες αναγνώρισης που θεσπίζει το ΠΔ για την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων.

Έτσι το δεύτερο κρίσιμο σημείο του ΠΔ είναι ότι η αναγνώριση των τίτλων και των αντίστοιχων επαγγελματικών προσόντων γίνονται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους καταγωγής του τίτλου (εν προκειμένω του ξένου πανεπιστημίου), ενώ το κράτος υποδοχής ή εγκατάστασης αρκείται σε τυπικούς ελέγχους διασταύρωσης των στοιχείων. Το τρίτο σημείο είναι ότι το ΠΔ δεν ενδιαφέρεται διόλου για τον τόπο ή το ίδρυμα στο οποίο έχει πραγματοποιήσει τις σπουδές του ένας πολίτης της ΕΕ, εφόσον οδηγούν σε επαγγελματικά δικαιώματα στη χώρα καταγωγής (ή προέλευσης) των τίτλων σπουδών. Δεν υπάρχει δηλαδή καμιά διαφορά ανάμεσα σε αυτούς που επέλεξαν να βγουν στο εξωτερικό για σπουδές και σε αυτούς που φοίτησαν σε κολλέγιο στην Ελλάδα που συνεργάζεται με ευρωπαϊκό πανεπιστήμιο, αφού το «πτυχίο» το απονέμει το ξένο πανεπιστήμιο, το οποίο εδράζεται σε χώρα της ΕΕ.

Συνεπώς, το ΠΔ βάζει τέλος, καθαρά πραξικοπηματικά, στην ταχτική που ακολουθούσε το ΔΙΚΑΤΣΑ (νυν ΔΟΑΤΑΠ) να μην αναγνωρίζει ως πανεπιστημιακές σπουδές το χρόνο σπουδών που διένυε ένας απόφοιτος ξένου πανεπιστημίου σε κολλέγιο στην Ελλάδα, με το οποίο συνεργάζονταν το ξένο πανεπιστήμιο. Ταχτική που εί-

ναι απολύτως συμβατή με το άρθρο 16 του Συντάγματος που απαγορεύει τα ιδιωτικά πανεπιστήμια στην Ελλάδα και αφού τα κολλέγια δεν αναγνωρίζονταν καν ως εκπαιδευτικά ιδρύματα, αλλά ως εμπορικές επιχειρήσεις. Το πρώτο σημαντικό βήμα στην κατεύθυνση καταστροφής του Συντάγματος, οφείλουμε να το πιστώσουμε στη ΝΔ και τον Στυλιανίδη, που με το γνωστό του νόμο (πέρα από τις παπάρες για τους αυστηρούς ελέγχους στα προγράμματα και το καθηγητικό προσωπικό) ενέταξε στο υπουργείο Παιδείας τα κολλέγια, ιδρύοντας μάλιστα και αρμόδια Διεύθυνση, το Γραφείο Κολλεγίων.

Ενα άλλο σημαντικό σημείο του ΠΔ είναι ότι δίνει μερίδιο από την πίτα της αναγνώρισης και στα κολλέγια που συνεργάζονται με αμερικανικά πανεπιστήμια (προβλέπεται ήδη από την οδηγία 36/05, αλλά και δεν πήγαν τσάμπα οι επισκέψεις αμερικανών βουλευτών και του πρέσβη στους υπουργούς Παιδείας). Στο άρθρο 3 του ΠΔ γίνεται λόγος για τίτλους εκπαίδευσης (διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι που χορηγούνται από την Αρχή) που βεβαιώνουν επιτυχώς περατωθείσα επαγγελματική εκπαίδευση που έχει αποκτηθεί «κατά κύριο» λόγο στην Κοινότητα. Ενώ παρακάτω δηλώνεται ότι «εξομοιώνεται προς τίτλο εκπαίδευσης κάθε τίτλος εκπαίδευσης που χορηγείται από τρίτη χώρα, εφόσον ο κάτοχός του διαθέτει στο συγκεκριμένο επάγγελμα τριετή επαγγελματική πείρα στο έδαφος του κράτους μέλους, το οποίο αναγνώρισε τον εν λόγω τίτλο». Είναι γνωστό ότι τα αμερικανικά πανεπιστήμια δημιουργούν δομές-φαντάσματα στις ευρωπαϊκές χώρες (έχει καταγγελθεί στον Τύπο). Οι ευρωπαϊκές χώρες, λοιπόν, γίνονται «πλυντήριο» για τους απόφοιτους που διαθέτουν «πτυχίο» αμερικανικού πανεπιστημίου, που αφού αποκτήσουν και μια «τριετή επαγγελματική πείρα» στο έδαφός τους, μπορούν στη συνέχεια να έρθουν και στην Ελλάδα και να

εξασκήσουν το επάγγελμα.

Τέλος, οι απόφοιτοι των κολεγίων θα μπορούν να συμμετάσχουν σε διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ, για διορισμό στο δημόσιο, αφού το σχετικό ΠΔ 44 του 2005 προβλέπει ότι στις εξετάσεις γίνονται δεκτοί οι κάτοχοι πτυχίων ευρωπαϊκών πανεπιστημίων, εφόσον έχουν τύχει αναγνώρισης από το αρμόδιο Συμβούλιο (ΣΑΕΠ). Το δρόμο θα τους τον έχει ανοίξει το άρθρο 4 του ΠΔ που ενσωματώνει την ευρωπαϊκή Οδηγία 36/05, που αναφέρει: «εφόσον αναγνωρίσει τα επαγγελματικά προσόντα στην Ελλάδα, ο δικαιούχος έχει τη δυνατότητα να αποκτήσει πρόσβαση στο ίδιο επάγγελμα για το οποίο διαθέτει τα προσόντα στο κράτος μέλος καταγωγής και να το ασκεί στην Ελλάδα υπό τις ίδιες προϋποθέσεις με τους Έλληνες υπηκόους».

Διαδικασία αναγνώρισης

Ο ενδιαφερόμενος καταθέτει στις αρμόδιες αρχές τα απαραίτητα έγγραφα και πιστοποιητικά. Σε περίπτωση «δικαιολογημένων αμφιβολιών», οι αρμόδιες ελληνικές αρχές απαιτούν από τις αρμόδιες αρχές του άλλου κράτους μέλους που εξέδωσαν τους τίτλους, «επιβεβαίωση του γνησίου των βεβαιώσεων και πιστοποιητικών και των τίτλων εκπαίδευσης που χορηγούνται σε αυτό το κράτος μέλος και επιβεβαίωση του γεγονότος ότι ο δικαιούχος πληροί, όσον αφορά τα επαγγέλματα του Κεφαλαίου ΙΙΙ τους ελάχιστους όρους εκπαίδευσης». Συνεπώς, πρόκειται για τυπικούς ελέγχους ταυτοποίησης και διασταύρωσης των εγγράφων και των τίτλων που κατατίθενται και όχι για ελέγχους ουσίας.

Σε περιπτώσεις «δικαιολογημένων αμφιβολιών» εφόσον έχουν εκδοθεί τίτλοι εκπαίδευσης και περιλαμβάνουν την εκπαίδευση «που έχει αποκτηθεί εν μέρει ή εξ ολοκλήρου σε εκπαιδευτικό

ίδρυμα που εδρεύει νόμιμα σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις της σχετικής νομοθεσίας, στην ελληνική επικράτεια ή στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους, οι αρμόδιες ελληνικές αρχές επαληθεύουν με τον αρμόδιο φορέα στο κράτος μέλος καταγωγής του τίτλου κατά πόσον η εκπαίδευση στο ίδρυμα που παρέσχε την κατάρτιση έχει πιστοποιηθεί επισήμως, κατά πόσον οι τίτλοι εκπαίδευσης που έχουν εκδοθεί είναι οι ίδιοι με εκείνους που θα είχαν χορηγηθεί εάν η εκπαίδευση είχε πραγματοποιηθεί εξ ολοκλήρου στο κράτος καταγωγής του τίτλου και κατά πόσον οι τίτλοι εκπαίδευσης προσδίδουν τα ίδια επαγγελματικά δικαιώματα στην επικράτεια του κράτους μέλους που χορήγησε τον τίτλο.

Αυτά φωτογραφίζουν τα κολλέγια που συνεργάζονται με ευρωπαϊκά πανεπιστήμια, τα οποία χορηγούν το «πτυχίο».

Ακόμα και στην περίπτωση που απαιτείται στην Ελλάδα η κατοχή συγκεκριμένων επαγγελματικών προσόντων για την άσκηση νομοθετικά ρυθμιζόμενου επαγγέλματος (ένας όρος άσκησης είναι η χρήση επαγγελματικού τίτλου), το Συμβούλιο Αναγνώρισης Επαγγελματικών Προσόντων (ΣΑΕΠ) παρέχει τη δυνατότητα άσκησης του επαγγέλματος υπό τους ίδιους όρους με εκείνους που ισχύουν για τους Έλληνες, εάν οι αιτούντες είναι κάτοχοι βεβαίωσης επάρκειας ή τίτλου εκπαίδευσης που απαιτείται από άλλο κράτος μέλος για την ανάληψη ή την άσκηση του ίδιου επαγγέλματος στην επικράτειά του.

Επίσης είναι κατανοητό ότι πάραυτα πρέπει να ετοιμαστεί και το περίφημο «εθνικό πλαίσιο επαγγελματικών προσόντων», που θα ευθυγραμμίζεται με τα 8 επίπεδα τίτλων σπουδών της ΕΕ.

Το ΣΑΕΠ δεν κωλύεται να απαιτήσει πρακτική άσκηση προσαρμογής επί 3 έτη κατ' ανώτατο όριο ή την υποβολή σε δοκιμασία επάρκειας εφόσον η διάρκεια εκπαίδευσης είναι μικρότερη

του καθεστώτος της αδιοριστίας, της επισφαλούς και ελαστικής εργασίας που βιώνουν.

Πιάνοντας το νήμα των πανεκπαιδευτικών κινηματικών διεργασιών των προηγούμενων χρόνων, επιδιώκουμε την πλατιά και μαζική συγκρότηση ενός πανεκπαιδευτικού μετώπου, ενάντια στη ριζική αναδιάρθρωση της εκπαίδευσης.

Καλούμε τους ΦΣ να μπουν σε νέο γύρο **όξυνσης και κλιμάκωσης** μέσα από συνελεύσεις, καταλήψεις και κινητοποιήσεις την επόμενη εβδομάδα.

Καλούμε συγκεκριμένα σε:

- Νέο γύρο γενικών συνελεύσεων και κινητοποίηση την Πέμπτη 17/10 στο κέντρο της Αθήνας με κατελιημένες σχολές.

- Από κοινού διοργάνωση όλων των ΦΣ πανελλαδικής κινητοποίησης στο κέντρο της Αθήνας το αμέσως επόμενο διάστημα.

- Διοργάνωση φεστιβάλ ΦΣ Αθήνας στις σχολές του κέντρου.

Φοιτητικοί Σύλλογοι: ΕΜΠ, Φυσικού ΕΚΠΑ, Μαθηματικού ΕΚΠΑ, Βιολογικού ΕΚΠΑ, Πληροφορικής ΕΚΠΑ, Γεωλογικό ΕΚΠΑ, Ιατρικής ΕΚΠΑ, Νομικής ΕΚΠΑ, Πολιτικού Νομικής ΕΚΠΑ

κατά τουλάχιστον ένα έτος από εκείνη που απαιτείται στην Ελλάδα ή εφόσον η εκπαίδευση αφορά τομείς γνώσεων ουσιωδώς διαφορετικούς από εκείνους που καλύπτονται από τον απαιτούμενο τίτλο εκπαίδευσης στην Ελλάδα.

Βλέπουμε δηλαδή ότι οι «αυστηροί όροι» που τίθενται σε περιπτώσεις κραυγαλέας μειονεξίας του ενδιαφερόμενου σε σχέση με τα ισχύοντα στην Ελλάδα, η αρμόδια Αρχή το περισσότερο που μπορεί να κάνει είναι να τον υποβάλλει σε δοκιμασία επάρκειας ή να τον αναγκάσει σε πρακτική άσκηση διάρκειας το πολύ τριών ετών, ενώ ο ενδιαφερόμενος έχει το δικαίωμα να επιλέξει μεταξύ των δυο «ποινών»! Μάλιστα, το ΠΔ προβλέπει ότι η διαδικασία αυτή αποτελεί «παρέκκλιση», γίνεται δηλαδή κατ' εξαίρεση και δεν πρέπει να αποτελεί τον κανόνα.

Αρμόδια Αρχή για να εκδίδει τις αποφάσεις αναγνώρισης των επαγγελματικών προσόντων είναι το Συμβούλιο Αναγνώρισης Επαγγελματικών Προσόντων (ΣΑΕΠ). Με την ίδρυσή του καταργείται το Συμβούλιο Αναγνώρισης Επαγγελματικής Ισοτιμίας Τίτλων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (ΣΑΕΙΤΤΕ) και το Συμβούλιο Επαγγελματικής Αναγνώρισης Τίτλων Εκπαίδευσης και Κατάρτισης.

Το ΠΔ θεσπίζει διαδικασίες εξπρές στην αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων (μέσα σε τρεις μήνες το πολύ από τη συμπλήρωση του φακέλου του αιτούντος με όλα τα απαραίτητα δικαιολογητικά). Μόλις δε εκδοθεί η αναγνωριστική απόφαση από το Συμβούλιο, η αρμόδια Επαγγελματική Οργάνωση ή η αρμόδια διοικητική αρχή υποχρεούνται χωρίς καθυστέρηση να εγγράψουν στα μητρώα τους τον αιτούντα και να εκδώσουν την άδεια ασκήσεως του επαγγέλματός του. Το σημείο αυτό συνιστά έμμεση απειλή προς τις Επαγγελματικές Οργανώσεις, αλλά εμείς αμφιβάλουμε τα μάλα ότι αυτές θα «τσιμπήσουν» (ειδικά το ΤΕΕ).

Γιούλα Γκεσούλη

Πρασινορόζ νεοφιλελέδες

Αυτού του τύπου την προπαγάνδα τη γνωρίζουμε από παλιά. Από τότε που οι κυβερνήσεις αύξαναν τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στα προϊόντα καπνού και ισχυρίζονταν ότι το κάνουν για να προστατέψουν το λαό από τις βλαβερές συνέπειες του καπνίσματος. Το ίδιο έλεγαν και όταν αύξαναν τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στα καύσιμα, που κάποια στιγμή έφτασε στην εξίσωση του φόρου στο πετρέλαιο θέρμανσης μ' αυτόν στο πετρέλαιο κίνησης. Το κάνουμε για να καταπολεμήσουμε το λαθρεμπόριο πετρελαίου, έλεγαν. Φυσικά, το λαθρεμπόριο δεν καταπολεμήθηκε (αυτό, άλλωστε, γίνεται κυρίως με το αφορολόγητο πετρέλαιο των εφοπλιστών, και συνεχίζεται ανενόχλητα). Απλώς άδειασε η τσέπη των φτωχών εργαζόμενων που έφτασαν στο σημείο να μη βάζουν πετρέλαιο στις πολυκατοικίες.

Ερχεται, λοιπόν, τώρα ο Τσακαλώτος και επαυξάνει τους κλπικούς ισχυρισμούς των παλιών νεοφιλελέδων. Η αύξηση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο είναι απαραίτητη για την πάταξη του λαθρεμπορίου, είπε. Και συμπλήρωσε ότι το ακριβό πετρέλαιο θέρμανσης βοηθάει στη μείωση της χρήσης του, συμβάλλοντας έτσι στην αντιμετώπιση των επιπτώσεων από την κλιματική αλλαγή! Αυτός που επαίρεται ως μαρξιστής δεν είναι παρά ένας κλασικός νεοφιλελές ντυμένος με χαρούμενη πρασινορόζ στολή. Ο ίδιος, μεγαλωμένος μέσα στη χλιδή, δεν ξέρει τι σημαίνει να τουρτουρίζεις σ' ένα διαμέρισμα στα Σεπόλια ή το Αιγάλεω. Ούτε τον ενδιαφέρει. Είναι προφανές.

Θεσμικοί... προβοκάτορες

Το ευαγγέλιο των «μενουμευρώπηδων» είναι το βιβλίο που έγραψαν δυο κυρίες, με τίτλο «Η τελευταία μπλόφα», το οποίο περιγράφει υποτίθεται τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν πίσω από τις κλειστές πόρτες των ευρωπαϊκών γραφείων το πρώτο εξάμηνο του 2015. Πρόκειται για τον αντίποδα του αφηγήματος Μπαρουφάκη. Ο Μπαρουφάκης έγραψε ένα βιβλίο αυτοαποθέωσης (που έγινε και ταινία μάλιστα από τον Γαβρά), οι δε Ελένη Βαρβιτσιώτη και Βικτωρία Δενδρινού έγραψαν ένα αφήγημα για να δικαιώσουν τον Ντσίσελμπλουμ, τον Σόιμπλε και τα υπόλοιπα κοράκια του ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού.

Αυτού του τύπου τα βιβλία, για να γίνουν ευπώλητα, πρέπει να περιέχουν γαργαλιστικές λεπτομέρειες. Με διαλόγους, ει δυνατόν. Αυτός είπε εκείνο, ο άλλος του απάντησε έτσι, ο ένας σκεπτόταν έτσι, ο άλλος σκεπτόταν διαφορετικά και πάει λέγοντας. Φυσικά, τίποτα απ' αυτά δεν επιβεβαιώνεται επίσημα. Δεν υπάρχει παραπομπή σε πηγές (σε πρακτικά συνομιλιών π.χ.), ούτε καν επίσημες δηλώσεις των πρωταγωνιστών. Συνήθως ακολουθούν διαψεύσεις αυτών που θίγονται, οι οποίες όμως δεν περιλαμβάνονται στο βιβλίο. Αλλωστε, οι αναγνώστες τέτοιων βιβλίων κατά κανόνα δεν ενδιαφέρονται για την αναζήτηση της αλήθειας. Δε διαβάζουν κριτικά. Απλώς αιχμαλωτίζονται από την αφήγηση των συγγραφέων και «χάβουν» ό,τι αυτοί σερβίρουν με ύφος αυθεντίας.

Τι γίνεται, όμως, όταν άνθρωποι με θεσμικό ρόλο μετατρέπονται σε προπαγανδιστές τέτοιων βιβλίων; Το μίσος του Στουρνάρα για τους συριζαίους είναι γνωστό. Τον τυφλώνει τόσο πολύ που δεν μπορεί να επιδείξει ούτε τη στοιχειώδη αυτοσυγκράτηση που επιβάλλει ο θεσμικός του ρόλος. Έτσι, εμφανίστηκε στην παρουσίαση της ελληνικής έκδοσης του βιβλίου για να πει ότι στις 6 Ιουλίου του 2015 ο Ολάντ δέχτηκε ένα τηλεφώνημα από τον Πούτιν, ο οποίος του είπε ότι η ελληνική κυβέρνηση του υπέβαλε αίτημα να της εκτυπώσει δραχμές, επειδή η ίδια δε διέθετε τις κατάλληλες εκτυπωτικές εγκαταστάσεις. Ο Πούτιν διαβεβαίωσε τον Ολάντ ότι η Ρωσία δεν επιθυμούσε να εμπλακεί σε κάτι τέτοιο.

Και πού τα ξέρει όλ' αυτά ο Στουρνάρας; Τα διάβασε σε βιβλίο δύο γάλλων δημοσιογράφων, το σχετικό απόσπασμα από το οποίο ανέγνωσε στο ακροατήριο της βιβλιοπαρουσίασης. Προσέξετε: ο διοικητής της ΤτΕ δεν επικαλείται ως πηγή την ΕΚΤ (η οποία λογικά θα ενημερωνόταν από τον Ολάντ και το πρώτο που θα έκανε θα ήταν να ζητήσει ενημέρωση από τον Στουρνάρα), αλλά το βιβλίο δύο γάλλων δημοσιογράφων, οι αφηγήσεις των οποίων έχουν την ίδια αξία με την αφήγηση του Μπαρουφάκη για το πώς τους πολέμησε όλους και με τις αφηγήσεις των δύο ελληνίδων δημοσιογράφων στο δικό τους βιβλίο.

Αν ο Στουρνάρας ήταν λιγότερο αφιονισμένος, θα σκεφτόταν λίγο. Κι αν δεν σκεφτόταν τη στάση που επιβάλλει ο θεσμικός του ρόλος, θα σκεφτόταν ότι παραείναι παραμυθιαστικά όλ' αυτά. Ο Πούτιν έχει δεχτεί ένα αίτημα (από ποιον;) και σπεύδει να το ρουφιανέψει στον Ολάντ! Για ποιο λόγο; Για να κερδίσει τι; Κι αν υποθέσουμε ότι το έκανε, γιατί να μη θεωρήσουμε ότι το έκανε για να σκορπίσει σύγχυση στην ΕΕ; Αμ' το άλλο; Ενώ είναι προφανές ότι κανένας στον ΣΥΡΙΖΑ δε μιλάει για επιστροφή στη δραχμή (ούτε καν οι Λαφαζανικοί και σίγουρα όχι η ηγετική ομάδα του Μαξίμου, ούτε ο Μπαρουφάκης), εμφανίζονται να υποβάλουν σχετικό αίτημα στη Ρωσία. Λες και η ενδεχόμενη έξοδος από το ευρώ θα γινόταν μέσα σε μια μέρα, άτακτα, χωρίς μεταβατική περίοδο!

Ξαναμπουκώνουν τους τραπεζίτες με λεφτά του ελληνικού λαού

Με μια λακωνική ανακοίνωση η Κομισιόν ενημέρωσε ότι ενέκρινε το σχέδιο «Ηρακλής» της ελληνικής κυβέρνησης, θεωρώντας ότι αυτό δε συνιστά κρατική ενίσχυση προς τις τράπεζες. Σχεδόν ταυτόχρονα έγινε η σχετική ανακοίνωση και από το ελληνικό υπουργείο Οικονομικών, για ν' ακολουθήσει το ποιμενικό τραγούδι «Το παράπονο του Ευκλειδάκου». Ο Τσακαλώτος θεώρησε πρόπον να ενημερώσει ότι αυτό το σχέδιο το είχε ετοιμάσει ο ίδιος, όμως δεν πρόλαβε να το ολοκληρώσει. Για να του απαντήσει ο Σταϊκούρας με... πολεμικό σκοπό: «Είχε τεσσερισήμισι χρόνια, αλλά τα άφησε όλα για τους επόμενους. Αντίθετα, η Κυβέρνηση της ΝΔ κατόρθωσε μέσα σε λίγες εβδομάδες από την ανάληψη των καθηκόντων της να προετοιμάσει, να διαπραγματευτεί και να ολοκληρώσει ένα συνεκτικό, αξιόπιστο και εγκεκριμένο από την Κομισιόν σχέδιο που θα συμβάλλει καθοριστικά στην απαλλαγή των τραπεζών από το μείζον πρόβλημα των κόκκινων δανείων».

Εκείνος που θα έπρεπε να έχει πρόβλημα είναι ο γνωστός Μπάμπης. Διότι έκλεψαν μια δική του ιδέα κι αντί τουλάχιστον να της δώσουν το όνομα «σχέδιο Μπάμπης», τη βάφτισαν «σχέδιο Ηρακλής». Ποιος δε θυμάται τον Μπάμπη, ως υποψήφιο βουλευτή της ΝΔ, να λέει ότι θα πρέπει να πάρουν ένα ποσό από το «μαζιλάρι ασφαλείας» και να το δώσουν στις τράπεζες για να εξυγιάνουν τα χαρτοφυλάκιά τους από τα «κόκκινα δάνεια»; Επεσαν να τον φάνε όλοι τότε. Οι συριζαίοι βρήκαν την ευκαιρία, επειδή ο Μπάμπης είχε πει ότι τα λεφτά του «μαζιλαριού» πρέπει να πάνε στις τράπεζες και το κράτος να πάρει προληπτική γραμμή πίστωσης (με νέο Μνημόνιο), να την πέσουν στη ΝΔ, η Πειραιώς έσπευσε να αποδοκιμάσει τις απόψεις του Μπάμπη, ο δε Μπάμπης έσπευσε να διευκρινίσει ότι ήταν αυστηρά προσωπικές του απόψεις.

Και τι βλέπουμε τώρα; Οτι ο πυρήνας του σχεδίου Μπάμπη γίνεται αποδεκτός και από τα δύο μεγάλα κόμματα! Η μεν ΝΔ παίρνει τη σχετική έγκριση από την Κομισιόν, ο δε ΣΥΡΙΖΑ λέει πως ήταν έτοιμος να το κάνει αλλά δεν πρόκανε.

Κοροϊδία στην κοροϊδία

Ενα από τα αγαπημένα πεδία των συριζαίων για την άσκηση κοινωνικής δημαγωγίας ήταν οι υποτιθέμενοι αυστηροί έλεγχοι στην αγορά εργασίας για την καταπολέμηση της «μαύρης» εργασίας και των παραβιάσεων της εργατικής νομοθεσίας. Κάθε δεκαπέντε μέρες εξέδιδαν κι ένα δελτίο Τύπου στο οποίο κατέγραφαν τα κατορθώματά τους και προσπαθούσαν να καλλιεργήσουν στον κόσμο την ψευδαίσθηση ότι μπαίνει τάξη και ότι τα αφεντικά άρχισαν να χέζονται από το φόβο τους και να ασφαλίζουν τους εργάτες τους κανονικά.

Ο πονηρός Βρούτσης βρήκε έτοιμο το μηχανισμό προπαγάνδας και αποφάσισε να τον χρησιμοποιήσει υπέρ της νεοδημοκρατικής κυβέρνησης. Για να βγάλει μάλιστα πολιτική υπεραξία, βγαίνει από αριστερά στους συριζαίους διακηρύσσοντας: «Μηδενική ανοχή στην παραβατικότητα - Διπλασιάστηκαν οι έλεγχοι στην αγορά εργασίας όπως είχαμε υποσχεθεί». Σύμφωνα με το δελτίο Τύπου που εξέδωσε το

Τι προέβλεπε το σχέδιο Μπάμπη; «Αυτή τη στιγμή οι τράπεζες εποπτεύονται γενικώς από τη Φρανκφούρτη. Η εποπτεία λέει ότι τα κόκκινα δάνεια, τα οποία είναι το μεγάλο πρόβλημα των τραπεζών και τις εμποδίζει να κάνουν πιο καλά τη δουλειά τους θα απορροφηθούν το 2022-2023. Εμείς αυτό που θέλουμε να κάνουμε είναι να απαλλαγούν πιο γρήγορα οι τράπεζες από αυτό το βάρος, χρησιμοποιώντας ένα μεγάλο κομμάτι από τα κεφάλαια που έχει δεσμεύσει ο Πρωθυπουργός σε αυτό το μαζιλάρι, 37 δισ. ευρώ τη στιγμή που η οικονομία διψάει για χρήματα, έχουν κλειδωθεί σε ένα συρτάρι και πληρώνουμε τόκους για αυτό».

Σχολιάζαμε τότε: «Μια τέτοια επιλογή (δηλαδή μια νέα ανακεφαλαιοποίηση, για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους) κάθε άλλο παρά θα δυσχερατούσε τους τραπεζίτες. Είμαστε σίγουροι, λοιπόν, ότι ο Παπαδημητρίου λειτουργεί σαν “λαγός” τους. Κι ίσως στο κόλπο να είναι και ο Μητσοτάκης και να αναμένουν απλά την έγκριση από τους ιμπεριαλιστές». Τελικά, αποδείχτηκε ότι στο κόλπο ήταν και οι Τσιπροτσακαλώτοι. Φαίνεται πως ο Μπάμπης κάτι είχε μάθει από τους τραπεζίτες και του ανατέθηκε το outing (το ξεφώνημα, δηλαδή).

Αυτό που εφαρμόζεται είναι μια παραλλαγή, προκειμένου να υπάρχει τυπική συμμόρφωση προς τα κοινοτικά θέσμια. Τύποις οι τράπεζες δεν παίρνουν ζεστό χρήμα από το κράτος (δεν έχουμε νέα ανακεφαλαιοποίηση δηλαδή). Το κράτος, όμως, θα δεσμεύσει κεφάλαια γύρω στα 10 δισ. ως εγγύηση για δάνεια που θα πάρουν οι τράπεζες για να ανακεφαλαιοποιηθούν. Δηλαδή, ένα ποσό ύψους 10 δισ. ευρώ, για το οποίο ο ελληνικός λαός πληρώνει τόκους, θα παραμείνει στην καβάρτζα για να εγγυάται τα δάνεια των τραπεζών! Οι τραπεζίτες, πάντως γκρινιάζουν (ο Στουρνάρας, ως μπροστινός τους, χαρακτήρισε θετικό αλλά ανεπαρκές το σχέδιο) επιμένοντας πως στην πρακτική υλοποίηση πρέπει να υπάρξει μεγαλύτερη «ευελιξία». Δε θέλουν να πληρώσουν ούτε δεκάρα για τα κεφάλαια που θα δεσμευτούν ως εγγυήσεις για πάρτη τους.

Μια ακόμα συριζαϊκή αλητεία

Την 1η Ιουλίου του 2019, την τελευταία προεκλογική εβδομάδα, δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ (Β 2666) Κοινή Υπουργική Απόφαση του αναπληρωτή υπουργού Οικονομικών Γ. Χουλιαράκη, της υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού Μ. Ζορμπά (μεταγραφή από το σημειτικό περιβάλλον) και του υφυπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού Κ. Στρατή (εκ του «βαθέος» ΣΥΡΙΖΑ) που ρυθμίζει τα εισιτήρια για μουσεία και αρχαιολογικούς χώρους καθώς και τις κατηγορίες πολιτών που μπορούν να εισέρχονται με μισό εισιτήριο και χωρίς εισιτήριο.

Με την ΚΥΑ εξαιρέθηκαν από την ελεύθερη είσοδο οι εξής κατηγορίες: φοιτητές και σπουδαστές ΑΕΙ, ΤΕΙ και Σχολών Ξεναγών, πτυχιούχοι των Ιστορικών και Αρχαιολογικών Τμημάτων των Φιλοσοφικών Σχολών, των Σχολών Αρχιτεκτονικής, των Ανώτατων Σχολών Καλών Τεχνών, των Σχολών Συντήρησης Αρχαιοτήτων και Εργων Τέχνης και των Μουσείων Σπουδών, οι συμβασιούχοι υπάλληλοι του υπουργείου Πολιτισμού και του Ταμείου Αρχαιολογικών Πόρων και Απαλλοτριώσεων, οι συνταξιούχοι εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης και οι αναπληρωτές και ωρομίσθιοι εκπαιδευτικοί όταν δεν ασκούν το εκπαιδευτικό λειτουργήμα (δηλαδή το καλοκαίρι που δεν εργάζονται και μπορεί να πάνε να επισκεφτούν κάποιο αρχαιολογικό χώρο).

Πρόκειται προφανώς για κάποιο μέτρο συμφωνημένο με την τρόικα. Εστω κι αν η προσφορά του στον κρατικό προϋπολογισμό θα είναι ελάχιστη, δείχνει μια κατεύθυνση: περιστέλλουμε την κοινωνική πολιτική σε όλες τις εκφάνσεις της. Για να κρύψουν τις πομπές τους, οι συριζαίοι όρισαν ως έναρξη ισχύος της ΚΥΑ την 1η Νοέμβρη του 2019. Πέταξαν, δηλαδή, την «καυτή πατάτα» στα χέρια της επόμενης κυβέρνησης, έχοντας τη βεβαιότητα ότι δε θα είναι αυτοί στην κυβέρνηση. Τώρα, η κυβέρνηση της ΝΔ βρίσκεται αντιμέτωπη με ένα κύμα διαμαρτυριών φορέων (από το Σύλλογο Εκτάκτων Αρχαιολόγων μέχρι την ΑΔΕΔΥ), που ζητούν να επανέλθει η ελεύθερη είσοδος για τις κατηγορίες που παραθέσαμε παραπάνω. Εγινε ήδη η πρώτη παράσταση διαμαρτυρίας στο κεντρικό κτίριο του ΥΠΠΟΑ την περασμένη Τρίτη. Κατά διαβολική σύμπτωση, μια πρώην πασόκα (του σημερινού περιβάλλοντος κι αυτή) βρίσκεται τώρα στο τιμόνι του ΥΠΠΟΑ. Και καλείται να πετάξει στα σκουπίδια την απόφαση της προκατόχου της (στη θέση του Χουλιαράκη βρίσκεται, ως γνωστόν, ο νεοφιλελεύθερος Σκυλακάκης).

ήσεων είχαν κατακτηθεί από την εργατική τάξη και περιλαμβάνονταν στην εργατική νομοθεσία και από την άλλη την επικράτηση ενός καθεστώτος πλήρους αυθαιρεσίας των καπιταλιστών. Εκείνο που συγκρατούσε την αυθαιρεσία των καπιταλιστών δεν ήταν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί (οι εργάτες ξέρουν καλά πόσο εχθρικοί ήταν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί όταν απευθύνονταν σ' αυτούς), αλλά η αντίσταση των εργατών. Όταν αυτή κάμφθηκε εξαιτίας της απειλής της απόλυσης (οι μνημονιακές κυβερνήσεις φρόντιζαν να κάνουν και πιο φτηνές τις απολύσεις), ενώ παράλληλα θεσπίστηκαν οι λεγόμενες ελαστικές σχέσεις εργασίας, που προσφέρουν στους καπιταλιστές άπειρες δυνατότητες να καλύπτουν την αυθαιρεσία τους, αυτή η αυθαιρεσία απογειώθηκε. Πληττει αδιάκριτα τους εργαζόμενους, αλλά περισσότερο τους νέους που μετά από μεγάλο διάστημα ανεργίας καταφέρνουν να βρουν για πρώτη φορά μια δουλειά και τρέμουν μη τυχόν και τη χάσουν.

Ανακύκλωση της ξεφτίλας στη ΓΣΕΕ

Όπως μας ενημέρωσε με Δελτίο Τύπου η εργατοπατερία της ΓΣΕΕ, με οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, «έγινε δεκτή η αίτηση Εργατικών Κέντρων και Ομοσπονδιών για διορισμό Προσωρινής Διοίκησης και Ελεγκτικής Επιτροπής στη ΓΣΕΕ, με την εντολή να διεξαχθεί, εντός έξι (6) μηνών, Εκτακτη Γενική Συνέλευση των μελών της Τριτοβάθμιας οργάνωσης, προκειμένου να διενεργηθούν αρχαιρεσίες για την ανάδειξη τακτικής αιρετής διοίκησης». Σύμφωνα με την ίδια ανακοίνωση, απορρίφθηκε «η από 12.4.2019 κύρια παρέμβαση οργάνωσης που ελέγχονται από δυνάμεις του Π.Α.ΜΕ, σύμφωνα με την οποία ζητείτο η εξαίρεση προσώπων από την ηγετική ομάδα της ΓΣΕΕ, ενώ στο σκεπτικό της απόφασης αναγνωρίζονται ως λόγοι ακύρωσης των εκλογικών συνεδρίων σε Καλαμάτα και Ρόδο, η άσκηση βίας και οι καταλήψεις από ομάδα προσώπων που δεν ήταν σύνεδροι».

Το τελευταίο είναι μια κουτοπονηριά των πρασινογάλαζων εργατοπατέρων, γιατί το δικαστήριο δε ρίχνει καμιά ευθύνη στο ΠΑΜΕ, όπως υπονοούν, γι' αυτό και διόρισε και τα μέλη του ΠΑΜΕ στην προσωρινή διοίκηση, η οποία είναι η ίδια που προέκυψε από το προηγούμενο συνέδριο της ΓΣΕΕ.

«Η ΓΣΕΕ, εντός των χρονικών πλαισίων που ορίζει η απόφαση και σε συμμόρφωση αυτής, θα διεξάγει με δημοκρατικό τρόπο τις αρχαιρεσίες της για την ανάδειξη νέων συλλογικών οργάνων, δίχως καμία δύναμη να μπορεί να κάμψει το βαθύτατα δημοκρατικό φρόνημα και την ισχυρή βούληση των αιρετών εκπροσώπων των εργαζομένων», δηλώνουν οι εργατοπατέρες. Δεν είμαστε όμως καθόλου σίγουροι για το τι θα κάνει το ΠΑΜΕ, αφού η ομάδα Παναγόπουλου-Κουτσιούκη θα επιδιώξει να κάνει συνέδριο με τους ίδιους αντιπροσώπους που επιχείρησε να το κάνει σε Καλαμάτα και Ρόδο (ανεπιτυχώς, αφού διαλύθηκε μετά από συμπλοκές με τους παμίτες). Αν το ΠΑΜΕ αντιδράσει με τον ίδιο τρόπο, τότε ένα ακόμα συνέδριο θα ματαιωθεί και μετά θα προσφύγουν όλοι στο Πρωτοδικείο ζητώντας νέο διορισμό προσωρινής διοίκησης, με την κάθε πλευρά να προσπαθεί να αποκλείσει απ' αυτή τους εκπροσώπους (ή κάποιους απ' αυτούς) της άλλης.

Πρόκειται για μια μάχη μηχανισμών που δεν έχει καμιά σχέση με (ρεφορμιστικό έστω) συνδικαλισμό. Για την απόλυτη εργατοπατερική ξεφτίλα.

Αρχίζει το ξεκατίνιασμα

Η εισαγγελέας Εφετών Ράικου, ο αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου Αγγελής, η εισαγγελέας κατά της Διαφθοράς Τουλουπάκη και οι δύο εισαγγελείς βοηθοί της, η πρώην εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Δημητρίου, η πρώην γενική επιθεωρήτρια Δημόσιας Διοίκησης Παπασπύρου είναι οι πρώτοι μάρτυρες που αναμένεται να κληθούν να καταθέσουν στην επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης της Βουλής, η οποία συγκροτήθηκε σε σώμα με πρόεδρο τον νεοδημοκράτη βουλευτή Μπούγα.

Και βέβαια, δεν υπάρχει περίπτωση να μην κληθούν οι προστατευόμενοι μάρτυρες, οι οποίοι -αφού έχουν ακόμα αυτό το νομικό στάτους- το πιθανότερο είναι να κληθούν να καταθέσουν από απόσταση και με αλλοίωση φωνής, όπως προβλέπεται.

Μολονότι και οι καταθέσεις όλων αυτών των προσώπων θα έχουν μεγάλο ενδιαφέρον και ενδεχομένως να εκτραπούν ακόμα και σε ανταλλαγές ύβρεων (αφού η κάθε πλευρά θα προσπαθεί να βγάλει από τους μάρτυρες αυτά που θέλει, είτε διαψεύδοντας είτε επιβεβαιώνοντας τα λεγόμενά τους, ανάλογα με τι την συμφέρει), το πραγματικό

ξεκατίνιασμα θα υπάρξει αν γίνουν δεκτά τα αιτήματα που (όπως έχει διαρρεύσει ο ίδιος) σκοπεύει να υποβάλει ο Παπαγγελόπουλος για κατ' αντιπαράσταση εξέτασή του με τον Σαμαρά, τη Ράικου και τον Αγγελή. Με βάση όσα έχει πει ο Παπαγγελόπουλος, από την ομιλία του στη Βουλή μέχρι τις ραδιοηλεκτρονικές εμφανίσεις του, τα οποία καταλήγουν στο απειλητικό «δεν τα έχω πει όλα», αντιλαμβάνεται κανείς τι σύστριγγλο θα γίνει.

Το ερώτημα είναι αν η νεοδημοκρατική πλειοψηφία θα κάνει δεκτά αυτά τα αιτήματα του Παπαγγελόπουλου. Αν δεν τα δεχτεί, θα κατηγορηθεί ότι δεν ενδιαφέρεται για την ανεύρεση της αλήθειας, αλλά για την πολιτική δίωξη του Παπαγγελόπουλου. Ο οποίος θα μπορεί να εμφανίζεται στα ραδιοκάναλα και να προσθέτει διάφορα «πιπεράτα» στα όσα μέχρι στιγμής έχει πει, ισχυριζόμενος ότι θα τα έλεγε και στην Προανακριτική, αλλά δεν έγινε δεκτό το αίτημά του. Αν τα αιτήματα του Παπαγγελόπουλου γίνουν δεκτά, τι θα κάνει ο Σαμαράς; Θα πάει να εξεταστεί κατ' αντιπαράσταση και ν' ακούει τον Παπαγγελόπουλο να του λέει «θυμάσαι τότε που με κάλεσες στο σπίτι

σου και μου ζήτησες εκείνο και το άλλο;».

Οι εργασίες της Επιτροπής καλύπτονται, βέβαια, από το απόρρητο της ανάκρισης, αλλά δεν υπάρχει περίπτωση να μη βγουν όλα προς τα έξω από βουλευτές και των δύο πλευρών. Δημοσιογραφικές σημειώσεις θα κρατούν, με φράσεις εντός εισαγωγικών, για να τις σερβίρουν στους φίλους δημοσιογράφους, έχοντας κάνει συμφωνίες μαζί τους. Συνηθισμένα πράγματα δηλαδή. Οπότε, η μόνη ελπίδα τους να αποσοβηθεί το μεγάλο ξεκατίνιασμα είναι να παρέμβουν οι «κυανόκρανοι». Ανθρωποι εκτός των κομματικών ηγεσιών, οι οποίοι θα αναλάβουν να κλείσουν ένα «ντιλ», το οποίο θα περιλαμβάνει φυσικά την απαλλαγή του Παπαγγελόπουλου. Πόσο εύκολο είναι αυτό; Μένει να το δούμε. Ο Παπαγγελόπουλος, πάντως, εξακολουθεί να γράφει παρουσίες στα μίντια, στις οποίες δέλεει τίποτα καινούργιο, αλλά στοχεύει κυρίως στον Σαμαρά, τον οποίο υποδεικνύει ως «πρόβλημα της ΝΔ». Τη Δευτέρα βγαίνει στο βραδινό δελτίο του Χατζηνικολάου (δεύτερος καλεσμένος μετά τον Μητσοτάκη!) και μένει να δούμε αν θα πει τίποτα καινούργιο.

Εκανε κι η μύγα κώλο...

Αλλη μια σύνοδος των ευρωσοσιαλιστών, άλλη μια συμμετοχή του Τσίπρα ως παρατηρητή. Όχι ως επικεφαλής κυβέρνησης αυτή τη φορά, αλλά ως αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Γεγονός που πιστοποιεί ότι αυτή η συνεργασία έχει αποκτήσει μόνιμα χαρακτηριστικά. Οι ευρωπαίοι σοσιαλδημοκράτες θεωρούν απαραίτητο στις συνάξεις τους τον Τσίπρα, καθώς προσδίδει «όγκο» στο μαστιζόμενο χώρο τους. Όχι λόγω προσωπικότητας («γραμμένο» κανονικότητα τον έχουν), αλλά επειδή ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα από τα μεγαλύτερα σε εκλογικό ποσοστό κόμματα της σοσιαλδημοκρατίας (έστω κι αν δηλώνει «της αριστεράς και της προόδου»).

Παρούσα στη σύνοδο θα είναι και η Φώφη. «Πηγές» του ΚΙΝΑΛ, μάλιστα, έλεγαν στις αρχές της εβδομάδας ότι δε σκοπεύουν να αντιδράσουν για τη συμμετοχή του Τσίπρα! Εδώ ταιριάζει η παροιμία «έκανε κι η μύγα κώλο κι έχωσε τον κόσμο όλο». Υπήρχε περίπτωση να απευθυνόταν η Φώφη στους ευρωσοσιαλδημοκράτες και να τους ζητούσε να διώξουν τον Τσίπρα και να μην την πετούσαν με τις κλοτσιές;

Αρκεί μια ματιά στο πρόγραμμα του Τσίπρα στις Βρυξέλλες για να καταλάβουμε ποιος «μετράει» για τους σοσι-

αλδημοκράτες και ποιος έχει. Συναντήθηκε με τον πρόεδρο της Κομισιόν Γιούνκερ, με τον πρόεδρο του Ευρωκοινοβουλίου Σασόλι και με τα προεδρεία των ευρωομάδων των Σοσιαλδημοκρατών, της Αριστεράς και των Πράσινων. Ούτε έξω από τα γραφεία όλων αυτών δε θα μπορούσε να περάσει η Φώφη. Και ποιος να της κλείσει ραντεβού; Η Καϊλή (εδώ γελάνε) ή ο Ανδρουλάκης (που δε θέλει να τη δει ούτε ζωγραφιστή);

Είπαν και άλλο καλαμπούρι οι «πηγές» της Φώφης: το γεγονός ότι ο Τσίπρας συμμετέχει ως παρατηρητής επιβεβαιώνει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι και δεν πρόκειται να γίνει κεντροαριστερό κόμμα. Εδώ κρατάς την κοιλιά από τα γέλια. Λες και δεν ξέρουν οι σοσιαλδημοκράτες ποιος είναι ο Τσίπρας ή λες και δεν αντιλαμβάνονται την ανάγκη του να το παίζει δίπορτο (και Αριστερά και Κεντροαριστερά). Σημασία για όλους αυτούς δεν έχει η λαμπρή στολή που φορά κάποιος αλλά το μέγεθός του. Ο Τσίπρας είναι το 31,5%, με προοπτική να ξαναγίνει πρωθυπουργός, ενώ η Φώφη είναι το 8%, με προοπτική στην επόμενη Βουλή να μην είναι καν βουλευτίνα. Ποιον λένε να προτιμήσουν;

Τέτοιου τύπου διαρροές φαίνεται ότι αποτελούν συνε-

σφορά του νέου ταλέντου που πήρε η Φώφη από την «αγορά» και διόρισε γραμματέα του Τομέα Επικοινωνίας του ΚΙΝΑΛ. Πρόκειται για κάποιον Κυριάκο Κυριάκου, ο οποίος μέχρι τώρα ήταν πορτ παρόλ του Σαββίδη στον ΠΑΟΚ και έγινε γνωστός από κάποιες απείρου κάλλους δηλώσεις του σε στιγμές ποδοσφαιρικής όξυνσης. Η κορυφαία ατάκα που ξεχωρίσαμε από δισέλιδη (!) συνέντευξή του στην ΕφΣυν του περασμένου Σαββάτου, έλεγε: «Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει πολλή δουλειά να κάνει με τον εαυτό του για να αποκτήσει ένα πειστικό πολιτικό στίγμα». Να το 'λεγε κανένας νεοδημοκράτης, μετά τις απανωτές εκλογικές νίκες της ΝΔ, εντάξει. Αλλά να το λέει ο εκπρόσωπος του ΚΙΝΑΛ (με εκλογικό ποσοστό στο ένα τέταρτο του ποσοστού του ΣΥΡΙΖΑ), ο οποίος μέχρι χτες ήταν εκπρόσωπος μιας ποδοσφαιρικής ανώνυμης εταιρίας, είναι από τα ανήκουστα. Δείχνει καθαρόκαρδο καλάμι, πλήρως αποσπασμένο από την πραγματικότητα. Κάτι τέτοιους μαζεύει η Φώφη και τους μοιράζει πόστα, καθώς δεν έχει εμπιστοσύνη στο μηχανισμό του ΠΑΣΟΚ. Κι αμφιβάλλουμε αν της έχει περάσει από το μυαλό ότι έτσι σπρώχνει ολοένα και περισσότερους πασόκους προς τον ΣΥΡΙΖΑ κι ότι το προσωπικό της κόμμα θα καταντήσει σαν το κόμμα του Λεβέντη.

ΠΡΟΒΟΛΕΣ + ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Φθινοπώριασε για τα καλά και η κινηματογραφική λέσχη της «Κόντρας» ξεκινά τις προβολές της μ' ένα αφιέρωμα σ' έναν από τους σημαντικότερους δημιουργούς, τον Κρισ Μαρκέρ. Κινηματογραφιστής, φωτογράφος, μοντέρ, δημοσιογράφος, ποιητής, ντοκιμαντερίστας, ο Κρισ Μαρκέρ έχει να επιδείξει ένα πλούσιο έργο στην πεντηκονταετή πορεία του, που μόνο στον κινηματογράφο αριθμεί 50 ταινίες και ντοκιμαντέρ, η συντριπτική πλειοψηφία των οποίων δεν προβλήθηκε ποτέ στην Ελλάδα. Γεννήθηκε το 1921, κατά πάσα πιθανότητα στη Γαλλία (ο ίδιος δε διέψευσε ποτέ μια φήμη ότι γενέτειρά του ήταν το Ουλάν Μπατόρ της Μογγολίας) και πέθανε το 2012, σε ηλικία 91 ετών.

Έχει χαρακτηριστεί διεθνώς ως ένας από τους σημαντικότερους ιστορικούς κινηματογραφιστές. Ο ίδιος περιγράφει τη σχέση του με την Ιστορία ως τη μόνιμη περιέργειά του, τη μανία του να καταλάβει «μα πώς τα καταφέρνουν οι άνθρωποι να ζουν σε έναν τέτοιο κόσμο;». Εξ ου και η πολυετής εξερεύνησή του σε κάθε γωνιά της γης, η συλλογή από χιλιάδες ώρες οπτικού και κινηματογραφικού υλικού, τα οποία συνθέτει με μοναδική μαεστρία και με πλήρη αδιαφορία για γραμμικές αφηγήσεις ή ουδέτερες απεικονίσεις της πραγματικότητας. Από τους πρωτοπόρους του φιλμ-δοκίμιου, ο Μαρκέρ δηλώνει ευθαρσώς πως δεν κρύβεται πίσω από την επίπλαστη αντικειμενικότητα αλλά θα πει τη γνώμη του: «Δεν πρόκειται να με αναγκάσετε να πω τη λέξη σινεμά-βεριτέ». Μια γνώμη η οποία βρίσκεται στο πλευρό του καταπιεσμένου, του αόρατου, δίπλα σε όλα τα κινήματα που σημάδεψαν τον πλανήτη κατά το δεύτερο μισό του εικοστού αιώνα.

Το νήμα που συνδέει το πολύμορφο έργο του Μαρκέρ και δι-απερνά το μεγαλύτερο κομμάτι της δουλειάς του είναι «η προσπάθεια να δώσω το λόγο στους ανθρώπους που δεν τον έχουν και ει δυνατόν να τους βοηθήσω να βρουν τα δικά τους μέσα για να εκφραστούν» (Liberation, Μάρτης 2003). Χαρακτηριστικό παράδειγμα, η δημιουργία το 1967 της κινηματογραφικής κολλεκτίβας SLON (αργότερα ISKRA), της οποίας σκοπός ήταν η χειραφέτηση του εργατικού κινήματος (και) μέσα από τον κινηματογράφο. Πάντοτε μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας, παρά τους διθυράμβους προς το πρόσωπό του, προ και μετά θάνατον, ο ίδιος περιγράφει τον εαυτό του απλά: Αν θέλετε να με γνωρίσετε, δείτε τις ταινίες μου.

~ Παρασκευή 25/10/2019 ~

Ο ΩΡΑΙΟΣ ΜΑΗΣ

(Le joli Mai, Γαλλία, 1963 145')

Σκηνοθεσία: Κρισ Μαρκέρ, Πιερ Λομ, **Σενάριο:** Κρισ Μαρκέρ, Κατρίν Βαρλέν, **Φωτογραφία:** Πιερ Λομ **Μουσική:** Μισέλ Λεγκράν, **Ηχος:** Αντουάν Μπονφαντί, **Οπτικά εφέ:** Φλοριάν Ντι Πασκί

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεννιά
πού είσαι, της ανατροπής γενιά;

Ηταν 21 Οκτωβρίου του 1952 όταν ο γενικός γραμματέας του ΚΚΕ Νίκος Ζαχαριάδης, μιλώντας από το βήμα του 19ου συνεδρίου του ΚΚΣΕ -εν όψει των εκλογών που θα γίνονταν τις προσεχείς μέρες στην Ελλάδα- διατύπωνε την άποψη-σύνθημα «Τι Πλαστήρας, τι Παπάγος, όλοι οι σκύλοι μια γενιά».

Τη ρωμιόσύνη μην την κλαις εκεί που πάει να σκύψει με το σουγιά στο κόκαλο, με το λουρί στο σβέρκο.

Κι αυτή όπως όλοι οι λαοί επέλεξε να ζήσει σκυφτή, άτολη, στα γόνατα, έξω απ' την ιστορία απ' της ψυχής το πύρωμα, τον τίμιο αγώνα που των αστών τα φρούρια θα έκανε κομμάτια.

Θα μπορούσε κάποιος φιλόμουςος να μας διαθέσει μερικά αντίτυπα της ποιητικής συλλογής «Οη» του Κωνσταντίνου Μπογδάνου; Είναι για πολύ καλό σκοπό...

Παγκόσμια ημέρα ψυχικής υγείας ήταν η Πέμπτη 10 Οκτωβρίου και οι κοινωνικές ναουριόστρες (τα μέσα μαζικής εξημέρωσης) «θρηνούσαν» για το εύρημα έρευνας ότι το 40% των εφήβων στην Ελλάδα δεν είναι ικανοποιημένο από τη ζωή του. Εμείς θρηνούμε για το υπόλοιπο 60%...

Χωρίς να γίνω αδιάκριτη θα 'θελα να ρωτήσω γι' αυτό το χάρισμα πολλών, παπάρες ν' αμολάνε κατά ριπές κάθε φορά το στόμα τους που ανοίγουν. Και δεν μιλώ για δυο και τρεις, δεκάδες είναι πλέον τους ξέρετε, εξέχοντα μέλη είναι της στήλης κι είναι φορές που όσο κι αν θέλεις δεν τους προλαβαίνεις.

Μικρές και μεγαλύτερες φωτιές ανάβει ολοένα απ' άκρου σε άκρο του πλανήτη το σύστημα της αποτρόπαιας και δίχως όρια πια εκμετάλλευσης. Φλερτάροντας με τον όλεθρο που θα σβήσει τα άθλια χνάρια του καίγοντας τη σκηνή της ιστορίας, συμπαρασύροντας τα πάντα στην πτώση του. Αλλά στην Ατλαντίδα χασκογελούν βγάζοντας selfies οι selfish, στην Πομπηία ποζάρουν αυτάρεσκα με φόντο τη λάβα που κατεβαίνει.

«Όλο το κόκκινο στις μέρες μας είναι αίμα»

Εκείνον στη Θεσσαλονίκη που δεν μάζεψε τα περιττώματα του σκύλου του από το πεζοδρόμιο, ξέρατε να τον τιμωρήσετε. Εκείνους που δεν μαζεύουν τα περιττώματα των ζώων του κοπαδιού που συνωστίζονται στα μαντριά τους, θα τους τιμωρήσει κανείς;

- Ο μπαρμπα-Στάθης δεν μπορεί τον μπαρμπα-Μπεν να φτάσει ούτε η βλάχα να γενεί μια μικρή Ολλανδέζα.
Στον Μπαρμπαρόσα απέναντι τι 'ναι ο κάπτεν-Ιγκλο;
Γι' αυτό μικρή μου άραξε κι επώασε τ' αυγά σου.
- Γκόλφω, μιλάς σιβυλλικά. Για ποια τα κρένεις τούτα;
- Τάσο, δεν είναι μια και δυο. Ταχιά θα σου 'χω νέα.

Αφού είπαμε παραπάνω για τιμωρίες, παραθέτουμε ένα συμβάν και κάθε συνειρμός δεκτός (και σωστός): Πρόστιμο 1.050 ευρώ καλείται να πληρώσει η 72χρονη Ιρμέλα Μένζα-Σραμ που εδώ και δεκαετίες μάχεται κατά της ακροδεξιάς ρητορικής σε αστικά κτίρια, επειδή ζωγράφισε καρδούλες πάνω από νεοναζιστικά συνθήματα! "Την πρώτη φορά που έβγαλα ένα αυτοκόλλητο ένιωσα τόσο ωραία που έκανα κάτι" δήλωνε πριν από λίγα χρόνια η Ιρμέλα Μένζα-Σραμ, γνωστή μορφή του αντιφασιστικού κινήματος στη Γερμανία. Τα τελευταία 33 χρόνια η 72χρονη σήμερα γυναίκα γυρίζει στις πόλεις της Γερμανίας, αφαιρώντας αυτοκόλλητα με ακροδεξιό περιεχόμενο και σβήνοντας αντίστοιχα συνθήματα, ζωγραφίζοντας με σπρέι ή μπογιά από πάνω. Περίπου 100.000 αυτοκόλλητα με μηνύματα μίσους έχει αφαιρέσει μέσα σε αυτά τα χρόνια η «σούπερ γιαγιά», μέρος των οποίων έχει κατά καιρούς υπάρξει τμήμα εκθέσεων με θέμα τον ρατσισμό και τον αντισμιτισμό στη Γερμανία.

Mon dieu! Τι καρακισαριό σ' όσα δεν ξεπουλήσαν!

Τόσο, που ίσως καλύτερα να τα πουλούσαν όλα.

Κυρίαρχο συστατικό ή γνώρισμα των μεγάλων νούμερων είναι τα πολλά μηδενικά που -συνήθως- τα πλαισιώνουν. Όσο μεγαλύτερο το νούμερο, τόσο περισσότερα τα μηδενικά. Και αντίστροφα. Και φυσικά δεν μιλάμε μόνο μαθηματικά. Ούτε μόνο για την πολιτική...

Κοκκινοσκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Το καλύτερο γκολ της καριέρας του

Έχουμε αρκετές φορές αποδείξει ότι η ουσία του δόγματος No Politica είναι αφενός να αποτρέψει τη διάδοση των αντικαπιταλιστικών και αντιφασιστικών ιδεών στις εξέδρες των γηπέδων και στους νεολαϊκούς των οργανωμένων οπαδών και αφετέρου να δημιουργήσει οπαδικούς στρατούς, που στην πράξη οι κυβερνήσεις και οι καπιταλιστές τους χρησιμοποιούν για να προωθούν τις πολιτικές και επιχειρηματικές τους στοχεύσεις.

Τις τελευταίες μέρες, έχουμε μια σειρά από αθλητικά γεγονότα που επιβεβαιώνουν για μια ακόμη φορά την ουσία του No Politica. Θα ξεκινήσουμε από το στρατιωτικό χαιρετισμό των τούρκων ποδοσφαιριστών στους αγώνες της εθνικής τους ομάδας κόντρα σε Αλβανία και Γαλλία. Μετά τη λήξη του αγώνα με την Αλβανία (η Τουρκία κέρδισε με γκολ στις καθυστερήσεις), στα αποδυτήρια της ομάδας οι τούρκοι ποδοσφαιριστές έβγαλαν φωτογραφία στην οποία χαιρετούσαν στρατιωτικά, θέλοντας με αυτόν τον τρόπο να δείξουν ότι τάσσονται στο πλευρό του Ερντογάν και στηρίζουν τη στρατιωτική εισβολή στο Συριακό Κουρδιστάν. Η φωτογραφία αναρτήθηκε στον επίσημο λογαριασμό της Εθνικής Τουρκίας στο Twitter με το σχόλιο: «Αφιέρωσαν τη νίκη τους στους γενναίους στρατιώτες μας και στους μάρτυρες».

Τρεις μέρες μετά, το σκηνικό επαναλαμβάνεται στον αγώνα με τη Γαλλία. Αυτή τη φορά οι τούρκοι ποδοσφαιριστές έχουν στο πλευρό τους περίπου 30.000 οπαδούς, τούρκους μετανάστες στη Γαλλία, που μετέτρεψαν τις εξέδρες σε συλλαλητήριο υπέρ του Ερντογάν και της εισβολής του τουρκικού στρατού στη Συρία. Όλοι περίμεναν ότι η ΟΥΕΦΑ θα έπαιρνε δραστικά μέτρα και θα επέβαλε βαριά τιμωρία στην Τουρκική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία, αφού παραβιάστηκαν με εμφαντικό τρόπο οι οδηγίες της για αποφυγή κάθε είδους πολιτικής δραστηριότητας στους αγωνιστικούς χώρους και στις εξέδρες των γηπέδων. Όμως, μέχρι τη στιγμή που έκλεισε η ύλη της «Κ», η μοναδική αντίδραση από την ΟΥΕΦΑ ήταν οι δηλώσεις αξιωματούχων της, που ανέφεραν ότι από την αρμόδια επιτροπή συλλέγονται τα σχετικά στοιχεία (βίντεο, φωτογραφίες) για να αξιολογηθούν και στη συνέχεια να αποφασιστεί αν πρέπει να επιβληθούν κυρώσεις.

Το παράδειγμα των ποδοσφαιριστών ακολούθησαν αθλητριες και αθλητές άλλων αθλημάτων (γυμνάστρια, παλαιστής, αρσιβαρίστας), με την τουρκική τηλεόραση να τους προβάλλει κατά κόρον, σε μια προσπάθεια να ποτίσει με το εθνικιστικό δηλητήριο όσο το δυνατόν μεγαλύ-

τερο μέρος του τουρκικού λαού. Όλα τα στοιχεία δείχνουν ότι ο χαιρετισμός των παιχτών της Εθνικής Τουρκίας δεν ήταν μια αυθόρμητη ενέργεια που τους βγήκε κατά τη διάρκεια των πανηγυρισμών, αλλά «άνωθεν εντολή». Οι ιθύνοντες της Τουρκικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας, γνωρίζοντας τη δυναμική που έχει μια ποδοσφαιρική νίκη που αυξάνει τις πιθανότητες πρόκρισης στην τελική φάση του ΕΥΡΟ 2020, έδωσαν την εντολή στους παίχτες για το συγκεκριμένο πανηγυρισμό, για να παρουσιάσουν τον Ερντογάν σαν λαοπρόβλητο ηγέτη που υλοποιεί τα οράματα του λαού του.

Το γεγονός αυτό εκθέτει ακόμα περισσότερο την ΟΥΕΦΑ για την «ατολμία» της να επιβάλει μια παραδειγματική ποινή, αφού εκ του αποτελέσματος αβαντάρει τα σχέδια του τούρκου προέδρου. Στην «απέναντι όχθη», στους ελάχιστους που τόλμησαν να εκφράσουν δημόσια την αντίθεσή τους στα σχέδια του Ερντογάν, είναι ο παλαίμαχος ποδοσφαιριστής Χακάν Σουκούρ, ο οποίος για πολλούς είναι ο κορυφαίος τούρκος ποδοσφαιριστής και επί χρόνια ήταν ο αρχηγός της εθνικής ομάδας. «Ο δικός μου είναι ένας αγώνας για δικαιοσύνη, για δημοκρατία, για ελευθερία και για ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Δεν με νοιάζει αυτό που μπορεί να χάσω, αν κερδίζει η ανθρωπότητα», έγραψε στο μήνυμά του στο Twitter και ένωσε τη φωνή του με αυτήν του Ενές Καντέρ, που εδώ και πολύ καιρό έχει εκφραστεί ανοιχτά κατά του Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν.

Όπως και στην περίπτωση του Καντέρ, από το τουρκικό κράτος εκδόθηκε ένταλμα σύλληψης και πλέον ο Σουκούρ δεν μπορεί να επιστρέψει στην Τουρκία, αφού εκεί τον περιμένει ποινή πολύχρονης φυλάκισης. Στη διάρκεια

της καριέρας του ο Σουκούρ είχε πετύχει πολλά γκολ και είχε καταξιωθεί στη συνείδηση των φιλάθλων, είναι όμως σίγουρο ότι με τη στάση του στη συγκεκριμένη υπόθεση ανέβηκε περισσότερο στην εκτίμηση των φιλάθλων. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι με τη συγκεκριμένη ανάρτησή του στο Twitter πέτυχε το καλύτερο γκολ της καριέρας του.

Εκτός από το εθνικιστικό παραλήρημα των παιχτών της Εθνικής Τουρκίας, είχαμε και ένα ακόμα περιστατικό εμφάνισης του δόγματος No Politica, στον αγώνα Βουλγαρία - Αγγλία. Μια σημαντική μερίδα από τους οργανωμένους οπαδούς της βουλγαρικής ομάδας χαιρετούσε ναζιστικά κατά την διάρκεια του αγώνα και φώναζε ρατσιστικά συνθήματα κατά των μαύρων ποδοσφαιριστών της Αγγλίας. Οι συγκεκριμένοι οπαδοί που σύμφωνα με τα δημοσιεύματα είναι μέλη της νεοναζιστικής συμμορίας Laut Army (ιδρύθηκε το 1992, εκτιμάται ότι έχει περίπου 500 μέλη, με τους περισσότερους εξ αυτών να έχουν υπηρετήσει στο βουλγαρικό στρατό), έχουν απασχολήσει και στο παρελθόν την ΟΥΕΦΑ, ως οπαδοί της Λοκομοτιβ Πλόβντιβ. Η Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία είχε επιβάλει κυρώσεις στη βουλγαρική ομάδα, γιατί τα συγκεκριμένα καθάρματα προκάλεσαν με τη ρατσιστική τους συμπεριφορά σε αγώνα κόντρα στη Στρασμπούργκ για την προκριματική φάση του Europa League.

Δεν πρέπει να θεωρηθεί τυχαίο ότι ο βούλγαρος πρωθυπουργός Μπόικο Μπορίσοφ ζήτησε την παραίτηση του προέδρου της Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας Μπόρισλαβ Μιχαήλοφ (η παραίτηση υποβλήθηκε και θα συζητηθεί στην εκτελεστική γραμματεία της Ομοσπονδίας, η οποία θα αποφασίσει αν θα

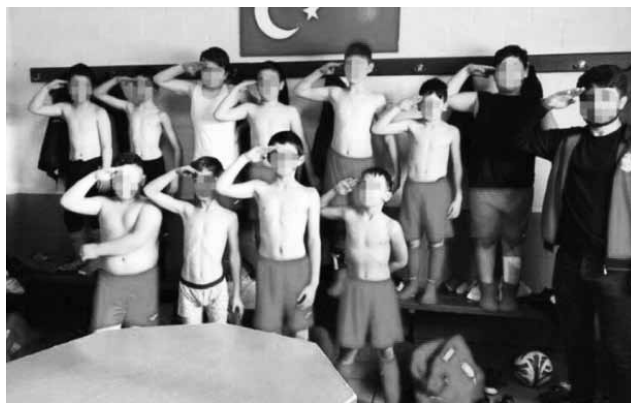
γίνει δεκτή), αφού όλα δείχνουν ότι τα νεοναζιστικά καθάρματα έχουν μετατρέψει τις εξέδρες των βουλγαρικών γηπέδων σε σφηκοφωλιά, με την ανοχή της Ομοσπονδίας.

Στα αξιοσημείωτα της υπόθεσης είναι ότι εκτός από τον Ιβελιν Ποπόφ, αρχηγό της εθνικής ομάδας, που προσπάθησε δυο φορές κατά τη διάρκεια του αγώνα να πείσει τους νεοναζί οπαδούς να σταματήσουν να προκαλούν (στο ημίχρονο ήρθε και σε αντιπαράθεση μαζί τους), οι υπόλοιποι παίχτες δεν έκαναν κάποια κίνηση για να δηλώσουν την αντίθεσή τους στη δράση των νεοναζιστικών καθαρμάτων. Μάλιστα, ο τερματοφύλακας της ομάδας Πλάμεν Ιλιεφ δήλωσε ότι «οι οπαδοί φέρθηκαν καλά, οι Αγγλοι ανέδρασαν υπερβολικά», ενώ ο προπονητής, Κρασιμίρ Μπαλάκοφ, σε σχετική ερώτηση, απάντησε ότι «δεν άκουσε τίποτα». Η στάση των παιχτών της Εθνικής Βουλγαρίας ενισχύει την άποψη περί ανοχής της Ομοσπονδίας στη δράση των νεοναζί και εξηγεί την αντίδραση του πρωθυπουργού της χώρας. Η κυβέρνηση δείχνει αποφασισμένη να «τελειώσει» την προεδρία της ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας και ο υπουργός Αθλητισμού Κράσεν Κάλεφ ξεκαθάρισε πως η κυβέρνηση προτίθεται να διακόψει την οικονομική ενίσχυση της Ομοσπονδίας, αν δεν απομακρυνθεί άμεσα ο πρόεδρος της.

Από την πλευρά της ΟΥΕΦΑ δεν υπάρχει κάποια αντίδραση, πέρα από δηλώσεις αξιωματούχων της που καταδίκασαν το ρατσιστικό παραλήρημα των βουλγάρων οπαδών και άφησαν να εννοηθεί ότι η τιμωρία θα είναι βαριά (αποκλεισμός της Εθνικής από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις). Αρκετοί είναι αυτοί που συνδέουν την υπόθεση με αυτή του στρατιωτικού χαιρετισμού των ποδοσφαιριστών της Εθνικής Τουρκίας και τονίζουν ότι υπάρχει μια διαστατικότητα από την πλευρά της ΟΥΕΦΑ για βαριά τιμωρία της Βουλγαρίας, γιατί αυτό συνεπάγεται και βαριά τιμωρία της Τουρκίας. Αν και έχει βάση η εκτίμησή τους, δε θα πρέπει να μας παραξενέψει μια διαφορετική αντιμετώπιση των δυο υποθέσεων, αφού έχει διαφορετική βαρύτητα η δράση μιας νεοναζιστικής οπαδικής συμμορίας που δρα με την ανοχή της Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας σε σύγκριση με την επίσημη γραμμή που έχει δοθεί στους τούρκους αθλητές από την τουρκική κυβέρνηση, να στηρίζουν την εισβολή στη Συρία. Είναι λοιπόν πολύ πιθανό η ΟΥΕΦΑ (ή η ΦΙΦΑ) να τιμωρήσει με παραδειγματικό τρόπο τους Βουλγάρους και να επιβάλει μια ποινή-χάδι στους Τούρκους.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

Ολίψη προκαλεί η εικόνα των δεκάχρονων ποδοσφαιριστών της ομάδας Turkse FC Beringen, που ιδρύθηκε από τούρκους μετανάστες στο Βέλγιο, να χαιρετούν στρατιωτικά και να δηλώνουν (μέσω της σελίδας της ομάδας στο facebook): «Ας είναι η νίκη της ομάδας ΚΙΟ ένα δώρο για τους στρατιώτες μας. Θέλουμε να τους κάνουμε και άλλα δώρα. Όσο είμαστε στη βροχή και το κρύο, θυσιάζομαστε για την ύπαρξη του τουρκικού έθνους». Σε συνδυασμό με τις εικόνες των νεκρών και διαμελισμένων παιδιών στο Κουρδιστάν από την εισβολή του τουρκικού στρατού, αυτό που μπορούμε να πούμε με απόλυτη βεβαιότητα είναι ότι το πρόσταγμα του Κομμουνιστικού Μανιφέστου «Προλετάριοι όλων των χωρών, ενωθείτε» είναι η μοναδική λύση για να πάψουν οι λαοί να στοιχίζονται κάτω από ξένα λάβαρα και να μακελεύονται για τα συμφέροντα των καπιταλιστών.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Οι νεοναζί (εξακολουθούν να) προκαλούν

Trotz alledem!

Το ξέρω ζήτησες δουλειά σε χίλια - δυο αφεντικά

Υπερπλεόνασμα (οι πλούσιοι πλουσιότεροι, οι φτωχοί φτωχότεροι)

► 2,3 εκατομμύρια σε λογαριασμούς του Γιάννου (2000-2010). Μόνο;

► Απ' όλα έχει ο (τηλεοπτικός) μπαξές: και κανάλι άνευ Brexit.

► Αμεση παρέμβαση (και) των ρώσων ιμπεριαλιστών στη Συρία.

► «Αλμα στα φορολογικά έσοδα τον Σεπτέμβριο» - liberal.gr, 15/10/2019. Κοινώς πήδημα των «συντησισμένων υποζυγίων».

► «Ερχεται "βόμβα" για όσους δεν πληρώνουν τους λογαριασμούς του ηλεκτρικού ρεύματος» - tonima.gr, 16/10/2019. Που σημαίνει, αυτοί που σε φτωχοποιούν σου κόβουν και το ηλεκτρικό ρεύμα. Dura lex sed lex...

► «Εξάρχεια: Μαροκινός είχε καταλάβει κτίριο» - tanea.gr, 16/10/2019. Μόνος του; Μπράβο... (Όταν φουσκώνει η προσφυγική και η αντιμεταναστευτική αφήγηση, πώς λέμε ψέμα...).

► «Προσωρινοί αναπληρωτές»: πρόσληψη 306...

► Μισή δουλειά, καμιά ζωή...

► Μαθήματα μέσω Skype σε Αστυπάλαια, Νίσυρο, Τήλο. Σχολεία γιοκ.

► «Ευαίσθητη» εισαγγελία για τον Ριχάρδο.

► Ένας «άριστος» είναι και αυτός.

► ΠΑΝΟΠΛΟΙ οι... «Μαύροι Πάνθηρες» στο κέντρο της Αθήνας.

► Οι μπάτσοι δηλαδή...

► Καταστολή, μετά βίας.

► ΑΞΙΟΠΟΙΗΗ πράξη.

► «Μετά την πάροδο έξι μηνών από την ολοκλήρωση της διαδικασίας κατάθεσης της αίτησης διεθνούς προστασίας παρέχεται δικαίωμα πρόσβασης στην αγορά εργασίας, εφόσον δεν έχει ληφθεί απόφαση σε πρώτο βαθμό» = «Οι ξένοι φτάνει για την ανεργία». (Το απόσπασμα από tanea.gr, 16/10/2019).

► Μέρος από της γης τους κολλασμένους.

► Άλλος ένας «δημιουργικός» έρχεται να «προσφέρει τις υπηρεσίες του στην χώρα» - Τ' όνομά του, Στηβ Βρανάκης.

Απορία: Οι υπηρεσίες του παρέχονται αμισθί; (Ρητορική η ερώτηση...).

► Κάλπες (και) στα προξενεία. Κάλπες παντού.

► Ή κάλτσες παντού.

► Για να θυμηθούμε τον τιτανότεραστο Γιώργο Π.

► Πάνω από 5.000 ακίνητα στο σφυρί μέχρι τέλους του 2019.

► Πάρτον! Στα χέρια σου! Τον Σύριζα...

► Την... πέταξε (πάλι) ο Ευκλείδης: «Δεν είχαμε την απαραίτητη εμπειρία όταν αναλάβαμε την εξουσία». Πρώτον: δεν αναλάβατε εξουσία αλλά διακυβέρνηση. Και δεύτερον: μία χαρά την κάνατε τη βρωμοδουλειά.

► Κι έτσουνε (και) η «πρώτη φορά».

► Τις εργαζόμενες και άνεργες μάζες.

► «...Οι σημαιοφόροι στο Δημοτικό θα επιλέγονται βάσει τις επιδόσεις των μαθητών στην Ε' Δημοτικού» - tanea.gr, 11/10/2019. Κι επειδή(ς) περί την εκπαίδευση το θέμα, δώστε βάση στο παρακάτω: «βάσει τις επιδόσεις... Το μαρινακιοσυγκρότημα στηρίζει τους «άριστους» (αλλά σφάζει τη γλώσσα...). Το «βάσει τις επιδόσεις...» δις εις το κείμενο.

► «Κωσταλέξι στην Ολλανδία» - μα, η Ολλανδία; Η αναπτυγμένη (καπιταλιστική) χώρα;

► Αντιγράφουμε από το ρεπορτάζ της σελίδας tanea.gr, 15/10/2019: «Φεύγοντας νιώθω ότι όση «ελευθερία» κι αν έχει αυτός ο καταυλισμός, η αίσθηση του «περιορισμού» κυριαρχεί». Camp Μποϊνούγιουν, Τουρκία. Άλλο ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης.

► Όταν ξεφεύγει η κατάσταση από τα χέρια (τον έλεγχο) των καταλανών ηγετών, τότε καλούν τον κόσμο σε «ειρηνικές κινητοποιήσεις», καταργώντας έτσι την αστυνομική βία.

► Τέταρτη θητεία για τον Εβο Μοράλες; Ε και;

► Η φτώχεια θερίζει στη Βολιβία.

► Όπου η διαχείριση ονομάζεται (και) «σοσιαλισμός του 21ου αιώνα».

► Ε, αφού το «είπε ο Θεός στον Νώε», ότι «η κλιματική αλλαγή δεν είναι απειλή», εμείς τι να πούμε... (Τη σκοταδιστική πατάτα διατύπωσε η πρώην γερουσιαστής της Μινεσότα, Μισέλ Μπάχμαν).

► Όχι ακριβώς «Νόμπελ κατά της φτώχειας» (efsyn.gr, 15/10/2019). Σίγουρα Νόμπελ κατά των φτωχών (ο λόγος για τους Νομπελίστες της οικονομίας Μπανερτζί, Ντιφλό και Κρέμερ, που δεν συνιστούν τίποτε άλλο από σκληρή νεοφιλελεύθερη πολιτική για να... καταπολεμηθεί η φτώχεια).

► «Στην πηγάδα, στην πηγάδα, τον Μπογδόνο εμπριμέ, σε μαρμελάδα». Αποψη.

► Και μιας και πέρασε η επέτειος της απελευθέρωσης της Αθήνας από τους Ναζί, παραθέτουμε έναν τίτλο του Ριζοσπάστη (27/10/1944): «Στην ελεύθερη Αθήνα - ΟΡΓΙΑΖΕΙ ΑΚΟΜΑ Η 5η ΦΑΛΑΓΓΑ!». Από το ίδιο φύλλο: «Τμήματα του ΕΛΑΣ ΚΑΤΕΛΑΒΑΝ ΤΗ ΛΑΡΙΣΑ. Πως λευτερώθηκε ο ΒΟΛΟΣ».

► «...το προσχέδιο του προϋπολογισμού αντανάκλα πλήρως τις συζητήσεις των θεσμών με την ελληνική κυβέρνηση έτσι ώστε οι συμφωνημένοι δημοσιονομικοί κανόνες να επιτευχθούν». kathimerini.gr, 16/10/2019. Σχόλιο: όλα τα καθάρματα δουλεύουν μαζί.

► Απαντα τα συμμετέχοντα κόμματα στη συνεδρίαση της διακομματικής για την ψήφωση των Ελλήνων του εξωτερικού επιθυμούν διακαώς τα ψηφάκια εξ ου και η (καταρχήν) ομοφωνία τους. Νυν υπέρ πάντων ψήφος.

► Αλλοίμονο...

► Απολογία Ηλ. Κασιδιάρη: «Κατασκευασμένες οι κατηγορίες» - kathimerini.gr, 16/10/2019, ρεπορτάζ της Ι. Μάνδρου: οι εκλεκτές φιλίες δεν κρύβονται...

► Να 'ναι καλά οι άνθρωποι - γελάσαμε με την ψυχή μας: «Το μεγάλο στοίχημα για "μηδενική πείνα" παγκοσμίως έως το 2030». Σχέδια (ΟΗΕ) επί χάρτου. Αναμεταδότης: kathimerini.gr, 16/10/2019. Ο καπιταλισμός που δημιουργεί φτώχεια και πείνα θα την... εξαλείψει = Αντίφαση εν τοις

όροις (τουλάχιστον).

► «Μειώνουν το τσιγάρο οι Ελληνες». Πενία.

► 13.500 ψέματα του Τραμπ στις χίλιες ημέρες προεδρίας των ΗΠΑ. Φυσιολογικό ρεκόρ...

► Τις «εθνικές αναπτυξιακές προσδοκίες» υπερασπίζονται οι λεμέδες της ΓΣΕΕ.

► Αυτόματα ταμεία σούπερ μάρκετ: περισσότερες απολύσεις.

► Ήδη σε σούπερ μάρκετ οι εργαζόμενοι βρίσκονται σε διαρκές τρέξιμο μεταξύ αποθήκης και ταμείου.

► Η «ανταμοιβή» θα είναι η απόλυση...

► Αναδρομικά: το μεγάλο ψέμα... (όπως έγραψε το ethnos.gr, 15/10/2019, «...οι αντοχές του συστήματος δεν είναι απερίοριστες»).

► Όταν πρόκειται για εργαζόμενους και συνταξιούχους υπάρχει... στενότητα.

► Στους καπιταλιστές 400 εκατ. με το «καλημέρα»...

► Αλλά η «Μακεδονία είναι ελληνική».

► Εσείς ηξεύρατε ότι από το 1976 η «ΕΣΣΔ» βρισκόταν στο «δρόμο του κομμουνισμού»; Ούτω πως διατείνεται (η μάλλον διετίνεται) ο συγγραφέας Κώστας Χατζηαργύρης στο πόνημά του «Η ΕΣΣΔ στο δρόμο του Κομμουνισμού», εκδόσεων GUTENBERG, 1980.

► Ανυπομονεί η Διαρκής Ιερά Σύνοδος για την Κεραμέως: «Αναμένουμε η Κεραμέως να εφαρμόσει την απόφαση του ΣτΕ για το μάθημα των θρησκευτικών» - τα καλά και συμφέροντα...

► Αμήν...

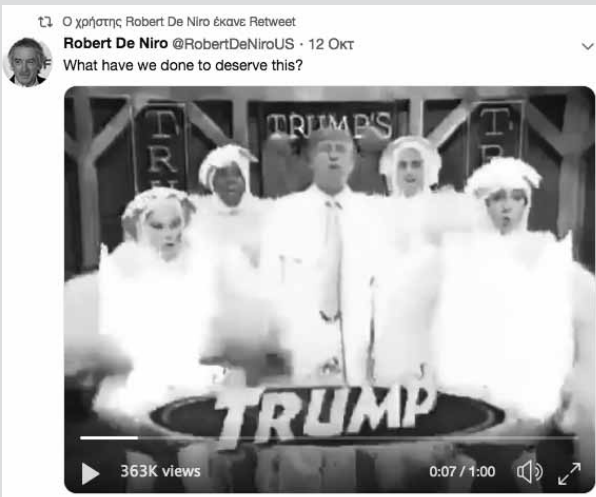
► Εκλογές ΤΕΕ: «Δεν ψηφίζουμε το ίδιο με το αφεντικό», αλλά συμμετέχουμε στον ίδιο ΘΕΣΜΟ με το αφεντικό...

► Προτάσεις για απεργία (24ωρη): επί της πεπατημένης...

► Για την 28η Οκτωβρίου διαβάστε ή ξαναδιαβάστε τα 3 γράμματα του σ. Νίκου Ζαχαριάδη.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

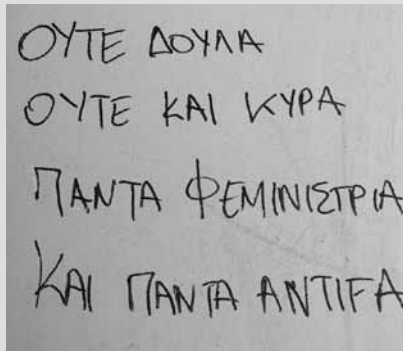

◆ «Τι κάναμε για να μας αξίζει αυτό;» αναρωτήθηκε από το Twitter ο Ρόμπερτ ντε Νίρο. «Αυτό» είναι ένα παλιό βίντεο από το γελοίο τηλεοπτικό σόου που έκανε ο Τραμπ πριν από δεκαπέντε χρόνια. Ο Τραμπ, με το ίδιο πορτοκαλί μαλλί, λευκό κοστούμι και κίτρινη γραβάτα, χορεύει μαζί με κάτι τύπους που είναι ντυμένοι κοτόπουλα. Με κάτι τέτοια έγινε διάσημος και βγήκε πρόεδρος των ΗΠΑ. Ο Ντε Νίρο «λυσσάει» κατά του Τραμπ και τον «λουίζει» σε καθημερινή βάση. Όπου βρεθεί κι όπου σταθεί. Αν δείτε, όμως, την κριτική του (στο Twitter για παράδειγμα, που είναι προσβάσιμο σε όλους: <https://twitter.com/RobertDeNiroUS>), θα διαπιστώσετε ότι από πολιτική άποψη είναι νηπιακού επιπέδου. Ένα από τα αγαπημένα του θέματα είναι πως ο Τραμπ είναι... μαριονέτα του Πούτιν. Καλός ο Μπόμπι, αλλά μόνο για το σινεμά των μεγάλων σκηνοθετών).

◆ Τα συνθήματα είναι γραμμένα σε πεζογέφυρα στο Περιστερί. «Ποτέ δουλειά την Κυριακή», γράφει το ένα. «Σκεφτείτε ως εργάτες και όχι σαν πελάτες», το άλλο. Το σημαντικότερο, κατά τη γνώμη μας. Είναι από τις λίγες περιπτώσεις που η παθητική αλληλεγγύη μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο. Ναι, ρε, πήγαινε βόλτα σ' ένα πάρκο την Κυριακή, άραξε σε καφετέρια, αλλά μην πατήσεις το πόδι σου σε μαγαζί. Ακόμα κι αν ο έμπορος προσπαθεί να σε δαλεάσει με εκπτώσεις και προσφορές. Δείξε αλληλεγγύη στους συναδέλφους σου που τους υποχρεώνουν να δουλέψουν Κυριακή. Εμπορικά μαγαζιά είναι, δεν είναι καφετέριες και μαγαζιά που έχουν σχέση με την αναψυχή. Δεν υπάρχει καμιά ανάγκη να δουλεύουν Κυριακή. Όταν ο εργάτης και η εργάτρια δε σκέφτονται έτσι, αλλά σουλατσάρουν στα μαγαζιά (συνήθως χωρίς φράγκο στην τσέπη, με τη λογική «φάτε μάτια ψάρια»), ξεπέφτουν στο επίπεδο του γαϊδουριού και της γαϊδάρας.

◆ Στη Δροσοπούλου είναι γραμμένο το σύνθημα. Έρχεται από το παρελθόν, αλλά δεν πρέπει να μας διαφύγει της προσοχής ότι συχνά-πυκνά θα το δούμε να αναπαράγεται από αντιδραστικά αστικά έντυπα. Υπάρχει, βλέπετε, και ο αστικός φεμινισμός που σκοπεύει τα πράγματα. Ας μην ξεχνάμε, λοιπόν, ότι η 8η του Μάρτη προέκυψε από το γεγονός ότι στις 8 Μάρτη του 1856 μια διαδήλωση εργατριών στη Νέα Υόρκη, που διεκδικούσε «δεκάωρη δουλειά, φωτεινές και υγιεινές αίθουσες εργασίας, μεροκάματα ίσα με των κλωστοϋφαντουργών και των ραφτών» χτυπήθηκε από την αστυνομία και βράφηκε στο αίμα των εργατριών. Και η πρόταση για την καθιέρωση της Διεθνούς Ημέρας για τη Γυναίκα έγινε στο Δεύτερο Διεθνές Συνέδριο των Εργαζομένων Γυναικών από την κομμουνίστρια Κλάρα Τσέκιν.

Στο προηγούμενο φύλλο, σε αναλυτική παρουσίαση των αποφάσεων του ΣτΕ σχετικά με τον αντιασφαλιστικό νόμο Κατρούγκαλου, βάλαμε τον τίτλο: **«Σφράγισαν ως συνταγματικό το νόμο Κατρούγκαλου, που μετέτρεψε τις συντάξεις σε προνοιακά βοηθήματα»**. Αυτή ήταν η ουσία των αποφάσεων του ΣτΕ. Κάποιες ανθυπολεπτομέρειες, κυριολεκτικά εν είδει αστερίσκου, μπήκαν από την πλειοψηφία των συμβούλων Επικρατείας ως φερετζές για να κρύψουν

αντισυνταγματικές οι διατάξεις του νόμου 4387/2016 με τις οποίες έγινε ο επανυπολογισμός των συντάξεων των παλιών συνταξιούχων.

Η παραπλανητική φιλολογία δεν άντεξε ούτε μία εβδομάδα. Προκειμένου να μην καλλιεργούνται προσδοκίες που μπορεί να γυρίσουν μπουμερανγκ στην κυβέρνηση Μητσοτάκη, ο Μηταράκης επιφορτίστηκε με το καθήκον να ανακοινώσει ότι... αναδρομικά πάπαλα. Βγήκε, λοιπόν,

Αναδρομικά; Ποια αναδρομικά;

μια αντιδραστική απόφαση που δικαίωσε (για μια φορά ακόμα) τον παλιό χαρακτηρισμό του ΣτΕ ως δικαστηρίου που υπερασπίζεται «το δίκαιο του μονάρχη».

Η κυρίαρχη προπαγάνδα, όμως, προσπάθησε να παρουσιάσει στον ελληνικό λαό και ιδιαίτερα στους συνταξιούχους, που είχαν εναποθέσει τις ελπίδες τους στις αποφάσεις του ΣτΕ, έχοντας ήδη φουσκώσει τα έσοδα διάφορων δικηγορικών γραφείων, την αντίθετη εικόνα. Διάβαζες τίτλους για αντισυνταγματικότητα του νόμου Κατρούγκαλου, η οποία αφορούσε δευτερεύουσες πλευρές του. Και ταυτόχρονα διάβαζες για τα αναδρομικά των συνταξιούχων, που όπου να 'ναι έρχονται. Κάποιοι ίσως να είχαν αρχίσει και τους λογαριασμούς για το πού θα διαθέσουν τα αναδρομικά.

Στο παιχνίδι αυτό έπαιζαν και κυβερνητικά στελέχη που δήλωναν με νόημα ότι η κυβέρνηση περιμένει να καθαρογραφούν και να δημοσιευτούν οι αποφάσεις του ΣτΕ (έχουν δημοσιευτεί μόνο περιλήψεις τους), για να δει πόσα είναι τα αναδρομικά και πώς θα τα δώσει στους συνταξιούχους. Κάποια απ' αυτά τα στελέχη προεξοφλούσαν ότι σίγουρα θα δοθεί μια γενναία δόση των αναδρομικών μέσα στο 2019, για να μην επιβαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2020. Ολα αυτά λέγονταν με διαρροές και όχι με επίσημες δηλώσεις, όμως αρκετοί συνταξιούχοι πρέπει να το είχαν δέσει κόμπο ότι θα πάρουν λεφτά, έστω και σε 72 δόσεις (όπως έλεγαν άλλες διαρροές).

Στη δική μας ανάλυση επισημάναμε ότι απ' αυτές τις αποφάσεις δεν προκύπτουν αναδρομικά. Σταθήκαμε, μάλιστα, σ' ένα σημείο για να δείξουμε την απόλυτη κοινωνική αναληγσία του ΣτΕ. Γράψαμε

συγκεκριμένα:

Οι προσφεύγοντες, με αιτήσεις ακύρωσης υπουργικών αποφάσεων, προέβαλαν ως λόγο ακύρωσης το δεδικασμένο των αποφάσεων 2287 και 2288/2015 του ΣτΕ. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, το δεδικασμένο αναγόταν στο ότι όλοι οι συνταξιούχοι (και όχι μόνο αυτοί που είχαν προσφύγει το 2013 και είχαν πετύχει την έκδοση των αποφάσεων 2287 και 2888) υπέστησαν μεγάλη απώλεια στις συντάξεις τους με τους νόμους 4051 και 4093/2012 και γι' αυτό δεν πρέπει να υποστούν νέες δραστικές μειώσεις, σύμφωνα με υπουργικές αποφάσεις εφαρμοστικές των διατάξεων του νόμου Κατρούγκαλου.

Οι τακτικοί δικαστές του ΣτΕ, με τις αποφάσεις 1890 και 1891, απέρριψαν αυτόν το λόγο ακύρωσης (για το δεδικασμένο). Παραθέτουμε την σχετική παράγραφο Β της απόφασης 1890, που είναι πανομοιότυπη

με την παράγραφο Β της απόφασης 1891 του 2019: «Περαιτέρω, απερρίφθη ο λόγος ακύρωσης περί παραβίασεως του δεδικασμένου, που απορρέει από τις 2287-2288/2015 αποφάσεις της Ολομέλειας του Δικαστηρίου, διότι η ύπαρξη δεδικασμένου **προϋποθέτει, μεταξύ άλλων, ταυτότητα διαδίκων, προϋπόθεση η οποία δεν συντρέχει εν προκειμένω**» (η έμφαση δική μας).

Αυτή η δικαιολογία από την πλευρά του ΣτΕ, με την οποία απορρίφθηκε η επίκληση του δεδικασμένου, είναι προκλητική. Γιατί ο νόμος Κατρούγκαλου δεν πλήττει μόνο τους δικαστικούς που είχαν προσφύγει κατά της αντισυνταγματικότητας των νόμων 4051 και 4093/2012, αλλά όλους τους παλιούς συνταξιούχους. Επομένως, όλοι οι παλιοί συνταξιούχοι είχαν και έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν την εφαρμογή των αποφάσεων 2287 και 2288 και να κριθούν

Γαϊτανάκι και φέτος με το «κοινωνικό μέρισμα»

Πρώτος ο Μητσοτάκης βγήκε και είπε ότι αν υπάρξει «δημοσιονομικός χώρος» η κυβέρνηση θα δώσει «κοινωνικό μέρισμα» στους φτωχούς στα τέλη του χρόνου. Ακολούθησε ο Πέτσας που μίλησε για ένα ποσό γύρω στα 300 εκατ. ευρώ. Τον κύκλο έκλεισε ο Γεραπετρίτης που περιόρισε το ποσό στα 200 εκατ. ευρώ, το οποίο θα δοθεί «σε ευάλωτες κατηγορίες ανθρώπων» τον Δεκέμβρη. Μετά άρχισε μια φιλολογία ότι «κοινωνικό μέρισμα» θα πάρουν και οι επιχειρήσεις. Και το γαϊτανάκι θα συνεχιστεί.

Αναμένουμε, βέβαια, και τους συριζαίους οι οποίοι θ' ανέβουν στα κάγκελα φωνάζοντας «εμείς πέρυσι μοιράσαμε 800 εκατ. ευρώ κοινωνικό μέρισμα και το 2017 μοιράσαμε 1 εκατ. ευρώ, ενώ η σκληρή και ανάλγητη ΝΔ το κατέβασε στα 200 (ή 300, ανάλογα με το πού θα κάτσει η μπίλια) εκατ. ευρώ».

Τα ματωμένα πλεονάσματα τα έχουν ξεχάσει όλοι. Το γεγονός ότι αρπάζουν 100 και επιστρέφουν ένα στους πιο φτωχούς έχει ξεχαστεί. Την αλήθεια την ξέρουμε όλοι. Εχουν πάρει τόσο σκληρά αντιλαϊκά μέτρα που στο τέλος υπερκαλύπτεται το περιβόητο «πρωτογενές πλεόνασμα». Ετσι, έχουν τη δυνατότητα να προσφέρουν -εν είδει χριστουγεννιάτικου μποναμά- κάποιο ποσό στα πιο φτωχά λαϊκά στρώματα, σηκώνοντας παράλληλα κύματα κοινωνικής δημαγωγίας.

στο πρωινάδικο του Παπαδάκη και είπε:

«Στις 4 Οκτωβρίου δημοσιεύτηκαν 5 περιλήψεις του ΣτΕ αναφορικά με το νόμο Κατρούγκαλου, ο οποίος κρίθηκε αντισυνταγματικός. Αυτές οι περιλήψεις λένε ξεκάθαρα πως **δεν έχουν αναδρομική ισχύ**. Ως προς τον επανασχεδιασμό του νόμου Κατρούγκαλου, είναι λογικό πως ό,τι νομοθετηθεί, θα έχει αναδρομική ισχύ από την 4η Οκτωβρίου, **προκειμένου να μην τεθεί θέμα αναδρομικών** ως προς την τέλεση αυτής της απόφασης του ΣτΕ».

Ο Μηταράκης έβαλε τέρμα και στις προσδοκίες για αναδρομικά μέσα στο 2019, λέγοντας: «**Προκειμένου να είμαστε σε θέση να σχεδιάσουμε την αποπληρωμή των αναδρομικών, θα πρέπει πρώτα από όλα να γνωρίζουμε το τελικό ακριβές ποσό**. Εάν δεν ολοκληρωθεί όλη αυτή η διαδικασία στο ΣτΕ, εάν δεν καθαρίσει η εικόνα και δεν ξέρουμε ποιο είναι το τελικό ποσό με το οποίο επιβαρύνεται το ασφαλιστικό μας σύστημα, δεν μπορούμε να προγραμματίσουμε καμία αποπληρωμή».

Από τη μια δήλωσε πως οι αποφάσεις του ΣτΕ δεν εγείρουν ζήτημα αναδρομικών και από την άλλη άφησε ανοιχτό ένα παράθυρο για το μέλλον, συνεχίζοντας την κοροϊδία των συνταξιούχων. Από το υπουργείο Εργασίας διέρρευσαν, ακόμα, ότι θα συσταθεί ειδική επιστημονική επιτροπή με έμπειρους νομικούς προκειμένου να εξετάσει τις αποφάσεις του ΣτΕ (όταν αυτές δημοσιευτούν) και να δει αν και σε ποιο βαθμό τίθεται ζήτημα αναδρομικών, καθώς και τι παρεμβάσεις πρέπει να γίνουν για να ευθυγραμμιστεί το αντιασφαλιστικό καθεστώς με τις αποφάσεις του ΣτΕ.

Τι κληροδότησε το ΣτΕ σε εργαζόμενους και συνταξιούχους: τη νομιμοποίηση του νόμου Κατρούγκαλου.

βαθύ κόκκινο

Μπαρουφακειάδα

Η ταινία του Γαβρά είναι απλώς γελοία. Απ' όλες τις απόψεις. Και καλλιτεχνικά. Το σενάριο αφελέστατο και απόλυτα προβλέψιμο, η φωτογραφία τηλεοπτικής αισθητικής (ακόμα και ο έμπειρος Γιώργος Αρβανίτης δεν κατάφερε να δώσει κάτι σ' αυτή την εντελώς «φλατ» κινηματογράφηση) και η μουσική του Αλεξάντρ Ντεσπλά (που τον έκαναν και γραμματόσημο) απ' αυτές που βάζουν στις Greek Tavern των ευρωπαϊκών πόλεων, αναπαράγοντας εκφυλιστικά το στερεότυπο που δημιούργησε κάποτε με τον «Ζορμπά» ο Κακογιάννης. Αν ο Γαβράς δεν είχε φτιάξει ένα όνομα και αν η παραγωγή δεν ήταν κυρίως γαλλική, ούτε έξω δε θα πέρανε από τις Κάννες (ως γνωστόν, δεν έγινε δεκτή στο διαγωνιστικό τμήμα, προβλήθηκε όμως σε μια από τις παράλληλες εκδηλώσεις του Φεστιβάλ). Ειδικά το φινάλε, θύμιζε μιούζικαλ του μακαρίτη του Δαλιανίδη. Το έβλεπες και έλεγες «τώρα θα πεταχτεί ο Βαγγέλης Σειληνός»...

Μια από τις βασικές αδυναμίες της ταινίας, όμως, αποτελεί την (όποια) πολιτική της δύναμη. Στην ταινία υπάρχει μόνο ένας χαρακτήρας: ο Βαρουφάκης, δουλμένος λεπτομερειακά από τον Λούλη, το μόνο ηθοποιό με τον οποίο πρέπει να ασχολήθηκε ο σκηνοθέτης. Ολοι οι άλλοι ρόλοι (Τσίπρας, Δραγασάκης, Τσακαλώτος, Παππάς και σία, αλλά και Σόιμπλε, Ντεϊσελμπλούμ, Σαπέν, Λαγκάρντ, Ντράγκι και σία) είναι απλώς καρικατούρες. Γελοία ανθρωπάκια, που γουρλώνουν τα μάτια, συμπεριφέρονται σαν σκουλήκια, πετάνε βλακώδεις ατάκες και υπάρχουν μόνο για να αναδεικνύουν το μεγαλείο του «Yianis». Οι ηθοποιοί έχουν αφεθεί ακαθοδήγητοι να αυτοσχεδιάσουν με βάση τη βασική ιδέα που τους δόθηκε για το ρόλο (ο Τσίπρας ένας χωριάτης που κοιτάζει εκστασιασμένος το Μπερλεμόν, σαν παιδί που ο μπαμπάς του το πήγε πρώτη φορά στο γήπεδο, ο Σόιμπλε κακιασμένος, ο Δραγασάκης να ενδιαφέρεται μόνο για ταραμά, η Λαγκάρντ να έχει τσιμπηθεί με τον «Yianis» και να τον κοιτάζει με λατρεία κτλ. κτλ.). Ετσι, ο κινηματογραφικός Βαρουφάκης είναι ο μόνος έξυπνος, μορφωμένος, ανιδιοτελής, αδιάφορος για την εξουσία, εμμονικός με τις αρχές, ευέλικτος στις διαπραγματεύσεις, ικανός να τραβάει στο σωστό χρόνο και στο σωστό σημείο τις κόκκινες γραμμές. Ενας υπερήρωας που τα βάζει με ένα σάπιο κόσμο και ηττάται, χωρίς όμως να ηττηθούν και οι ιδέες του. Ακόμα και ο εμφανής ναρκισσισμός του έχει εξαφανιστεί από το ρόλο που παίζει ο Λούλης.

Αυτό που εμάς μας φαίνεται μπουρδολογία και μας προκαλεί γέλια (χαχανίσουμε αρκετές φορές στη διάρκεια της ταινίας) για έναν κόσμο με το κεφάλι γεμάτο με τις ιδέες της «πλατείας» (η οποία ως γνωστόν έκανε «νοματαίο» τον έως τότε παντελώς άγνωστο Βαρουφάκη), ίσως να είναι επιβεβαίωση της σύγχυσης που ακόμα έχει μέσα στο κεφάλι του. Οπότε ο Βαρουφάκης αποκτά αυτοτελή πολιτική υπόσταση και ψηφοφόρους, που είναι και το ζητούμενο.

Οποιος αμφιβάλλει γι' αυτή την επισήμανση δεν έχει παρά να ρίξει μια ματιά στο τετρασέλιδο πόνημα του Δημήτρη Ψαρρά στην ΕφΣυν του περασμένου Σαββάτου, υπό τον χαρακτηριστικό τίτλο *Το «Μνημόνιο» Βαρουφάκη-Γαβρά*, που προσπαθεί να αποδομήσει το βιβλίο του Βαρουφάκη και την ταινία του Γαβρά, παρουσιάζοντας την mainstream συριζαϊκή εκδοχή των γεγονότων του πρώτου εξαμήνου του 2015 για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι *«η λύση που έδωσε ο Αλέξης Τσίπρας στην οδυνηρή διαπραγμάτευση με τους δανειστές ήταν η μόνη ορθή επιλογή για τη χώρα»!*

Αποδομώντας το αφήγημα του Βαρουφάκη, ο Ψαρράς προσπαθεί να αποδυναμώσει πολιτικά την ταινία του Γαβρά. Αν στο επιτελείο του ΣΥΡΙΖΑ δεν υπήρχε ανησυχία για τον αντίκτυπο της ταινίας σ' έναν κόσμο που πίστεψε στις κάλπικες υποσχέσεις της αδίστακτης συριζαϊκής κλίκα και αισθάνεται προδομένος (μ' αυτό το αίσθημα παίζει -εξίσου αδίστακτα- ο Βαρουφάκης), δε θα χυνόταν τόσο μελάνι από τη ναυαρχίδα του συριζαϊκού τύπου.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση